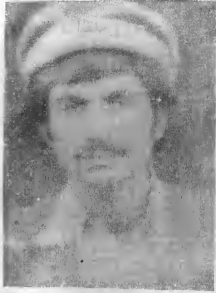


چشم به جهان کشود. بتاريخ
۱-۲-۱۳۶۴ در یک نبرد رویا
روئ در مقابل خصم خون آشام
بدرجه شهادت نائل آمد.



شهید مرجان دختان جان زوی
چی په ۱۳۴۱ کال د ننگر هار
ولایت د روداتوا ولسوالی د کوټ
دری د مترانو په کلی کی زیږیدلی ؤ
په
۱۳۶۴-۹۰ هـ کال د روسانو
سره په څلورم جنګ کی د شهادت
لوې مقام ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون



شهید برادر غلام حضرت فرزند
غلام دستگیر در یک فامیل خدا

به کاروان نور پیوست.
روحش شاد یادش گرامی باد
شهید محمد عارف :

شهید برادر محمد عارف مشهور به
«ماما» فرزند عبدالسمیع در سال
۱۳۳۹ دیده بجهان کشود.

بالاخره بتاريخ ۱۷-۸-۶۴ در منطقه
دهدادی با کمین گیری رو-های
وحشی مواجه گردیده جان را بجان



آفرین تسلیم نمود و به کاروان
شهداء پیوست.
انا لله وانا الیه راجعون.



شهید برادر محمد امین فرزند روزی
بای در سرپل ولایت جوز جان



دین و ناموس برداشت. بالاخره
به سن ۲۰ سالگی در ماه میزان
۱۳۶۴ در یک برخورد رویا روی
بادشمن سفاک به درجه رفیع
شهادت نائل آمد.

انا لله و انا الیه راجعون



شهید برادر شیر آغا در قریه
گرگوی ولسوالی رستاق ولایت
تخار دیده به جهان بر آشوب
کشود. نامبرده مدت پنج سال از
سنگرهای خون و شهادت پاسداری
نمود. در حالیکه ۲۲ سال از
عمرش گذشته بود بتاريخ ۱۰ قوس
۱۳۶۳ در یک نبرد خونین جان
عزیزش را به جان آفرین سپرد و

کوچنی سنئی د کفری قواو پرضد
په جهادکی برخه اخستله په پای کی
په ۲۳-۹-۱۳۶۴ نېټه په چوڼی
باندی د یوی حملی په ترڅ کی
شهید شو. روح فی د ښاد وی
شهید حاجی خان وزیر د جمعه
کل زوی.



د پکتیا ولایت د خاخی آریوب
د بیلوت په کلی په ۱۳۳۱ کال په
یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی ؤ
نوموړی مجاهد د چوڼی د نیول
شو یو مور چلو په منځ کی د
شهیدانو د انتقال په وخت کی د
غرنی هاوان په رمی ولگید او
د شهادت لوی ارمان یی ترلاسه کړ.
روح فی دی ښاد او یاد فی تل
او سه.

شهید مولوی صاحب میرا جان
د محمد عزیز خان زوی په ۱۳۳۱
کال د لغمان ولایت د علینگار
ولسوالی د سنگر په کلی کی زیږیدلی

تخار در یک فامیل متدین و خدا
جو پا به عرصه وجود نهاد.
نامبرده در راه پیشبرد اسورات
جهاد از هیچ نوع زحمت کشی و
عرق ریزی دریغ نورزیده در
پایان بتاریخ ۱۴-۵-۶۴ از طرف
نوکران K.G.B. جام شهادت را
نوشید.

انا لله وانا اليه راجعون



شهید ولی جان د داد مېرزوی
د پکتیا ولایت د حسن خیلو او
میدونکی دی، نوموړی وروږیو تکره
او با ایمانه مجاهد ؤ چی په ډیر



هرست در سزار شریف چشم بجهان
کشود. در سال ۱۳۵۹ به جهاد
آغاز کرد بالاخره بتاریخ ۱۰ سنبله
۶۳ در یک برخورد درقریه شیرک
آقچه بعد از مقاومت شدید همگام
کاروان شهدا گردید.
روحش شاد راهش جاوید باد



برادر شهید پیاو گل فرزند
غونډک در سال ۱۳۳۲ در یک
فامیل مؤمن و خدا پرست در قریه
سلیمی بهاندیر خیل احمد خیل
ولایت پکتیا چشم بجهان هستی
کشود و در سال ۱۳۶۳ به جهاد
مسلحانه پرداخته بالاخره بتاریخ
۸-۹-۱۳۶۴ از طرف قواي متجاوز
روسی درمندهیر حاجی جام شهادت
را به سر کشید و به رفیق اعلی
پیوست. روحش شاد باد

شهید برادر مولوی عبدالحلیم
فرزند ملا قمر الدین در بهار سال
۱۳۱۴ در ولسوالی ولایت



اوپه ورکړه د ترکيانو د کوتانه وروسته چې کله په سيمه کې اسلامي جهاد پيل شو نوموړی ورور خپله فعاله ونډه پکې واخستله په پای کې په ۱۳۶۳ کال کې د اسلام د غلیمانو سره په یوه مخامخ نښته کې د شهادت مقام ترلاسه کوی.

روح ئی دی ښاد وی



شهید میر الله د موسی خان زوی د ننگرهار ولایت در داتو اولسوالی او سیدونکی ؤ او په ۸-۸-۳۶۴ کال په پوسته باندی حمله وکړه او په همدی حالت کې ئی د شهادت جام نوش کړ.

روح ئی ښاد او سه

پوښته های اشغالگران روسی در سنبه سال ۱۳۶۱ بمقام والای شهادت شتافت.
روحش شاد راهش مستدام باد.

شهید شجاع مجا مشهور به «شمال» فرزند حاجی خوشدل در سال ۱۳۳۵ در ولسوالی کوهستان کا پیسا چشم به دنیا کشود. بالاخره بتاريخ ۳۰ سرطان



۱۳۵۹ در یک نبرد خونین و رویا روی با روسها جام شهادت را نوشید.

انا لله و انا الیه راجعون

شهید ورور استاد رحمت الله خان

د حضرت نور زوی د بلخ ولسوالی د عبدالرحیم زیو کلی په یوه متدینه کورنۍ کې سترگی و غړولی د بلخ د ښونې او روزنې له مؤسسی څخه چې فارغ شو د هیواد زامنو ته ئی د اسلامی تعلیم په چوکاټ کې د هغوی د تربیې د نندۍ ته

دی وروسته له ډیرو هلوځلو او جهادونو څخه ئی په ۱۳۶۴-۶-۱۶



نیټه د شهادت جام نوش کړ.

روح ئی دی ښاد وی



شهید برادر مجا حسن فرزند ملا جوړه در قریه دشت چنار ولسوالی رستاق ولایت تخار پا به عرصه وجود گذاشت. نامبرده مدت چهار سال از سنگرهای ایمان پاسداری نمود. سرانجام در حالیکه ۴۰ سال عمر داشت در یک عملیات بالای

- شهید ورور محمد ظاهر د ملک
شا محمود خان زوی د کنړونو ولایت
د خوکی اولسوالی د دیوگل علاقه
داری د شین زانی پسه کلی کی په
۱۳۳۷ کال زیږیدلی دی. او د
۱۳۶۴ کال د میزان په لسمه نیټه
د روسانو سره په مخامخ جگړه کی
د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

روح ئی دی ښاد وی



. شهید عبدالملوک :

شهید برادر عبدالملوک فرزند
زین العابدین در دهکده خواجه
غلطان ولایت کندز چشم بدلیا
کشود بتاريخ ۲۶ سنبله ۱۳۶۳
دو شب عید قربان با هفت تن از
همسنگراناش به لقاء الله پیوست.
روحش شاد راهش مستدام یاد

شهید مجروم گل د اخیال زوی
د پکتیا ولایت د خاخیو د حسن
خیلو اوسیدونکی ؤ د خوکاله پرله
پسی جهاد څخه وروسته په ۱۳۶۴

تور بالی ورور هم له ډیرو جگړو
څخه وروسته د چوڼی په یوه برید
کی له خپلو ځوتنو نورو ملگرو
سره یوځای په ۲۳ - ۹ - ۱۳۶۴
نیټه د شهادت ویاړلی مقام ته
ورسید.

خدای (ج) ئی د وښی



. شهید حبیب الرحمن د ملا

حبیب الله جان زوی د منگلو د
موسی خیلو د اولسوالی اوسیدونکی
په ۱۳۶۴ کال د قوس په ۱۸ مه
نیټه په غنده باندی د حملی په جریان
کی په شهادت ورسید.

خدای (ج) ئی دی وښی



- شهید ورور سخی محمد د لعل محمد
زوی د پکتیا ولایت د خاخیو د
حسن خیلو او سیدونکی او یو په
اسلام مین مجاهد ؤ د خو کاله
مسلسل جهاد څخه وروسته په
۲۳ - ۹ - ۱۳۶۴ نیټه د چوڼی په
حمله کی د شهادت ویاړلی مقام ته
ورسید.

خدای (ج) ئی د وښی



شهید ورور زاین خان د حمید
خان زوی د پکتیا ولایت د خاخی
آریوب د ولسوالی او سیدونکی
او د حسن خیلو د حزب اسلامی
د جبهی یو زړه ور مجاهد ؤ، دغه

جهاد خُنه وروسته په ۲۳-۹-۶۴
نېټه د کفری چوڼی سره په یوه بریدکی
شهید شو. روح فی د ښاد وی



شهید برادر عبدالعزیز ولد حاجی
امیر قل سی سال قبل در ولایت
بلخ تولد یافت نامبرده حماسه ها
و کارنامه های فراموش ناشدنی از
خود بیادگار گذاشت، سرانجام در
سرطان ۱۳۶۴ در یک دسیسه سوم
اجنت های مزدور جام شهادت را
نوشید. انا لله وانا الیه راجعون

د ډنلوکل ورېژنده :

شهید عبدالفتاح د مرحوم ملا
الله میرخان زوی د لغمان ولایت



د وردگو، ولایت د سید آباد او
لسوالی د شیخ آباد د هاشم خیلو
په کلی کی زیریدلی ؤ تر د وولسم
ټولگی پوری یی په کابل کی د غازی
په لیسو کی تعلیم کړی و. او په
۱۳۶۴ کال داسد د میاشتی په لسمه



نېټه د روسانو سره په څماخ توکه په
شهادت ورسید.

خدا(ج) ی دی وبښی



شهید ورور سید کرم د خانخیل
زوی د پکتیا ولایت د ځاڅیو د
حسن خیلو او سیدونکی او بو تکړه
او مؤمن مجاهد ؤ د څو کاله پرلپسې



کال د عقرب د میاشتی په ۲۳ مه
نېټه د روسانو سره په یوه څماخ
نښته کی شهید شو.
خدا(ج) فی د وبښی.



شهید برادر عبدالرؤف فرزند
عبدالخالق در مرکز ولایت غور
دیده بدنای هستی کشود. سرانجام
در یک درگیری رویارویی با ارتش
خون آشام سرخ به تاریخ ۱۶
سرطان ۱۳۶۴ جام شهادت را
نوشید روحش شاد یادش گرامی باد

شهید ورور نجیب الله د بسم الله
خان زوی چی په ۱۳۴۰ کال کی



مجاهد ژجی له ډیرو جهادونو او
تکلیفونو څخه وروسته د ۱۳۶۴ کال د
مئی په موسم کې د ملحدینو لخوا په
شهادت ورسید.

انا لله وانا اليه راجعون



شهید برادر محمد رحیم فرزند
حاجی قربان در قریه چلمقراق
ولایت تخار پا به عرصه وجود
نهاد. موصوف مدت پنج سال
پاسداری از سفکدهای توحید نمود
در پایانب بتاریخ ۸-۲۱-۶۴ در
یک نبرد خونین و حماسه ساز
در برابر قشون اشغالگر روس
جام شهادت را نوشید.

انا لله وانا اليه راجعون

شهید برادر شاه محمد فرزند شاه
مراد در سال ۱۳۲۳ در مربوطات
ولسوالی شولگره ولایت بلخ پا به
عرصه وجود گذاشت، بتاریخ اول
میزان ۱۳۶۴ در منطقه آغرسائی
به اثر انفجار بمین ضد پرسونل که
از طرف روسها کارگذاری شده بود
به درجه رفیع شهادت نایل شد.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید برادر عبدالقیب فرزند
عزت در شهر کهنه ولسوالی رستاق
ولایت تخار چشم بجهان پر آشوب
کشود. نامبرده مدت پنج سال
دلیرانه از سنگرهای عظیم خون
وشهادت پاسداری نمود. در پایان
بتاریخ ۱۱-۸-۱۳۶۴ طی یک



برخورد خونین در برابر روسهای
وحشی دیده از جهان فانی بست
و به کاروان شهداء پیوست.

انا لله وانا اليه راجعون.

شهید ورور سعید خان داهل خان

زوی د دوه میندو د جبهی یو تکره

د قرغیو دا ولسوالی د اندور په
کلی کی زېږدلی دی.

د شهید عبدالفتاح هغه وخت خپل
مرام ته ورسید چی وحشی صفته
روسانو د دوی سیمه محاصره کړی
وه وروسته له ډیر جنگ او مقاومت
نه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.
روحنی دی ښاد وی



- شهید محمد نبی د محمد هاشم زوی
د کنړونو ولایت د پیچ او -والی
د قلعه گل د کلی او سیدونکی په
۱۳۳۷ کال زېږدلی ؤ او په
۱۳۶۴ کال د جوزا په ۱۰مه نیټه
د ماز دیگر په پنځو بجو په شهادت
ورسید. روحنی ښاد وی یادې تل او سه.



اش به جز یکجوره مطرنجی و چند
توشک ساده چیزی دیگر نداشت!
او دارای قلب مطمئن و آرام بود
شب و روز جهت نجات ملت درد
دیده اش می اندیشید و همه مردم
او را دوست داشت. قابل یاد
آورست که شهید محمد نذیر در طول
جهاد چندین مرتبه زخم برداشت.
سراجم در یک برخورد خونین و
رویا روی با اشغالگران وحشی
بتاریخ ۲۳-۷-۱۳۶۳ جام شهادت
را بسر کشید و به رفیق اعلیٰ پیوست.
روحش شاد و یادش گرامی باد.



شهید ماسور محمد هاشم خان.

شیرین زوی چی به کال د لوگر
ولایت ولسوالی په قلعه ملک
کی زیربندی ۱۳۶۴ کال د
د شهادت لور مقام ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون

عرض معذرت:

خواننده گان ارجمند، با تأسف باید -
اظهار نمود که نظر به غرض شهادت ترسیم نموده
دنباله در مورد دل رنج شهادت نهفته نوشته
برادر مرید و مریدی به جنتها به صلی ترجمه کرده
نادره زوی با به ترسیم به منتظر نامه های
بهی به شش به اوست.

مارکسی، افتخار نهضت نخر
آفرین کشور را حاصل داشت.
او از طرف اعضای برجسته تحریک
در ولایت غزنی وظایف مهم از
قبیل تنظیم مامورین و معلمین بر
دوشش گذاشته شد که با کمال
امانت و ایمانداری جهت بسر
رسانیدن این مأمول بزرگ از شام
تا بام در تپ و تلاش بود. و
با وقوع کوتای نامیمون
ثور به مبارزات خویش از قبل
بیشتر ادامه میداد. تا اینکه
مستقماً سلاح بردوش کشید و در
سنگرهای خونین جهاد با برادران
هدفمند و مکتبی یکجا علیه استکبار
استبداد و استعمار به مبارزه پرداخت
بعد از سپری نمودن مدتی در
جبهات گرم جهاد بحیث فرمانده
حوزه مرکز غزنی تعیین گردید که
با کمال امانتداری و اخلاصمندی
در جهت اداء این مسئولیت خطیر
که هر همت بست و خصم بزدل
و سفاک را در میدانهای نبرد
به شکست های مفتضحانه مواجه
ساخت.

شهید نذیر و فامیلش در طول
انقلاب ده به ده، قریه به قریه و
کوه به کوه مهاجر بود. او از
زندگی بی الایش برخوردار بود،
همه دارائی و هستی اش را در راه
خدا (ج) وقف نموده بود، در خانه



شهید بادام گل د وزیر
زوی د شهید استاد محمد کریم
د جبهی تکړه مجاهد چی .
په ۲۲/۹/۱۳۶۴ نیټه د خاڅیو
چونی په نیول شو یو مور
چلوکی د شهادت لور مقام ته ورسید.
روح فی دی ښاد او یادی دی تل وی



شهید محمد نذیر فرمانده حوزه مرکز

غزنی به کاروان نور پیوسته.
برادر محمد نذیر شهید فرزند محمد
یونس که در مرکز ولایت غزنی
دیده بجهان پراشرب کشته شده است
میباشد.
نامبرده قبل از کودتای نامیمون

دی وروسته له ډیرو هلوځلو او
جهادونو څخه ئی په ۱۶-۱۷-۱۹۶۰



نیټه د شهادت ډام نوش کړی.

روح ئی دی ښاد وی

پوښته های اشغالگران روسی در
سنبه سال ۱۳۹۱ بمقام والی
شهادت شتافت.

روحش شاد راهش مستدام باد.

شهید شجاع محمد مشهور به
«شمال» فرزند حاجی خوشدل
در سال ۱۳۳۵ در ولسوالی
کوهدستان کاپیسا چشم به دنیا
کشود. بالاخره بتاريخ ۳۰ سرطان



۱۳۵۹ در یک نبرد خونین و
رویا روی با روسها جام شهادت
را نوشید.

انا لله و انا الیه راجعون

شهید وروړو استاد رحمت الله خان

د حضرت نور زوی د بلخ ولسوالی
د عبدالرحیم زیوکلی په یوه متدینه
کورنۍ کې سترگی و غړولی د
بلخ د ښونې او روزنې له مؤسسی
څخه چې فارغ شو د هیواد د زامنو
تهنۍ د اسلامی تعلیم په چوکاټ
کې د هغوی د تربیې د نندۍ ته



شهید برادر محمد حسن فرزند ملا
جوره در قریه دشت چنار ولسوالی
رستاق ولایت تخارپا به عېرجه
وجود گذاشت. نامبرده مدت چهار
سال از سنگرهای ایمان پاسداری
نمود. سرانجام در حالیکه ۴۰ سال
عمر داشت در یک عملیات بالای



اوږه ورکړه د ترکیانو د کوتانه
وروسته چی کله په سیمه کی اسلامی
جهاد پیل شو نوموړی ورور خپله
فعاله ونډه پکې واخستله په پای کی
په ۱۳۶۳ کال کی د اسلام د
غلیمانو سره په یوه مخامخ نښته کی
د شهادت مقام ترلاسه کوی.

روح ئی دی ښاد وی



شهید میر الله د موسی خان
زوی د تنگرهار ولایت در و داتو
اولسوالی او سیدونکی و او په
۸-۸-۱۳۶۴ کال په پوسته باندی
حمله وکړه او په همدی حالت کی
ئی د شهادت ډام نوش کړی.
روح ئی ښاد او سه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نبوي مرغلي

از معاذ (رض) روايت شده است : گفت كه رسول الله (ﷺ) مرا سه ده كلمه

وصيت نموده فرمودند :

- ۱- با خدا (ج) هيچ چيز را شريك مگردان : گرچه كشته شوي و در آتش بسوزي .
- ۲- و به عاقي مادر پدر تن درندهي ؛ گرچه تو را از خانه و مال تو محروم كنند .
- ۳- و نماز فرض را به عمد ترك مكن : چه ، كسي كه نماز فرض را قصداً ترك ميكنند خداوند از ذمه او بيزار شد .
- ۴- و شراب ننوشي كه شراب راس همه بي حيايي ها است .
- ۵- و از گناه پرهيز ؛ به تحقيق گناه سبب نزول غضب خدا (ج) ميشود .
- ۶- و از جنگ با كفار فراق مكن : گرچه مردم در آن هلاك شوند .
- ۷- و هنگاميكه به مردم مرگ رسيد و تو در بين آنها بودي - ثابت باش .
- ۸- و عيالت را به دست مزد خود نفقه بده .
- ۹- و عصاي تادييب (و تربيه) را از ايشان بالا مكن (اگر سخن از شيوه هاي ديگر تربيه گذشت و اولاد و عيال اثر پذير نبودند از چوبكاري هم مضايقه مكن !)
- ۱۰- و ايشان را از عذاب خدا (ج) بترسان .

* * *

آدرس مكاتباتي ما :

عزبه اسلامي اقتانات رض

كمسيون ارشاد فرهنگ

ديريت مجله شفق، پست كميونبر ۵۰۲۱۵۰۲۱

پشاور صدر

وجہ اشتراك در خارج از کشور

۱۸ دالر

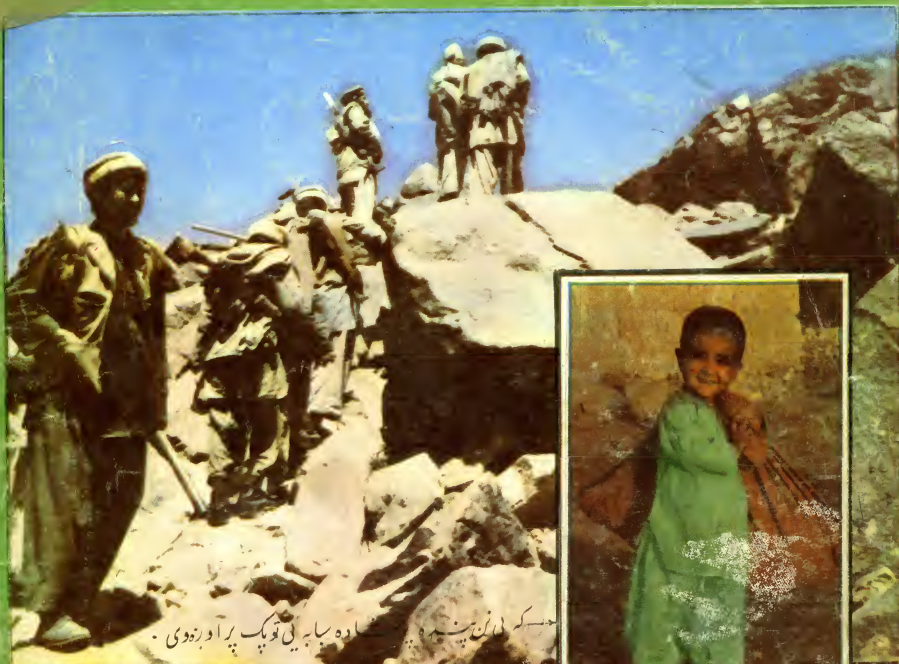
۹ دالر

۲ دالر

سالانه

شش ماه

قيمت كيشماره در خارج



مسکرمه لالہ پشیمہ - سادہ بابری ٹوپک پر اوربندی -



روسها از اسلام در هراس اند



جرمنهای منطقه (انگش) هیچگونه روابطی نداشتند . باشندگان چیچن و انگش در فبروری ۱۹۴۴ از وطن اصلی شان تبعید گردیدند . تبعید قارچیها و بالکرها نیز در همین وقت صورت گرفته است . اینکه چه تعداد مردم در جهنم تبعید انداخته شدند ، اندازه درست و سوثق آنرا نمیتوان تعیین کرد مگر تعداد آنان کم از کم قرار ذیل بود :

عوام چیچن از چهارصد هزار تا چهار صد و پنجاه هزار ، عوام انگش از صد هزار تا یک صد و پنجاه هزار ، قارچیها هشتاد و پنج هزار و بالکرها چهل و پنج هزار . علاوه از این باشندگان دیگر این منطقه نیز تبعید کرده شدند . طبق احصائیه تعداد مجموعی آنان در حدود هشت صد هزار نفر بود که در این میان از ۲۰ فیصد تا ۳۰ فی صد آنان حین انتقال جان باختند و باقیمانده به مناطق سایبریا ، قازاقستان و کرغیز تبعید شدند . چنان تعداد نا معلوم آنان به کمپهای مرگ نیز فرستاده شدند . سردمداران این جزای تبعید را بلا امتیاز تطبیق کرده بودند حتی که عساکر و منصبداران گرد سرخ ، ارکان حزب کمونسنت و حتی عمال پولیس مخفی نیز در آن تبعید

بدینگونه آنها امید خود را از دست دادند ولی باوجود آن هم خیلی مذهبی باقی ماندند . طبق خبرهای جدید و محقق این مردم از تمام باشندگان آسیای میانه مذهبی تراند . تعداد آنان در سال ۱۹۷۰ ، ۷۹ هزار و در سال ۱۹۷۹ ، ۹۳ هزار بود . تشخص جدا گانه قومی آنان رویه فزونی گذاشته است . مظاهره احساس آنان در اپریل ۱۹۷۰ زمانی بود که رهبران آنان به سفارت ترکیه مقیم مسکو در خواستهای شائرا غرض هجرت به ترکیه تسلیم نمودند . آنان بعد از یهودیان روسیه و جرمنهای والگا دست بچنین عملی زدند به این اساس این اولین ملیت مسلمانان آن دیار بحساب میرود .

تا به حال به هیچکس اجازه هجرت به ترکیه داده نشده است و به این ترتیب در حالت بی پرسی بسر میبرند .
حربه های نا کام نسل کشی :

از حربه خوفناک نسل کشی غرض حل کردن مسأله مسلمانان در قفقاز شمالی وسطی نیز کار گرفته شد . بعد از تسلط بر مناطق تاتار کریمیا ، کرغیز و بایلرز ، تا مدتی تحت اثر آلمانها بودند مگر حصص پایینی والگا (کالمک) و شمال شرق قفقاز (چیچن) با

شدند .

برعکس ، تاتارهای کریمیا در اینجا نتوانستند اهداف مطلوب شانرا بدست بیاورند . بعد از مرگ ستالین جرایم آن چار ملیت مورد عفو قرار گرفته به آنها اجازه باز رفتن به وطن شان داده شد .

طبق تازه ترین معلوماتی که از تمام مقامات روسیه به دست آمده ، مسلمانان قفقاز شالی خصوصاً چیکرها سر سخت ترین مسلمانان اند . روسها به پذیرش این امر مجبور شده اند که این روح مذهبی در آنان نسبت تبعید شان پیدا شده است . در آن زمان شکل نخستین اسلام بنیاد واحد مشخص آنان بود . علت این پذیرش بحیر العقول سرگرمیهای دو طریقه تشبندیه و قادریه موجوده است . در قفقاز شالی اثرات فکر طریقه قادریه بسیار عمیق است .

طبق راپورهای محققین و متخصصین امور اجتماعی روسیه در هر جمهوریت بیش از نصف مسلمانان با یکی از طریقه های تصوف وابسته اند . این تعداد از یکصد و پنجاه هزار تا دو صد هزار است در حالیکه در سال ۱۹۲۶ طبق اطلاع مقامات روسی این تعداد در مسلمانان چین شست (۶۰) هزار و در مسلمانان رنگش فقط ده هزار بود .

زمانیکه مسلمانان قفقاز و دیگر مناطق تبعید شدند مساجد مسدود گردانیده شد که در زمان بازگشت آنان نیز همچنان مسدود ماند اما اکنون تمام مقامات روسی این حقیقت را می پذیرند که (به اصطلاح آنان) این پالیسی انقلابی ، غرض حصول اهداف مطلوب شان بناکامی انجامید . بعلت مسدود ساختن مساجد ، اثرات صوفیانه نیز افزایش یافت و این پیام باکمال سرعت پخش میشود . به این لحاظ سرمداران روس نسبت به اسلامی که تحت نظارت حکومت نشوونما میکند از مردمان صوفی متش خیلی در هراس اند . حاکمان روس در سال ۱۹۷۸ سیاست خود را تغییر دادند . درد و مسجد را بروی

مردم باز کردند و در سال ۱۹۸۰ مسجد دیگر نیز بروی مردم باز گردید .

در آسیای میانه نیز برای زمامداران روسی از قفقازیهای تبعید شده که اثرات آن بر مسلمانان منطقه عموماً و مردم چین خصوصاً زیاد است ، خیلی خطر موجود است . این اثرات در قازاقها و کرغیزها نیز وجود دارد .

علاقه مسلمانان تبعید شده قفقاز شمالی با مذهب روبه فزونی گذاشته است . چین ، رنگش و دیگر تبعید شدهگان این منطقه نسبت به تمام ملیتهای روسیه مخالف روسیه اند . جمهوریت چین ، رنگش نسبت به تمام مناطق روسیه بدون امنیت (غیر محفوظ) دانسته میشود . بین سالهای ۱۹۵۹ و ۱۹۷۱ تعداد روسهای این جمهوریت کم بوده است و در سال ۱۹۵۹ تعداد



روسهای این منطقه چهل فیصد، در ۱۹۷۰ ۳۲/۵ فیصد و در ۱۹۷۹ فقط ۱۹ فیصد بود نسبت اثرات مذهبی، روسها و دیگر عیسویها (یوکرایی، آرمینی) این منطقه را ترک گفتند و درینجا اکثر باشندگان اصلی منطقه و مسلمانان زندگی می کنند. همچنان حربه های نسل کشی در اینجا ناکام مانده است.

در اینجا ذکر این سخن مورد دلچسپی خواهد بود که حکومت روس گاهی هم روشهای تبعید تزار را خلاف مسلمانان استعمال نکرد. آن صرف در برابر چند اقلیت استعمال کرده شد که در آنها یهودیان، جرمنهای والگا و یونانیها شامل بودند. چند بار مسلمانان اجازه هجرت به ممالک دیگر را خواستند مگر بهوض آن به زندان فرستاده شدند.

حکومت تزارها مسلمانان روسیه را فقط یک قوم میدانست و به حیثیت یک قوم با آنها رفتار میکرد ضمناً به اختلافات لسانی، منطوقی و... اهمیت نداده است. تا رخداد اکتوبر اصطلاح «مسلم» بطور رسمی در اسناد قانونی استعمال میشد. حکومت روسیه بیش از همه از ملیت مسلمان احساس خطر میکرد. بناء غرض بدست آوردن نیروی حکومت اینگونه تضعیف و تقسیم برای آنان امر ضروری بود ولی این کار، کار آسانی نبود؛ زیرا بعد از رخداد اکتوبر نیز مسلمانانی که کمونست شده بودند خود را منسوب به ملت مسلمان میدانستند. در ابتدای حکومت جدید مدت شش سال (۱۹۱۸-۱۹۲۳) در تمام اسناد رسمی روسیه اصطلاح «مسلم» استعمال میشد، اندک مدتی مسلمانان در گارد سرخ و حزب کمونست نیز وجود داشتند (این زمان فرصتی بود که سیمای جهانی بلشویکها را پرده ادعای دروغین عدالت اجتماعی و آزادی ملیتها پوشانده بود) بعد از سال ۱۹۲۳ رهبران مسلمانی که فریب کمونیزم را خورده بودند در برابر این تجویز رهبران کمونست ایجاد مزاحمت

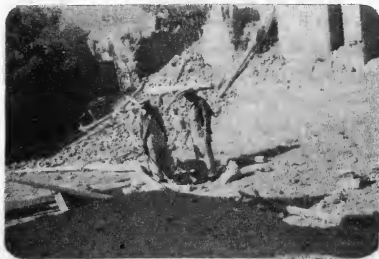
کردند که میخواستند مسلمانان را بر اقلیتهای کوچک و جدید تقسیم نمایند. آنها تصمیم داشتند که در مناطق جنوبی ریاست بزرگی بنام «جمهوریت توران» ساخته شود. که هفتاد و پنج فیصد نفوس آن را ترکها و هشتاد فیصد آن را مسلمانان تشکیل دهند، مگر برای قیادت بلشویک چنین تجویزی بصورت قطعی ناقابل قبول بود. قیادت بلشویک در داخل روسیه نیز نمی توانست قائم کردن ریاست مبنی بر اصول نظری را تحمل کند بناء بر پارچه کردن ملت متحد مسلمان که اثرات منطوقی بر آنها خیلی عمیق بود، به ملیتهای کوچک و جدید آغاز کرد. مگر این کار نیز خالی از دشواریها نبود؛ زیرا این مسلمانان زبان، فرهنگ و تاریخ مشترکی داشتند.

پارچه کردن اتحاد مسلمانان، نخست از ضلع یورال-والگا آغاز یافت. در زمان انقلاب (!) (نه انقلاب بل فاجعه را) اینجا با شکیرها و تاتارها میزیستند. اینها برای ساختن قوم مشترکی مشغول کار بودند. در میان این دو قوم فرق جزئی وجود داشت. فرق زبان محلی با شکیرها با تاتارها خیلی اندک بود مگر آنان بحیث زبان اولی زبان تاتاری را استعمال میکردند. علاوه ازین در لباس آنان نیز فرق کمی موجود بود.

در می ۱۹۱۸ وقتی که سپاه سفید با مشکلاتی مواجه گردید، قیادت بلشویکها غرض خوش ساختن اتحادیه های مسلمان دست به تعارف پروگرام لیدر شپ (قیادت) مسلمانان گراییده به کمونیزم زدند و اصول جمهوریت تاتار-باشکیر را پذیرفتند مگر در موسم تیرماه ۱۹۱۸ که حالات تغییر می یافت، در روش زمامداران روس تغییر فاحشی رونما شد. مسکو بجای یک ریاست فیصله بر تشکیل دو ریاست کوچک نمود. در ۲۳ مارچ ۱۹۱۹ قیام جمهوریت باشکیر بوقوع پیوست. در ۲۷ می ۱۹۲۳ جمهوریت تاتار

بخاطری رسمیت زبان عربی را نپذیرفتند که زبان عربی زبان مذهبی است و (به اصطلاح آنان) از اثر آن در ترقی و تجمد توقف ایجاد میشود. در ۱۹۲۳ درین منطقه یازده زبان رسمی وجود داشت ولی بعداً کاهش یافت. ازین عمل این نتیجه بدست آمد که اکنون در آن جمهوریت زبانهای روسی برتری حاصل نموده است. آسیای میانه :

قبل از تدبیر مسکو در مورد ، مزاحمت زیادی در آسیای میانه وجود داشت. بعد از رخداد اکتوبر مدت هفت سال اول ، قیادت روس ، دست به تقسیم منظم این منطقه زد مگر بدون تبدیلی سرحدات جمهوریت قازاقستان ، بمیان آمد بهمین ترتیب بدون تغییر سرحدات ترکستان ، به آن نام جمهوریت ترکستان داده شد . مگر این صورت حال ، طبق خواہشات حکام روسی نبود به این لحاظ در ۱۹۲۴ تقسیمات منطقه سر از نو آغاز یافت و آن به اعتبار اسان به شش ریاست تقسیم کرده شد . این کار نیز مخالف خواستهای علمای محلی صورت گرفت . اصلاً حکام روسی عقیده داشتند که زود یا دیر تمام آسیای میانه بصورت یک ریاست (ترکستان) روسی متحد خواهد شد و بنام ترکستان قومی بوجود خواهد آمد. علمای ترکستان با این تدبیر روسها کاملاً مخالفت ورزیدند و هیچکس درین زمینه از قربانی دریغ نمود مگر مسکو مناسب ندانست در فیصله هایش تغییری بمیان آید . (ادامه دارد)



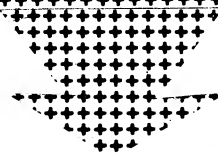
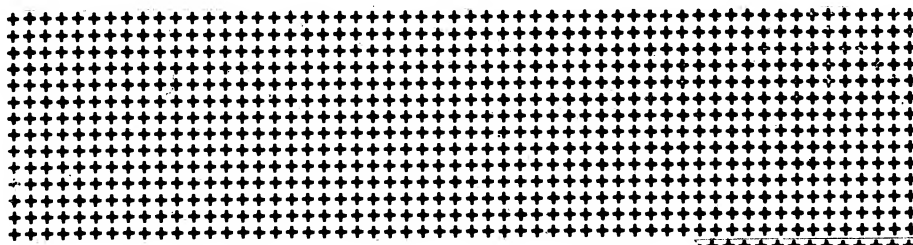
نیز بمیان آمد . در جمهوریت باشکیر نیز زبان باشکیری ببحث زبان رسمی باقی ماند مگر با آنهم روس در مسأله دریافت فرهنگ جدید باشکیر ناکام ماند . باشندگان باشکیر حال نیز خود را برخی از قوم بزرگ قاتار میدانند .

در والگا - یورال برای از بین بردن - اتحاد مسلمانان ترک این روش نقشه پی بود که در مناطق دیگر مسلمان نشین بمعرض آزمایش گذاشته شد .

قفقاز شمالی :

در منطقه کاکیشای شمالی نوعیت مسأله خیلی مختلف بود . درین منطقه مردم به دهها زبان تکلم میکردند . ساختمان اجتماعی ، روایات تاریخی ومنافع اقتصادی آنها نیز مختلف بود مگر با آن هم اسلام نشان وحدت آنان بود . قبایلی که در کوهها زندگی میکردند و قتهای را بیاد داشتند که چپاولگران روسی آنها را از زمینهای زرخیز شان بسوی کوهها رانده بودند نزد آنان روشن بود که فقط در صورت وحدت میتوانند برای مصوبیت خویش از تاراج و غارتگری روسها بکوشند . علاوه ازین مسایل دیگر آنان نیز در صورت وحدت حل بود . زمامداران روسی در سال ۱۹۱۹ درین مناطق یک جمهوریت خود مختار و مستقل را تشکیل نمودند مگر در سال ۱۹۲۱ آن همه بکلی از بین برده شد و مردم آن بر پنج منطقه منظم قومی تقسیم کرده شدند که زبانهای مختلفی داشتند . بهمین ترتیب در قفقاز شمالی زمامداران روس برعکس خواستهای علمای محلی ، اتحاد این منطقه را برهم زدند و بجای آن مردم منطقه را به بخشهای مختلف تقسیم نمودند . درین منطقه آنقدر زبان رایج کرده شد که یک زبان هم نتوانست پیشرفت کند . به اصطلاح روسها مردم قدیمی و قدامت پسند این منطقه میخواهند زبان عربی که حق جوانان ترکی بود رایج کرده شود مگر سردمداران روسی ،

طبقه خوانین کمونیسم



بود.

سایر فرماندهان عالی نیز تقریباً همین قدرت را دارند. می‌توانند در صورت لزوم هر سرباز یا خدمه را به دادگاه کشانند و به چندین سال زندان محکوم کنند. مجرم یا بیگناه بودن اهمیتی ندارد. در شرایط نظامی، در صورت ضرورت می‌توان سربازان را مجرم دانست. افسران معمولی را، یعنی آنانکه جزو فهرست اسامی حزبی نیستند، نیز می‌توان در صورت لزوم به دادگاه کشاند. ولی بیشتر فقط به توبیخ یا تنزیل درجه و سایر تنبیهات دیگر درباره آنان اکتفا می‌شود.

بین افسران عالیرتبه ارتش و سلاکان سرفدار وجه تشابه دیگری نیز هست: هر دو دارای زمین و دریاچه و جنگل هستند. زمینهای وسیعی برای آسایش و سایر منظوره‌های دیگر به ارتش اختصاص داده شده است. تمام جنگلها و دریاچه‌های مجاور این زمینها به مناطق غیرنظامی چسبیده‌اند و مورد استفاده شخصی «مافیای شوروی» می‌باشند.

نزدیک کوناس^۱ در جمهوری لیتوانی میدان تیری وجود دارد که مخصوص آموزش لشکر هوای است. در جوار آن دریاچه کوچکی و زیبایی است که در ساحلش ویلاهای با باغچه مخصوص بنا شده و همواره عده‌ای در آنجا به پاسداری مشغولند. این نگهبانی برای حفاظت از تمرینات نظامی نیست، بلکه بمنظور مراقبت از ویلای مزبور است که استراحتگاه فرمانده می‌باشد. ژنرال مارکلف^۲ فرمانده لشکر در دریاچه ماهیکیری و شکار می‌کند. وی نظیر این دریاچه و شکارگاه را در تولا^۳، فرگانا^۴، پسکف^۵ و مولداوی دارد و گاهی از هواپیمای سرویس برای دیدار از املاک خود استفاده می‌نماید. مثال دیگری از عادت به تظاهر افسران عالیرتبه دارم: در تابستان ۱۹۷۱ ارتش بیستم گارد، مانوری در آلمان شرقی ترتیب داد. فرمانده وقت واحدهای نظامی ارتش شوروی در آلمان، سپهبد کولیکف^۶ بود که قسمت عمده تمرینات را خود از ستاد فرماندهی هدایت می‌کرد (وی اکنون با درجه ارتشبدی رئیس ستاد کل است) کولیکف فقط یکسرتبه به میدان تیر ماگدبورگ آمد و تیراندازی لشکر ششم گارد را بازدید نمود. بیست و چهار ساعت قبل از آمدن ژنرال، دوگردان مهندسی با صرف هزینه و کوشش قابل ملاحظه‌ای مدت بیست ساعت مشغول اسفالت مسیر شدند تا در راه

طی مدت خدمت در واحدهای مختلف که دائماً با افسران در تماس بودم آشنایی کاملی با زندگی روزانه آنان، از پایینترین تا عالیترین درجات، حاصل کردم. افسران کادر را می‌توان به سه گروه تقسیم کرد: رده فرماندهی عالی ارتش، فرماندهانی که جزو فهرست اسامی حزب کمونیست شوروی هستند، از قبیل فرماندهان منطقه، رؤسای ادارات ویژه در مناطق، رؤسای ادارات سیاسی مناطق، فرماندهان ارتش و معاونان آنها و بالاتر و افسرانی که زیردست طبقات مذکور قرار دارند. دو گروه اول جزو «مافیای شوروی» می‌باشند.

رده فرماندهی عالی قدرت و اختیار کامل بر تمام ارتش داشته و فقط مرنوس پولیت بورو و دولتند که ارتش را به کمک K.G.B و مقامات عالی حزبی در کنترل خود دارد. از لحاظ مزایای مادی محدودیتی ندارند. حقوق کلان به آنان امکان می‌دهد که حتی وضع زندگی بهتری از اغلب کاپیتالیستهای غربی داشته باشند؛ ولی با اعمال قدرت و اختیار خود بر ارتش مزایای بیشتری به بهای رسمی به دست آورده و زندگی مجللی برای خود ترتیب می‌دهند. آنان دارای ویلاهای راحت، که وسیله واحدهای ارتش ساخته شده، می‌باشند. این ویلاها در مناطق ساکت و خوش آب و هوا از قبیل کنار دریای سیاه و دریای بالتیک و مولداوی قرار دارند. واحدهای ارتش از ویلاها نگهبانی می‌کنند و اغلب مستخدمین مان از سربازان است که هزینه‌ای ندارند و در عوض بسیار با انضباطند. اعضای فرماندهی عالی برای رفتن به مرخصی از هواپیمای اتومبیل سرویس استفاده می‌کنند. می‌توان گفت که میزان ایمنی و حفاظت اعضای فرماندهی عالی حتی از همکاران غیر نظامی آنان در مافیا بیشتر است. زیرا عده تحت کنترل آنها همه نظامی هستند و تابع قوانین ارتش، بنابراین مطیع و فرمانبردار محض. این افسران را می‌توان به استثنای چند مورد نادر - به سلاکان بزرگ روسیه تزاری در عصر سرف^۷ مقایسه کرد، زیرا اینان هم هرچه آرزو داشتند برآورده می‌شد و اختیار زندگی و ترک رعایای سرف دست آنان

لذا دیده نمی‌شوند. گاهی این کمونیستها بعدی افراط می‌کنند که نتایج نامطلوبی حاصل می‌شود. یکی از آنان بعثت ارتکاب به این قبیل اعمال ناشایست زیانزد خاص و عام شد و حزب را لکه‌دار کرد. سرلشگر پیتکوچ^۲ فرمانده یک تیپ در برلن شرقی و فرمانده پادگان برلن، در وزارت دفاع شوروی «پارتی» داشت. با استفاده از این موقعیت بی‌پروا در صدد جمع مال برآمد. بایکی از کارکنان انبار خواربار رابطه برقرار نمود. سر باز که پانزده سال در آلمان شرقی خدمت کرده و آشنایی زیادی با مردم به هم رسانده بود، بنا به دستور سرلشگر شروع به فروش جنس در بازار آزاد به بهای ارزانی کرد. پس از مدتی وی تعدادی از دوستانش را که در سایر انبارها بودند با خود همیست کرد. این کار بخوبی ادامه داشت و جیب سرلشگر پیتکوچ از ده‌ها هزار مارک انباشته شد. ولی بزودی کارکنان تیپ از ساجرا اطلاع حاصل کردند. موضوع بر سر زنانها افتاد و بعضی از افراد نظامی او را تردست و زدن می‌نامیدند. فکر بد کردن درباره افراد «مافیا» ممنوع است تاچه رسد به سخن زشت درباره آنان زدن K.G.B مداخله کرد و بنا به توصیه این دستگاه، دادستانی نظامی شروع به تحقیق نمود. البته نتیجه بازجوییها به اتهام ژنرال منجر نشد، وی همچنان شخص مورد اعتمادی بود و متصدی انبار اذاعتاد او سوءاستفاده کرده بود. به علاوه اصلا پلی به جیب ژنرال نرفته بود. دادگاه نظامی متصدی انبار را به یک سال و نیم زندان محکوم کرد. چون همه از چگونگی اعمال ژنرال اطلاع داشتند، لذا وی به شوروی منتقل گردید و سپس بازنشسته شد.

این اعضای عادی مافیا در زندگی خصوصی هم رفتار بهتری ندارند. گاهی به بدترین وجه مست می‌کنند. فرمانده واحد ششم گارد، سرهنگ سوتسکف^۱ (که اکنون ژنرال است) و رئیس بخش سیاسی همان واحد سرهنگ چلیشف^۲ جشن انقلاب اکتبر را خوب برگزار کردند. اینان پس از جشن همراه همسران خود برای گردش به برنو رفتند. هوای خنک و آزاد آنان را سرحال آورد و به منظور نوشیدن ودکا به یگی از کافه‌ها رفتند. طبق معمول گیل‌سها بالا رفت و هردو مست شدند. شب دیروقت بود. بدون اینکه حساب خود را بپردازند قصد عزیمت داشتند، ولی صاحب کافه در را قفل کرد و مطالبه پول خود را نمود. سوتسکف، چلیشف و همسرانشان شروع به داد و بیداد نموده و ادعا کردند که حساب خود را پرداخته‌اند و صاحب کافه را به نادروستی و کلاهبرداری متهم نمودند. صاحب کافه به قراگاه نظامی تلفن کرد و رفتار ناشایست این دوافسر را گزارش نمود، ولی نمی‌دانست که یکی از آنان فرمانده پادگان و دیگری متصدی امور سیاسی است و مقامات محلی تاحدی تابع آنها می‌باشند. تصور وضع نامطلوب سرگرد تیرین^۳ و رئیس پلیس پس از رسیدن به محل مشکل نیست، هیچیک نمی‌دانست چه بکنند ولی سرهنگ سوتسکف مسأله را حل کرد. به سرگرد تیرین دستور داد که آن «زدل و اخاذ» را ساکت کند. سپس همراه چلیشف و همسرانشان با اتومبیل سرگرد رهسپار منزلشان شدند، سرگرد تیرین پول ودکا را به صاحب کافه داد. و رئیس پلیس دستور داد که دهانش را ببندد و از این واقعه با کسی چیزی نگوید. بهشاید را هم فراموش کردند. جز سرگرد تیرین که بلافاصله در اداره K.G.B بهما تلفن کرد - البته اداره ما اقدامی نکرد ولی در پرونده‌های مربوطه یادداشت شد - کسی از موضوع اطلاع ندارد، کسی چه می‌داند ممکن است روزی بکار آید. ییشترین، افسران مانند فرماندهان دسته، گروهان، گردان،

آبدن به میدان، اوینفورم نظامی وی به گرد و خاک آلوده نشود. ژنرال مدت دو ساعت در میدان تیر بود، راه تازه ساخته شده را فقط یک بار طی کرد زیرا با هلیکوپتر به مقر فرماندهی خود برگشت. از این جاده پس از آن مرکز استفاده نشد و بعنوان یاد بود ژنرال باقی مانده. تعداد بناهای یادبود از این قبیل در میدانهای تیر سراسر شوروی و کشورهای عضو پیمان ورشوهر کسی معلوم نیست.

اعضای نظامی عادی «مافیا» که جزو فهرست اسامی حزب می‌باشند نیز دارای مزایایی هستند که با اشتغال به مشاغل مسؤول از آن بهرمنند می‌گردند. آنان از پیشامدهای داخلی و خارجی و برنامه های پولیت‌بورو برای آینده نزدیک اطلاع کافی دارند. ولی این آگاهی مستلزم اعمال نفوذ در رویدادها نمی‌باشد، زیرا این افسران فقط مجری دستورات صادره از پولیت‌بورو به دولت هستند. دستورات واصله از پولیت‌بورو، کمیته مرکزی حزب کمونیست و مدیریت سیاسی ارتش با سرویس سری پستی ارسال می‌شود. واحدهای مخصوصی که به دقت نگهبانی می‌شوند این اطلاعات را نگهداری می‌کنند.

چون تحت انتقاد و تابعیت نگه داشتن تمام توده ملت مشکل است، لذا به وابستگان حزبی مزایایی داده شده که از اغلب رفقارها و نگرانهای روزانه به دورند. حقوق مقام آنان زیاد و قابل مقایسه با حقوق افسران عادی نیست. افسران حزبی دارای فروشگاههای مخصوص و اتاق ویژه در بیمارستانهای نظامی بوده و مرخصی خود را در استراحتگاه هایی که سایر افسران اجازه استفاده از آنها را ندارند می‌گذرانند. بطور کلی هر چه که مخصوص آنهاست «ویژه» است. حتی تئاتر و سینما هم برای افسران مذکور رایگان است و بهترین جا متعلق به آنهاست.

با وجود این همه مزایا باز بعضیها طالب اعتبار بیشتری هستند. آنان از همه امکانات و وسایلی که در اختیار دارند برای تأمین نفع شخصی استفاده می‌کنند - از کیسه دولت و از اختیارات رسمی خود که نسبت به زیردستان دارند.

در ۱۹۷۰ فرمانده پشتیبانی ارتش ییستم گارد و معاون فرماندهی، سرلشگر ژیرنف^۱ با استفاده از موقعیت اداری خود به فروشگاه ارتش دستور داد که گوشت و سایر مواد مصرفی مخصوص واحدها را بفروشد. وجه حاصله به جیب وی سرازیر شد. به کسی مربوط نبود که چرا مقدار غذای سربازان کم است. این جریان یک سال ادامه داشت تا این که یکی از زنان فروشنده پس از مشاجره‌ای که با مافوق خود کرد، تهدید نمود که موضوع را فاش خواهد ساخت. سرلشگر ژیرنف از ترس رسوایی فروش مواد خوراکی سربازان را متوقف ساخت. بعد از مدتی «کشف شد» که زن فروشنده مذکور دزدی می‌کرده و در نتیجه مدت دو سال به زندان افتاد.

در ارتش ییستم گارد نام سپهبد سیونوک^۲ مترادف با طمع و حرص مفراط بود. سعی داشت که حتی دیناری از حقوق خود را خرج نکند. همه چیز از قبیل بیلان، فرش، سرویس غذاخوری و عکس و غیره بطور رسمی بعنوان اداره باکوی افسران خریداری می‌شد ولی مستقیماً به منزل وی حمل می‌گردید. غذا و مشروب او به رایگان از غذاخوری عمومی و حتی گاهی بهزینه پرسنل غذاخوری تأمین می‌شد.

این نمونه‌ها که گفته شد سواردی استثنایی نیستند. اینها رویدادهای روزانه‌اند و چون مرتکبان آنها «کمونیستهای حقیقی» هستند،

است صورت اسامی افسران و ریز دقیق کالاهای کم‌زمینه را که وسیله خانواده‌های افسران خریداری شده تهیه کند. این لیست‌ها ساهاست که تنظیم می‌شود و نوبت هر خانواده را تعیین می‌نماید. فرض اینست فرمانده هنگ و معاونان وی نیز باید کاملاً نوبت خود را رعایت کنند. ولی در عمل و وقتی محموله‌ای از کالا می‌رسد همسران فرمانده و معاونان او به فروشگاه می‌روند و ساعتی قبل از باز شدن آن هرچه را که می‌خواهند انتخاب و وجه آن را می‌پردازند و جنس را می‌برند. همه از چگونگی اطلاع دارند ولی بیشتر کارکنان، سکوت را ترجیح می‌دهند.

همین جریانات در هنگ شانزدهم نیز شایع بود، همسر فرمانده هنگ، سرهنگ دوم موروزف نه تنها مرتباً کالاهای کم‌زمینه را می‌خرد، بلکه این کار خلاف را علناً به سایر زنان اظهار می‌داشت و حس حسادت آنان را برمی‌انگیخت. در سال ۱۹۷۳، نوبت ستوان یکم ویزنر پزشک هنگ بود که سرویس غذاخوری بخرد ولی جنس مذکور قبلاً وسیله خانم موروزف خریداری و به منزل حمل شده بود. خانم ویزنر خواست که موضوع را روشن کند و از خانم سرهنگ خواست که سرویس را برگرداند اما وقتی او از اغاده آن خودداری کرد بین این دو زن دعوا در گرفت و شروع کردند به سیلی زدن به هم و کشیدن سوی یکدیگر. سرهنگ موروزف برای تلافی دستاویزی پیدا کرد و گزارش بدی درباره ستوان ویزنر نوشت که منجر به انتقال او به مسکو و اشتغالش در یکی از مناطق دیگر گردید.

در اکتبر ۱۹۷۳ که زنان جهت انتخاب «کمسیون فروشگاه» جدید برای سال ۱۹۷۴ دور هم جمع شدند، همسر ستوان یکم آیسیموف تذکر داد که در آینده فرمانده هنگ و معاونان وی نیز باید در خرید اجناس نوبت خود را رعایت کنند. خانم موروزف از جای خود بلند شد و به شوهرش که همراه با معاونش ریاست جلسه را داشت فریاد زد «تو فرمانده هنگی او را ساکت کن». سرهنگ موروزف سخن خانم آیسیموف را قطع کرد و گفت «همه ما که در خارج از کشور هستیم می‌خواهیم هر چه بیشتر فروش و قالیچه بخریم. همواره آنچه خواسته‌ایم خارج از نوبت خریدهایم و همین رویه را هم ادامه خواهیم داد. معاونان من هم همین کار را خواهند کرد و آنچه باقی بماند نصیب شما خواهد شد.» او بر سرگفته خود بود و کار به همین منوال ادامه یافت.

گرچه حقوق فرمانده و معاونان هنگ زیاد بود ولی سعی داشتند وجوه «جنبی» نیز برای خرید وسایل مورد نظر خود به دست آورند. گوشت، کره، آرد، نان و نظایر آنها از فروشگاه هنگ بطور رایگان تأمین می‌شد و ترتیب هر نوع معامله‌ای با مردم آلمان شرقی را هم می‌دادند.

از ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۲ مالوفیف معاون هنگ با موافقت فرمانده خود به یک کشاورز آلمانی اجازه داد که گوسفندان خود را در میدان تیر هنگ بچراند و در ازاء آن بیست هزار مارک دریافت‌شد که بطور مساوی بین فرمانده هنگ و معاونان وی تقسیم گردید. مالوفیف همچنین کره و گوشت از فروشگاه هنگ به آلمانیه فروخت. وی در ۱۹۷۲ بازنشسته شد و به اودسا رفت. ولی قبل از رفتن چهار کامیون پر از فرش، مبلمان و کریستال به مقصد خود فرستاد. جانشین وی سرهنگ دوم ترتیشنیژ تصمیم گرفت که درآمد اضافی را از راه دیگری به دست آورد، یعنی ندزد، بلکه «به دست آورد». قراردادی با بخش گرمابه و لباسشویی در «بادفراین والد» امضاء کرد. طبق این قرارداد روزانه صد نفر سرباز به مدت سه ماه در این بخش کار می‌کردند و درآمد آنان به جیب ترتیشنیژ و معاونش می‌رفت.

منطقه و بسیاری دیگر متعلق به طبقه حزبی نیستند. این افسران معمولی به هر طبقه از اجتماع تعلق دارند. کارگر، کشاورز، روشنفکر، اعضای حزب و غیره. هر کس از سن بیست و یک سالگی به بعد پس از احراز صلاحیت سیاسی می‌تواند وارد دانشکده افسری شود. دوران تحصیل مختلف بوده و از سه تا شش سال است. دانشجویان دانشکده افسری تحت آموزش فشرده قرار دارند و به آنان تلقین می‌شود که کمونیست‌های مؤمنی گردند و به آنها توجه داده می‌شود که تعلقشان به ارتش نمونه اعتمادی است که به این قبیل جوانان ابراز می‌شود و باید به ستاره طلایی که بر شانه‌شان خواهد درخشید، افتخار کنند. تلقین عقاید کمونیستی با فارغ التحصیل شدن پایان نمی‌پذیرد بلکه در حقیقت بیشتر می‌شود و تا زمان بازنشستگی ادامه دارد. هدف این همه آموزش ایدئولوژیکی بار آوردن افسرانی است که خود را وقف رژیم کنند.

در سیستم شوروی مقام یک افسر معمولی از مهندس و تکنیسین پاکارند اداری بالاتر است. افسر حقوق بیشتر دریافت می‌کند و ایمنی بیشتری دارد ولی امتیاز دیگری جز این دو ندارد. مانند سایر افراد شوروی باید همواره از قانون اطاعت کند و دستورات پولیت‌بورو و دولت را اجرا نماید. در مقابل این مزایای محدود باید همیشه آماده باشد تا به دستور مقامات بالاتر از رژیم در مقابل دشمنان داخلی و خارجی دفاع نماید. یکی از این وظائف مقابله با اغتشاش (!) بین کارگران است که علی‌رغم کوششهایی که در شوروی و «کشورهای برادر سوسیالیست» به عمل می‌آید گاهی اتفاق می‌افتد. بهترین مثال در این مورد معامله‌ای بود که: «ارتش سرفراز شوروی» با کارگران مجارستان، آلمان شرقی و چکسلواکی نمود.

زندگی این افسران چگونه است؟ چه چیزهایی مورد توجه‌شان است و ساعات فراغت را چگونه می‌گذرانند؟ وضع هنگ تفنگداران موتوریزه شانزدهم، لشکر «گارد موتوریزه مستقر در آلمان شرقی در «باد-فراین والد» جواب خوبی به این پرسش‌هاست. یک هنگ روی هم صد و هشتاد افسر و هزار و هشتصد نفر درجه‌دار و سرباز دارد. هیچکدام از افسران از فرمانده هنگ گرفته تا فرمانده دسته اگر جزو فهرست اسامی حزبی نباشند جزو طبقه امتیازدار نیستند. ولی باین حال افسران با هم برابر نمی‌باشند و به طبقاتی تقسیم می‌شوند، تبعیض نه تنها در شغل، اختیارات و حقوق وجود دارد بلکه به زندگی خصوصی، رفتار و روابطشان با سایرین نیز حاکم است.

بعضیها مسانند فرمانده هنگ، پنج معاون او و دبیر حزب کمونیست هنگ، از سایرین ممتازند و به اصطلاح «برگزیدگان هنگ» به حساب می‌آیند. اینان نقش مهمی در زندگی واحد دارند، سعی می‌کنند که از موقعیت خود منتهای استفاده را بکنند؛ گرچه امکانات افراد ویژه حزبی و عمال K.G.B را ندارند. اولین استفاده آنها از فروشگاه‌های نظامی است که مخصوص پرسنل هنگ می‌باشد. سوء استفاده‌هایی که در پیش گفتم در اینجا معمول نیست. برگزیدگان این امکان را ندارند ولی در هر حال منافعی را عاید خود می‌نمایند.

کالاهایی که وارد فروشگاه می‌شود به دو قسمت تقسیم می‌گردد. کالایی که زمینه‌اش کم است و کالایی که معمولی است. برای تقسیم نوع اول از قبیل سرویس غذاخوری، فرش و مبلمان در یک جلسه عمومی یک «کمسیون فروشگاه» از بین همسران افسران انتخاب می‌شود. کمسیون که معمولاً از سه تا پنج نفر تشکیل می‌شود موظف

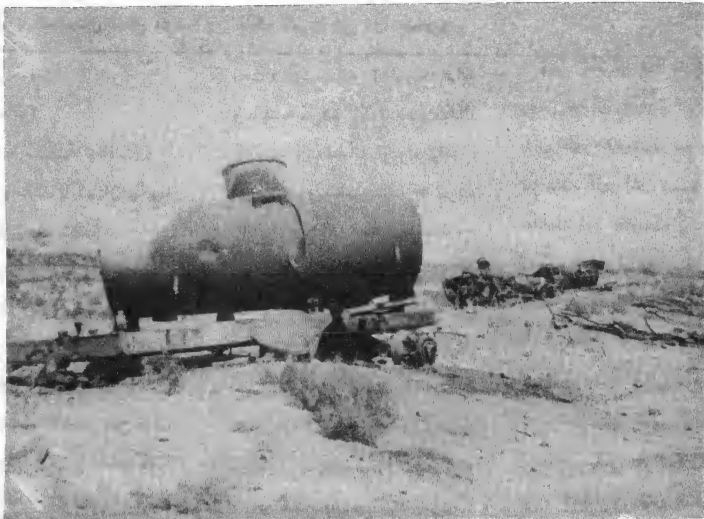
جز کسانیکه مستقیماً و از نزدیک موضوع به آنان مربوط می‌شد. روش زندگی «برگزیدگان هنگ» چنین است. سایر افسران در اسید روزهای بهتری هستند. بعضیها سعی می‌کنند که چیزی را برای خود دست‌وپا کنند، ولی چون امکانات محدود است، لذا اغلب دچار عواقب ناسطوری می‌شوند. مثلاً در تابستان ۱۹۷۳ همسر ستوان یکم سمفون^۱ در حین دزدی یک لباس گرانبها از یک فروشگاه آلمانی وسیله پلیس آلمان دستگیر و تسلیم مقامات شوروی شد. پس از آنکه به خانم سمفون خاطرنشان شد که این قبیل حرکات شایسته یک فرد شوروی نیست نزد شوهرش فرستاده شد و ماجرا به همین جا خاتمه یافت و غوغایی به راه نیفتاد؛ زیرا موضوع کاملاً عادی تلقی می‌شد. افسرانی هستند که عمیقاً درباره آنچه در ارتش و کشور شوروی می‌گذرد فکر می‌کنند، ولی علمشان کم است و K.G.B را در برابر خود دارند. این قبیل اشخاص خطرناکند زیرا بیشتر از حد فکری می‌کنند.

تشکیل جلسات مشروبخوری می‌باشند. پول مشروب از محل کار کردن سربازان و مرز آن از فروشگاههای هنگ تأمین می‌شود. معمولاً این جلسات مفصل است و دو کا بعد وفور سماندت آب- موجود است. در این مجالس از مردم آلمان شرقی؛ نظیر نماینده مقامات اداری، «پاد-فراین والد» و رؤسای شرکتی پیمانکاری که سربازان در دستگاه آنان کار می‌کنند، شرکت می‌نمایند. وقتی همه مست شدند، مهمانی تبدیل به مجلس عیاشی و هرزگی می‌شود. در یکی از این مجالس زنان، سرهنگ موراشچنکو^۲ را برهنه کرده و در وسط اتاق ایستاندند و خود دور او رقصیدند. «دوستی بین المللی» شکل غیر اخلاقی بخود می‌گرفت. گاهی اتفاق می‌افتاد که همسر فرمانده هنگ، خانم موروزف شب را با سرهنگ دوم شمیرلینک^۳ افسر آلمان شرقی، می‌گذراند، درحالیکه زن این سرهنگ همسر سرهنگ موراشچنکو بود. معمولاً همه از این موضوع آگاه بودند،

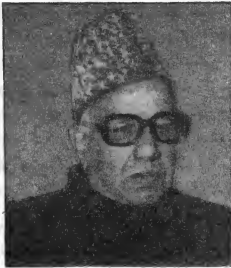
سرگرد کونیک^۴؛ معاون قسمت سیاسی هنگ همین نوع درآمد را از مزایع اشتراکی داشت.

روش «به دست آوردن» عمومیت دارد. سربازان واحدهای شوروی مستقر در آلمان شرقی برای پیمانکاران آلمانی نزدیک سرباز-خانه کار می‌کنند. هر جا که کارگر غیر ماهر لازم باشد از این سربازان استفاده می‌شود؛ از قبیل کندن پای بستهای ساختمان جدید، جمع‌آوری نخاله و پاک کردن آغل‌خوها. کثیف بودن کار، مهم نیست. درخواست به فرماندهان «ببین، کمک می‌کند که زندگی بهتری داشته باشند، گرچه این کار طبق دستور وزارت دفاع ممنوع است. عملکی سربازان تحت پوشش «همایرهای بین‌المللی» است که منظور از آن بهبود بخشیدن به روابط مردم شوروی و آلمان است. گاهی هم این قبیل برنامه‌ها حقیقی است و اصالت دارد، مانند کوشش مشترک برای ساختن خانه‌های دولتی و اردوگاههای پیش‌آهنگی که در این صورت تبلیغات وسیعی درباره این اقدامات در رادیوها و مطبوعات به عمل می‌آید. ولی این قبیل همکاریها بسیار نادر است. حدود نود و هشت درصد سربازانی که برای پیمانکاران آلمان شرقی کار می‌کنند، پول می‌گیرند که آن هم مستقیماً به پیمانکاران می‌رود.

مقامات بالا بخوبی از این جریانات آگاهند ولی ترجیح می‌دهند که به روی خود نیاورند و چشم‌پوشی خود را اینطور توجیه می‌نمایند: افسران گرچه جزو برگزیدگان «مافا» نیستند، ولی در هر حال متخصصان مسوول می‌باشند و اگر بتوانند با استفاده از مقام خود مقداری درآمد اضافی کسب کنند تا رفاه بیشتری از دیگران داشته باشند راضی تر شده و در نتیجه در راه حفظ و حراست رژیم شوروی فداکارتر خواهند بود. پس می‌توان اندکی نادروستی را از سوی آنان بخشید. چرا به یک خدمتگذار فداکار و مطیع نبخشند تا آرایش و نظم در خانه خودشان تأمین شود؟ پس از تأمین منافع جنبی، فرمانده هنگ و معاونان او در پی



مصاحبه



نشریه معتبر پاکستانی هفته نامه حرمت که هفته وار از اسلام آباد به دمت نشر سپرده میشود در شماره مورخ ۱۷-۲۴ فبروی (ج پنجم) اش با دو تن شخصیت‌های بلند بالای نظامی و علمی پاکستان (ام. ام. عالم قهرمان جنگ سپتامبر ۱۹۶۵ و نویسنده شهیر ادبیات و تاریخ محترم محمد نسیم حجازی، مصاحبه داشته، ما از برای اینکه نظر رجال بزرگ کشور انصار خود را در رابطه با جهاد و مجاهدین افغانستان به مردم خود عرضه کرده باشیم دست به ترجمه و تلخیص این دو مصاحبه زدیم، به عرض باید رسانید که در این تلخیص فقط بخشی از مصاحبه ها گنجانیده میشود که همدتا با افغانستان تعلق دارد... اینک فشرده این دو مصاحبه:

(خبر نگار حرمت)

(ام. ام. عالم)

سوال: شما مسأله افغانستان را در رابطه با امنیت پاکستان چگونه بررسی میکنید؟

جواب: من مسأله افغانستان را به جهان اسلام و پاکستان، مسأله بی بنیادی تصور میکنم، منافع کشور با به همین مسأله وابسته است و تقاضای دین ما نیز همین است، ولی با تأسف باید بگویم که حکومت تاهنوز نتوانسته

است، این مسأله را طوریکه شاید و باید به مردم برساند، من میدانم که باید این مسأله از راه رادیو، تلویزیون و مطبوعات به مردم بشکل واضح آن رسانیده میشد، به عوض اینکه مردم در قسمت مسأله افغانستان معلومات کافی داشته باشند و ذهن شان از همین راه سکون پیدا کند مشوش هستند. افغانستان کشوری بود غیروابسته و بی طرف و غالباً در صد سال گذشته دارای همین پالیسی بود...

سپس بعد از صد سال آزادی روس بر آن تجاوز کرد و توأم با آن تجاوز، مقاومت مردم افغانستان نیز برضد آنها آغاز شد و به فضل خداوند این مقاومت، یک مقاومت کامیاب است. اهداف شو می که روسها در رابطه با تجاوز بر افغانستان داشتند نقش بر آب شد. گر چه روسها از لحاظ نظامی موفق شدند که بر افغانستان تجاوز نمایند، ولی از لحاظ سیاسی نتوانستند آن را اداره کنند، اکنون هدف واضح

روسها که تحقق آن را در دل می پروراند همانا پاکستان است ، از همه وسایل ، از قبیل نشرات ، بنگاه های خبری و وسایل ارتباط جمعی استفاده میبرند تا از راهی پاکستان را متقاعد سازند که باوی از در مصلحت پیش آید . . .

خواه از لحاظ دینی باشد و یا خواه از نقطه نظر منافع کشور ما باشد این به نفع ما است که علیه روس در افغانستان مقاومت جریان داشته باشد و در آنجا مجاهدین علیه روس غالب و پیروز آیند .

سوال : روسها عزم اشغال پاکستان را قبل از مداخله و تجاوز بر افغانستان داشتند و یا بعد از آن؟

جواب : اوتلاین و خاکه سیاست خارجی روس از غلبه و سلطه جویی بر همه بسیط زمین تشکیل یافته است ، اما منک تهدای پلان سازی و روش استعماری شان «موقع شناسی و موقع پرستی» است ، طوریکه شما میدانید در جامعه و سیاست ما اختلاف عمیقی وجود دارد ، که اینگونه شرایط زمینه را به نیروی مساعد میسازد که برای به دست آوردن هدفش در افغانستان قدم گذاشته است ، او درحقیقت برای پیشرفتش آماده گی میگیرد ، اوطبق خبر منابع خبری جهان ، در آنجا هفت هشت هزار اتباع پاکستان

را نیز کرد و برش جمع کرده و در این جا با مطبوعات روابط دارد ، تا بدینوسیله راه ورودش را هر چه خوبتر هموار ساخته باشد .

* * *

(خبر نگار حرمت)

(نسیم حجازی)

سوال : آیا پاکستان در رابطه با مسأله افغانستان در برابر یک ابر قدرت قرار نمیگیرد ؟

جواب : در جهان هیچ قدرتی را کوچک نمیتوان یافت و نه هیچ قدرتی بزرگ شده میتواند . در جهان بعضی قدرتهای کوچک کوچکی

هم هستند که زنده اند و در برابر قدرت روس قرار دارند . . . آنهایی که اجنت روس اند هرچه میگویند بگویند . . . حقیقت سخن این است که مهاجرین افغان برای «میل»

به این جا نیامده اند ، برای یک افغان ، کار بسیار مشکل است که او خانه و کاشانه خود را ترک کند ، او برسر فصل کوچک و سه چهار تا درختش حتی میرزد و جان میدهد ، این تاریخ افغانها است ، شما تاریخ هندوستان را مطالعه کنید : افغانها در منطقه ی بنام «روهیل کند» بود و پاش داشتند

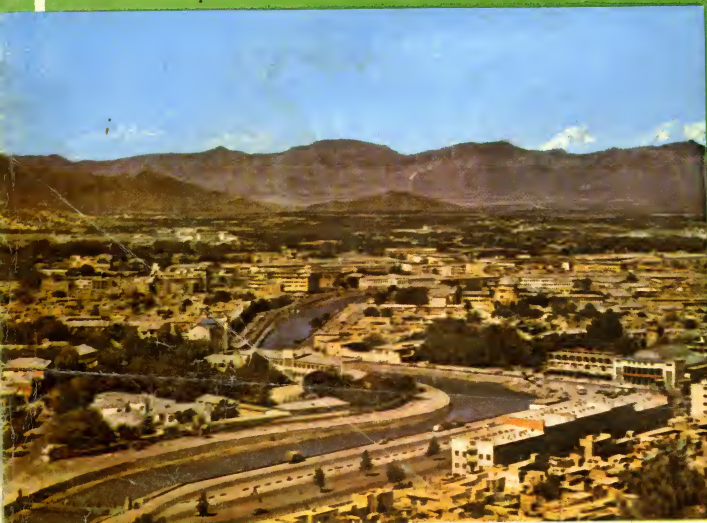
من در مسلمانان افغان عزمی را دیدم آنها قسم دیوار آهنین ایستاده اند . تا وقتی که به آزادی کامل نرسیده اند سلاح بر زمین نمیگذارند ، این چیز بزرگی است و مردم پاکستان باید از آن درس عبرت بگیرند تکالیفی را که مجاهدین افغانستان بخاطر بقای خود و آزادی کشور شان تحمل میکنند . ما تصور آن را هم کرده نمیتوانیم ، ما فقط در سالهای ۶۵ و ۷۱ ع دو هفته بادشمن جنگیدیم اما مسلمان افغانستان در طول شش سال گذشته برای آزادی و عقیده اش مصروف جنگ است . (ام . ام . عالم)

SHAFaq



Vol. 3 No 8 1986

جلد سوم شماره ۸ - حوت ۱۳۶۴



آلادی اخیتل کیبری
ورکول کیبری نه -
(سید جمال الدین افغانی)
ماپی وری را درهون
وشهرات هستی یکنیم
(نگتیار)



ای محراب معبد تاریخ!
ای شهر اسیر و مظلوم!
ای کابل ما پیروز خواهیم آمد!



دیده دری هم

از خود حدی دارد

جریان‌ات واقع در جهان ثابت میکند که روسها از هر لحاظ محکوم و در صحنه سیاست بین‌المللی تجرید شده‌اند؛ پاسخ این سؤال که علت تجرید روسها در صحنه سیاست بین‌المللی چیست؟ چنان واضح است که میتوان آن را از جمله بدیهیات شمرد؛ ولی با آنهم بهتر است کم و بیش وضوحی در باره موضوع موجود باشد، تا بتوانیم طرف قناعت همگان قرارگیریم.

چیزی واضح است که هر ایدیولوژی و جهانبینی به قوه متحرکی ضرورت دارد و تحرک است که از جریان آن عمل میزاید و فرزند میمون و یا نانیمون ایدیولوژی را به دنیا میآورد؛ بناء روسها نه فقط امروز شکست خورده‌اند و پای شان در قدمگاه سیاست بین‌المللی کاواک رفته است؛ بلکه شکست و تجرید روسها را باید در جهانبینی شان که بصورت حتم کمونیسم است، جستجو کرد — کمونیسم ایدیولوژی بی است شکست خورده و از آوان کودکی اش کج و عوج — اینکه چند سال قبل چرا شکست هوا داران آن محسوس نبود، مربوط میشود به آگاهی مردم و تبارز ایدیولوژی و تیوری در عمل — زینرو اگر روسها متوذهای تبلیغاتی شان را هرچه شسته تر سازند بازهم اکنده است از دروغ و حتی همه شئون زنده‌گی شان را دروغ آلود نموده است و در بعد دیگر قضیه محکوم به شکست و تجرید و اقتضاح و بدنامی‌اند. بندریکی دروغبانیهای روسها را سیل توفنده راستی زمان و تاریخ از بنیان با خود برده است و نمیتوانند که عطش جهانیان را فروشانند و یکسره دروغهای بی هم شان را بر مردم بقبولانند و همین است رمز شکست روسها در جامعه و تاریخ؛

روزنامه جنگ مورخ ۱۲ اکتوبر ۱۹۸۵ مصاحبه طولانی سفیر جدید التقرر روسی (عبدالرحمن وزیروف) را به دست نشر سپرده است و هم چنان روزنامه انگلیسی (Muslem مسلم) در عین تاریخ مصاحبه دیگری از معین وزارت خارجه روس را منتشر ساخته است؛ چیزیکه میخواهیم روی آن تبصره کنیم این است که این دو تن نمایندگان سیاست روسی در مصاحبه‌های شان با نکاتی تماس گرفته‌اند که توگویی در جهان هیچ‌کسی نیست و روسیه است که علم صلح و امنیت را در جهان به اهتزاز در آورده است، حال میبینیم که این مصاحبه‌های پرطمطراق تا چه اندازه جنبه تبلیغاتی داشته و تا چه حد با عمل توأم است:



سفیر روسی عبدالرحمن وزیروف که باشنده مضافات آذر بایجان مغضوب است در مصاحبه دور و در ارزش اظهار نموده است که روس خواهان استحکام داخلی و خارجی افغانستان و پاکستان است و هم چنان ممالکی که در دور و نزدیک پاکستان موقعیت دارند روس امیدوار است که آنها را از برای همیشه خوش و خرم !!! بیند . علاوه بر این او درباره سیاست خارجی روس اظهار نظر نموده گفت : تعلقات ما با هر مملکت طوری عیار شده است که نمیخواهیم در امور داخلی شان مداخله کنیم ، سفیر روسی در پاسخ یک سوال گفت : « اوراق خوب تاریخ تعلقات روس و پاکستان را به یاد دارم (!) و من یقین دارم که اگر شما خواسته باشید ریکارد آینده دوستی ما به اوراق طلایی مبدل خواهد شد . »

روس بعد از اینکه اسرائیل را در سال ۱۹۴۷ به رسمیت شناخت ، جنگ فی مابین اعراب و اسرائیل را تشدید بخشید و سپس فلسطین را باوجودیکه وعده هایی هم به دوسره ها داده بود در میدان جنگ تنها ماند و از طرف دیگر نگران بود که اسرائیل از ولی نعمتش (امریکا) هرگونه امداد مینماید با آنها در وعده هایش با فلسطین غداری نموده منتظر پیروزی اسرائیل ماند و از جانب دیگر امریکا در مسأله افغانستان از روس چشم پوشی نموده علی الرغم پروپاگنده های داغ و گمراه کن اش که گویا با مجاهدین افغانستان کمک میکند ، مجاهدین اسلحه مورد نیاز شان را از روسها غنیمت میکنند و علاوه بر این وزیر خارجه روسیه در مصاحبه اش واضح نموده که در بحث آینده سران دو ابرقدرت (روس و امریکا) بر مسأله افغانستان هیچ گونه گفتگویی صورت نخواهد گرفت ، این هر دو مثال ، پوست کنده واضح میسازد که هر دو ابر قدرت شیطانی در تلاش آن هستند که جهان را یکسره قلمرو جغرافیایی خود گردانند و از آن بهره کشند .

این گفته سفیر روس که دولت روس میخواهد افغانستان و پاکستان در داخل و خارج از استحکام هرچه بیشتر برخوردار باشند و اوراق خوب تاریخ روابط پاکستان و روس را پیاد دارد ، مفروضه یی است که هیچ فرد مؤمن پاکستان و افغانستان بر آن باور داشته نمیتواند ؛ زیرا روس پیاد داشته خواهد بود که علاقه پنجمه افغانستان را غصب نموده و دو هزار و چند صد تن عساکر افغانی را به شهادت رساند و زمانیکه رژیم عدالت و برابری (!) و بشر دوستی (!) در روسیه فاجعه کرد ، در باره مهر سکوت بر لب مانده حتی به دوستانش نیز این خطه را دوباره مسترد نکرد و هم چنان نقشی را که در جدایی پاکستان شرق از پاکستان غربی به نام بنگله دیش ایفا کرد از هیچ کسی پوشیده نیست ، گذشته از این در جریان این چند سال تخطی های مکرری که طیاره های روسی بر قلمرو پاکستان نموده است و انسانها را اعم از پرو برنا و کودک وزن به راکت و گلوله و بمب بسته است و بخون مطهر شان زمین را رنگین ساخته است — با در نظر داشت این پس منظر ترتیب اوراق خوب تاریخ روابط و دوستی پاکستان و روس را خود جناب سفیر میداند !!!

ضعف موقف سفیر کشور مدعی صلح و امان وقتی نمایان شد که در پاسخ سوال (اگر تخطی بر قلمرو فضایی پاکستان عمل خود روسها نباشد - پس چرا این عمل را تقبیح نمی کنند؟) گفت و بهانه کرد و سخن جوید که : این عمل مربوط به معاملات داخلی پاکستان و افغانستان میباشد - اضافه بر این - این فرموده جناب سفیر (!) که ما به آزادی و خود مختاری و خوشی و خرمی هر کشور منطقه و جهان خوش میشویم ، یکی و پوست کنده فنی حقایق ثابت تاریخی است ؛ زیرا در حدود جغرافیایی امپراطوری روس کشورها و ریاستهای هضم شده اند که از سابقه درخشان اجتماعی ، سیاسی ، اقتصادی ، علم و فرهنگ و تاریخی برخوردار میباشند که از جمله میتوان ، بخارا ، سمرقند ، کریمیا ، آذربایجان و ترکمنستان را نام برد - پنجه ظالمانه غصب روسها که در پوست و گوشت و استخوان و مغز این ملتها فرو رفته است ، تجاوزاتی که بر آنها انجام داده و ستم هایی که بر آنها روا داشته اند و سرانجام کشورهای شان را که غصب نموده اند - تاریخ هیچگاه فراموش نمیکند !!!

هم چنان بسی از ممالک اروپای شرقی که پولند ، هنگری ، المان شرقی ، چکوسلواکیا و غیره را در برمیگیرد از تجاوزات متواتر روسها در امان نمانده و این تجاوزات ، مسأله صدها و قرن های گذشته نیست ؛ بلکه در همین نزدیکیها بوقوع پیوسته که نتیجه شوم این تجاوزات به استعار در آوردن این کشورها انجامید این تجاوزات روسها نیز چلیپای درشتی است بر ادعای ترجمان سیاست خارجی روس .

این فرموده جناب سفیر (!) که ما طرفدار سیاست عدم مداخله و طرفدار آزادی و خود مختاری ممالک کوچک هستیم از مذاق غف و هراس انگیزی با تاریخ کم نیست ! چرا روسها فقط با حکمرانان ساخته خود شان دوستی میکنند تا با ملتها ؟ چرا مردم مظلوم و بی دفاع آن سرزمینها که زیر پا شنه آهنین گماشته گان روس خورد میشوند مستحق همدردی و حسن هم جواری روسها نیستند ؟ مردم بی دفاع افغانستان که پیران و کودکان و زنان نیز شامل آن اند از چند سال به این سو در آتش بمبهای ناپالم ، راکت های زمین به زمین و گازهای مسموم کننده و گوله های زهر آلود و آتشزای روسها دست و پا میزنند ، پنج میلیون نفوش آن سامان راه مهاجرت در پیش گرفته - یک میلیون و چند صد هزار شهید شده اند و بقیه آن ها منتظر فرصت فیصله کن و سرنوشت ساز خود میباشند با وصفیکه این مسأله برای حل و یک طرفه شدن ، چندین مرتبه به سازمان ملل نام نهاد پیشنهاد نیز شده ولی زیر ساتور استبداد «ویتوی» روس نابود گردیده و پیش پا افتاده شده است و روس با تمام دیده دریهایش اصرار بر این داشته که نظامیان را از افغانستان خارج نمیکند ؛ با در نظر داشت این حقیقت تلخ تاریخی چه صاحب ضمیری و کدام صاحب دل و اندیشه ای میتواند ادعای جناب سفیر را که میگوید : « ما طرفدار سیاست عدم مداخله و طرفدار آزادی و خود مختاری ممالک کوچک هستیم . » تسلیم کند ؟

طبقی دلخواه خود پاره میکنند و توأم با نظر شان میدوزند :

روسها به این امید که افغانستان نیز همانند چکوسلواکیا و المان شرقی و . . . فقط ظرف چند ساعت در تصرف کامل شان خواهد در آمد و بدون دلهره به نیم قاره هند و پاکستان داخل خواهند شد ، هدف اولی شان که محو اسلام عزیز است به سر رسیده به آبهای گرم راه خواهند کشود و ممالک خلیج فارس را در قبضه خود خواهند آورد - بر افغانستان لشکر کشی کردند . جمان را ، صدا های اغراض آمیز را ، احتجاج های ملل مستضعف و ملت های در هراس از استبداد خویشان ، را نادیده گرفته - مغرور باده خود کامگی و وسعت طلبی مردم بی دفاع افغانستان را آماج گوله های شان ساختند هر چه دیدند به گوله بستند - سوختند - بردند و غارت و چپاول کردند ؛ با این تجاوز صریح و آفتابی که اگر جناب سفیر وجدان داشته باشد و پامال شدن

ملت آذربایجانی اش را فراموش نکرده باشد خود نیز از اصرار دربارۀ حل سیاسی مسئلۀ افغانستان خجالت خواهد کشید؛ اما نباید از «لودسپیکر» — از این بیش توقع کرد! شاید از جای دیگری سخن گفته شود و این برده بی اراده فقط مسئولیت «پف Puffing» را داشته باشد که ضمن مصاحبه اش برحل سیاسی مسئلۀ افغانستان اصرار میورزید — روسها خود برافغانستان تجاوز کردند، چون دیدند که پرکار اوضاع خارج از دائره خواسته های شان در حرکت است و مردم افغانستان مردم اروپای شرقی نیستند و شکست شان در افغانستان امری است ضروری زینرو برای جبران شکست شان مسئلۀ حل سیاسی قضیۀ افغانستان را به پیش کشیدند — تا اگر بتوانند یاران دیرینش را به این امر متقاعد ساخته و قضیه را به نفع خود بچرخانند و به اصطلاح طوریکه پاره کرده اند همانگونه بدوزند! با این همه تلاشهای مذبوحانه و لجوجانه روسهای وحشی که منطق زمان را نمیدانند و از نتایج و خیم عصیان ملتهای مؤمن غافل اند — در این میدان سیاست نیز بازی را میبازند و انشاء الله نزدیک است که بعد از فرار و شکست از افغانستان بر این اشتباه سیاسی شان نیز اقرار خواهند کرد و خواهند دانست که بادۀ جاه طلبی — طوریکه در ابتدای امر بوزۀ شان را به دست پرتوان مجاهدین بر زمین مالید — در پایان کار نیز روی شان را سیاه خواهد کرد و خواهند فهمید که این مردم افغانستان هستند که آنها را در قطعه قطعه سرزمین شان با شکست مفتضحانه روبه رو ساخته اند نه یاران قدیم شان.

مذاکرات مستقیم پاکستان با رژیم دست نشاندۀ روسها در کابل :

معین وزارت خارجه روسیه در مصاحبه ای که روزنامۀ انگلیسی با وی انجام داده بر این نکته فشار وارد نموده است که یگانه راه حل سیاسی معضله افغانستان مذاکرات مستقیم حکومت پاکستان با حکومت دست نشاندۀ روس در کابل است! پاکستان نیز چون ممالک آزاد دیگر جهان تا هنوز از به رسمیت شناختن حکومت دست نشاندۀ کارمل انکار نموده! آنها به علت اینکه دست آویز و سند جواز انسانی و اخلاق را در دست دارد معهدا مباحثه مستقیم با دست نشاندۀ روسها (کارمل) بصورت قطعی از امکان خارج است لیکن از طرف دیگر حکمرانان کریمین این «جواز» و «دست آویز» حکومت پاکستان را بهانه گرفته از اخراج عساکر متجاوزش — از افغانستان مکررا انکار میورزد.

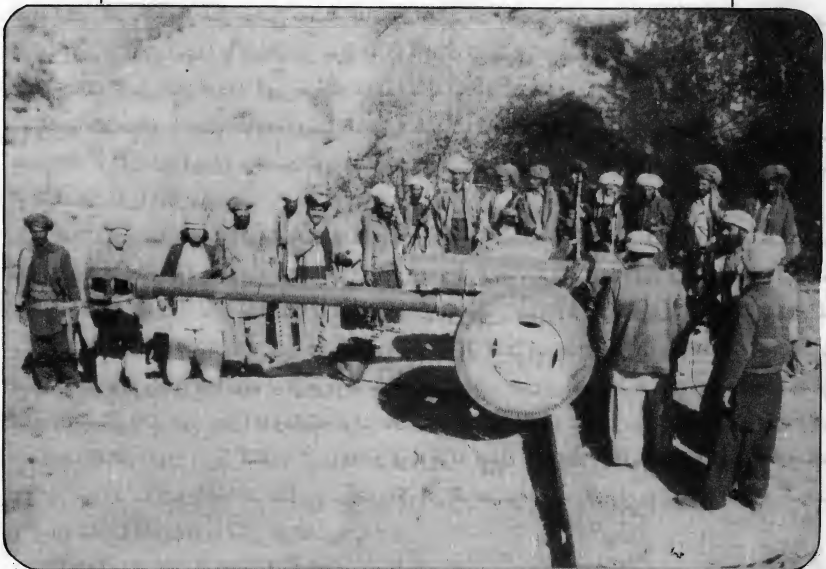
امپراطور برحال روس (گورباچوف) هنگام سفرش به فرانسه از طرف همفکر طراز اولش در غرب — (پرزولت متران) مورد انتقادهای شدید اللحنی قرارگرفت و از طرف «متران» — از وی خواسته شد که به سپاه متجاوزش دستور دهد تا خاک افغانستان را تخلیه کنند — از این پیش آمد برمیآید که همفکر و هماندیشه «گورباچوف» به مسئلۀ افغانستان چنین دوچار تشویش و نگرانی است و برعمل تجاوز روسها انتقاد میکند معلوم است که — تجاوز روسها بیجا بوده و از هرگونه جواز بشری خارج است، اما جای افسوس است که علمبردار صلح (!) جهانی (امپراتور روس) با وصفیکه طرف ملامت همگان قرار گرفته است و میگیرد با آنها پروگرامهای وسعت طلبانه اش را روز تا روز گسترده تر ساخته و بر هرگونه اصول و ضوابط بین المللی پشت پازده — لجوجانه به پیش میرود — که انشاء الله خالی از سرخوردگی اش نخواهد بود و راه رفقاییش را در پیش خواهد گرفت و آرمان تصرف افغانستان را بگور خواهد برد.

لجاعت حکمرانان کریمین را جلسات پیهم سازمان ملل برسر مسئلۀ افغانستان و عدم نتیجه برآی از آن خوبتر واضح میسازد! «قاضی حسین احمد» سکرتر عمومی جماعت اسلامی پاکستان به ماهیت این جلسات و نشستها اشاره نموده میگوید که: «مسئلۀ افغانستان از راه مذاکرات حل نمیشود — راه حل این پرابلم فقط

در جبهه. متحد و بی هم. مجاهدین افغانستان. مضمر است به که در نتیجه، مدخله روسها به عقب زده شده جبراً افغانستان را ترک خواهند گفت.

یا اینکه روسها در هفت سال گذشته موفق نشده اند افغانستان را در تصرف کامل خود بیاورند - چنین معلوم می شود که برای دیر زمانی در افغانستان باقی خواهند ماند. زیرا آنها علاوه بر اینکه خیال رسیدن به بحر هند و مالک خلیج را در سر میگیرند در هیراس آن اند که قول انقلاب اسلامی افغانستان روزی سرخ مسلمانان ریاستهای معصومه روس را به شورش هر آورده آنکه قادر خواهند بود کاری را به پیش بیاورند به البته جلوگیری این شورش وقتی ممنوع می شود که روسها افغانستان را تخلیه کنند. اما ادعای باید داشت که این مکر کفار هم در برابر تدبیر خیر الما کرین نقش بر آب شده و ملت مؤمن افغانستان که در طول تاریخ قدرتهای طاغوتی را اجازه بود و باش در قلمرو اسلامی شان نداده اند و از روسها به پیش استاد مکار شان (انگلیس) را از این خطه به عقب گردی مجبور کرده اند - روسها را نیز تا قلب کریمین به پیش خواهند راند و حیثیت افغانستان آزاد، آباد و اسلامی را باز اعاده خواهند کرد و علم توحید در کوه پایه ها، تراء، دهات و شهرهای افغانستان مؤمن پرور به اهتزاز خواهد آمد و به طاغوت سفاک جای پای هم نخواهد بود.

(والله اکبر والمستقبل للاسلام)



هغه توپ چی مجاهدینو له وحشی روسانو نه په غنیمت نیولی .

به آن راز پی برده نمیتوانند . . .
سوال : به عقیده شما آن چیز
چه خواهد بود ؟
جواب : عزم زنده ماندن و زنده
زیستن که هست نه !!! ملتها را
از مرگ

در سال گذشته کم از کم (۴)
چهار - (۵) پنج هزار لاری های
نفر بر و تانکهای ذره ای آنها از
بین رفته است .
سوال : هنگامیکه ام. ام. عالم
در پاسخی از سوالهای خبر نگار

و انگریز نیز احساس نمود که اولین
مانع راه ما همین ها هستند ، آنها
در قدم اول پلان سرکوبی افغانهای
مقیم «رو هیل کنند» را طرح و
تطبیق کردند سپس راه رسیدن
به دهلی خود بخود عملی شد ،
روسها در افغانستان عیناً با همین
گونه موضوع روبرو هستند، افغانها
در راه آنها جداً ایجاد مزاحمت
نمیکند ، زینر و روس بر ضد افغانها
سمپاشی میکنند و در این راه پول
هنگفتی را به مصرف میرسانند
ذریعه اجنهای شان جاهای مختلف
را منفجر میسازند ، اجنهای شان
کار میکنند ، در بین قبایل بسیار
کار میکنند تا در بین مهاجرین و
مردم صوبه سرحد تلخی پیدا نکنند
روابط را ابرهم بزنند و . . . به
اطمینان گفته میتوانم ، طوریکه
روسها در آنجا ناکام شدند، در
این جا نیز ناکام خواهند شد . .
این یک حقیقت است که ما، در این
جا به اطمینان کامل نشسته ایم و
صحبت میکنیم، برای اینکه در این
جا امنیت است ، اما در آن جا
بعد از چند دقیقه خانه یک افغان
بر باد میشود ، بمباری میشود و . .
در همین گونه شرایط افغانها در
تاریخ ریکاردی را قایم کردند که مثال
آن در تاریخ کم یافت میشود و درین آنها
چیزی زنده شده است که دیگران

بی نیاز میکند و هنگامیکه ترس از مرگ رو به فرار نهاد ، ترس (Super Power) ابر قدرت نیز میگریزد .

حرمت گفتند که :
(خبر نگار حرمت)
(ام. ام. عالم)
سوال : به حواله بنگاههای خبری
غرب گفته میشود که بجز چند جا
کنترول افغانستان در دست دولت
است . . .
جواب : هرگز ! کنترول روسها
فقط بر شهرها است (و در آنجا نیز
دم از آرام نمی زند و هر شب
مورد یورش مجاهدین قرار میگیرند،
تلفات میدهند، کشته میشوند...) و
هنگامیکه از شهری به شهردیگر
میروند ، ذریعه تانکهای ذره ای
توأم با امنیت فضایی سفر میکنند،
و در غیر آن بر سایر نقاط افغانستان
مجاهدین کنترول دارند . . . طبق
آمار من و بنگاههای خبری جهان
در جریان همین سال کم از کم ده
(۱۰) پانزده هزار روسی کشته و
۲۵-۳۰ هزار زخمی شده اند و

حرمت گفتند که :
اخبار و نشرات به ایمای یک
تحریک منظم درباره مسأله افغانستان
زهر پراگنی میکنند ، خبر نگار
حرمت ، سوالش را چنین عنوان
کرد :
یک بعد این مسأله - این هم
است که قسمتی از مهاجرین افغانی
به شهرها آمدند و بود و باش
اختیار کردند، آنها در پاسخ گفتند:

من میگویم که سه

ملیون برادران پشتو زبان
تبعه پاکستان در ممالک
عربی بسر میبرند، ایا
آزرده نخواهید شد که
ممالک عربی فیصله
نمایند که آنها را در

آن جا نمی مانند، اگر آنها با سرمایه شان در
 زنده گی اجتماعی و اقتصادی ما سهم
 بگیرند هیچ زیانی به جامعه ما نخواهد رسید،
 زینرو اگر یک یا دو در صد مهاجرین در شهر
 های ما بود و باش کنند چه نقصانی به اقتصاد
 ما خواهد رسید! آنها مردم بسیار منظم هستند،
 شما شرح جرائم سالانه خود را ببینید و تفصیل
 جرائم سه یا چهار ملیون مهاجرین را ملاحظه
 فرمایید - خود بخود خواهید دانست که سخن
 از چه قرار است - من قبلا گفتم که برای
 بدنامی آنها یک تحریک منظم مصروف کار
 است که در پاکستان بود و باش دارد...

مورد سخنان بزنجو (و امثال او)
 قابل شنید نیست، چه او خود از
 روس آمده است، بزنجو در سن
 کودکی و پیری هوا خواه روس
 بوده است !!!

(خبر نگار حرمت)

ام. ام. عالم

سوال: طبق تحلیل شما از آمدن
 مهاجرین افغان به پاکستان مسائل
 خاصی عرض اندام نکرده است؟
 جواب: چیزی مسائل پیدا شده
 است، چرا نه مگر لازم است که
 آن را برداشت نمود - هنگامیکه
 پاکستان بوجود آمد تقریبا ده
 ملیون مهاجرین از پنجاب شرقی
 به این جا آمدند، آیا به آمدن آنها
 در این جا مسائل پیدا نشده بود،

همینطور وقتی که اوراق تاریخ
 میگردد یک اندازه تلفات هم باخود
 داشته میباشد، ولی فوائد دور رس
 آن را که من می بینم طوری است
 که قدرت بیان آن از وسع من
 خارج است.

شاغلی ام. ام. عالم در پاسخ یک
 سوال خبر نگار مجله حرمت گفتند:
 اراده داشتم که با مجاهدین به
 ننگرهار بروم و از آنجا به لوگر و
 سپس پغمان و بعد از آن چکرزده
 زده همراهی مجاهدین بر میدان
 هوائی کابل عملیات کنم، اما از
 مفیده کوه گذشتیم از ننگرهار

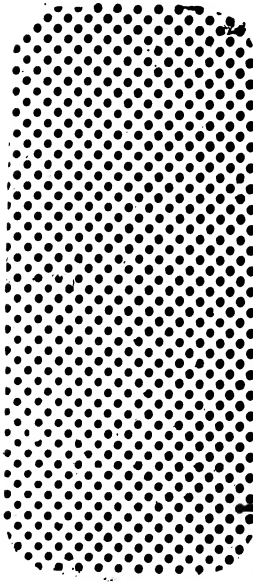
من با آنها ملاقات میکنم - که در
 این رابطه بر قدرت افای اسلام
 عقیده من هر چه بیشتر تقویه
 میگردد، از آنها کسانی هم هستند
 که تألیفات مرا میخوانند و میگویند
 که نوشته های شما احساسات ما
 را بیشتر از پیش بر میانگیزد،
 در روزهای گذشته مجاهدی نوزده
 ساله یی نزد من آمد که هجده تن
 از عساکر روس را به جهنم فرستاده
 بود، من او را دوست میداشتم و
 به نظر شفقت به او میدیدم و سپس
 بچه های خورد سن را خواستم که
 باوی ملاقات کنید... در این

(خبر نگار حرمت)

(نسیم حجازی)

سوال: درباره رفتن مهاجرین
 به افغانستان چه نظر دارید؟
 جواب: نه - نزد من مسأله یی
 که حق اولیت را دارد این است
 که: روس از افغانستان میرآید یا
 نمی برآید - اگر روس از آنجا نمی
 برآید آینده قدم آن در پاکستان
 خواهد بود !!!

سوال: به عقیده شما انگیزه های
 جذب مجاهدین افغان چه میباشد؟
 جواب: اسلام و صرف اسلام،
 این مردم به دیدن من می آیند و



د ترکیې سفرنامه

تیر مجد پاتې پیغور

د پنجشنبې ورځې سباوون نوی
د استانبول افق ته سر را اوچت
کړې وه چې مونږ د استانبول
ذا تاتورک په میدان هوایی کی درې
واړو او دلیری ځل دپاره د ترکیې
په خاوره کی قدمونه په زمکه کیښودل
په پاسپورتونو ویزه نه وه لیریدلی
د پولیسو خبرې جدې ښکاریدې
فکر کوم چې شاید مشکلات زیات وو
ولی بیا هم کله چې پولیس پوه شول
چې د مجاهدینو هیئت دی مشکلات ئې
خلق نکړل ، د میدان په دننې
برخه کی دوه عمر خوړلی څیری
ولاری وی چې فکر کیده د چا په
انتظار کی وی زما ملگری په پوره
باور وویل کیدای شی زمونږ
د لارښوونې په خاطر راغلی وی کله چې
د هغوی خواته ور روان شوو هغوی
هم و پوهیدل چې مونږ څوک یو ؟

دواړو په کلکه غیر زمونږ د هر یو
سره روغېر وکړ ، فکر مو کاوه هغه
ملجوقیان دی چې د افغانانو
لښکری ئې هند ته خوځولی وی او
دیر ملکونه ئې فتحه کړي وو
د هغوی چې دواړو ډیری درلودی
او د ځیرونه ئې غم او تأثر خښیده
مونږ ښه پوه شولو چې د مجاهدینو
د استقبال د پاره ئې د میدان داخلي
برخی ته د راتگ د پاره حتما
واسطی لتولی دا پچی یواځی دوه په
دوه زمونږ مخی ته راغلی دا پخپله
د دی ثبوت وه چې د نورو په مخ
دا لاری بندې وی او که غیور
ترکان مونږ په المان کی څه پیژندلی
وه چې هغوی د مجاهدینو سره دومره
علاقه لری چې استقبال ئې د اصل
پروگرام نه زیات و .
څو لحظی وروسته د میدان څخه
بهر شوو چې هلته دوه ، عادی سوتیر
ولار وه چې مونږ ئې د استانبول

د زاړه او تاریخی ښار په خوا روان
کړو فقط څو دقیقې تیری شوی نه
وی چې زما سترگی د ښار په یوازې
او تاریخ خوړلی دیوال ولیریدی چې
هسکو هسکو څلور کنجه ډبرینو
برجونو بند په بند پریکړی وه .
طبعاً و پوهیدم چې د بیزنطین
د اقتدار هغه لویه تاریخی قاعه چې
د اسلام د فاتحینو پر مخکی ئې شپږ
سوه کاله اوږه وه هدا وه . طبیعی
وه چې د دی دیوال د هیبت او
غخرو په موازی می د ستر فاخت
خاطره په زړه کی په ځپو بدله او
ژرمی د ترڅنگ ترکی ورورنه چې
لږ لږ د عربی کلماتو سره آشنا
ښکاريده د فاتح او د هغه د جومات
پوښتنه وکړه په داسی وخت کی چې
د سهار پاتی تیارو د منارو په سر
د استانبول د لویدلی عظمت ویر
غږاوه . ترکی ورور د مسجد هسکو
هسکو مناروته اشاره وکړه او په

ترکی شمله ژبه ئی فاتح فاتح ناری
کپړی چی زما په نظر ئی د منارو
هسک هسک وېښی د مسلمان آبر
غیورو بچیانو ته د دی اشاره
کوله چی :

استانبول مونږ فتحه کړ ولی تاسی
خرخ کړ - پورته شی ! پورته شی !
د بده مرغه د بنار په تنگوتنگو
کوڅو کی زمونږ موټر لار ونيوله
او د دی تاریخی عظمت د کتنی
اوننداری فرصت مودلاسه ورکړ او
زمونږ مهربان میلمه پال هم دموتړپه
دریدو د رسیدو موسکا په شونډو
و غزوله او د یوی تنگی کوڅی تر
خوا یوه آپارتمان ته پورته شوو چی
د یوه ترکی ورور کور وه .

د چای او لیر آرام وروسته پوه
شوم چی پروگرام څه دی د جمعی
ورځ وه ترکی ورور د مشوری په
توگه وویل :

کوم جومات ته ولاړ شو ؟

: هر جومات ته چی تاسی غواړی
خوکه خلک زیات وی ښه بهوی مونږ
داسی فکرکاوو چی د جمعی په خطبه
کی ترکان د افغانستان له حالاتو نه
خبر کړل شی ، ولی ترکان وروڼه
چی زمونږ نه ښه پوهیدل او مونږ
ئې هم پیژندلو هک پک بشکریدل زکه
د حیا نه ئې خبر په خوله کی نیمه
د صبر په موسکا او نیمه د امید په
سره میما بدلیده مونږ ته ئې ټول څه
نشوای ویلی .

کله چی د کوره بهر شوو اسان

وریخ و لیریدل د بشار په
لوړه برخه کی چی زمونږ د هستوگن
ځای نه دومره لیری نه وه ولاړو پوه
شوو چی د محمد فاتح جومات دی
د جومات د بېرستیزی پردی په
پورته کولو جومات ټول د متدینو
ترکانو له ډک بشکریده ، یوه نیمه
خالی ځای ته چی د جومات دهسک
او مرمری منبر تر خوا وه رهبری
شوو او خوشیې وروسته له یوسپین
ډیری امام سره زموږ مهماندار
و غړیده داسی پوه شوم چی هغه
به د مجاهدینو د پاره د وخت غوښتنه
کپړی وی ، بیا هم پوه شوم چی
دا کار د دی امام د سوبې نه چی
خواری په ډیر ځور یوازی همدا
عنعنوی سره خولی او سپینه پکړی
به سروړی ډیره او چته ده هغه وه
چی د مرمری منبر په شپږمی
یا اومی پوری ته چی دپاتو پوړیو
نیمايي یی تشکیلوله امام وخت او
په ترکی خوږه لهجه ئې خطبه پیل کړه
البته د کاغذ له مخی زه نه پوهیدم
چی هغه څه وائی خودومره پوهیدم
چی هغه هیڅ نشی ویلی او په ټوله
خطبه کی ښه برخه هغه ترکی لهجه
او لحن وه د خطبی وروسته دلمونځ
اقامت د هغو مخامخ د یوی هسکی
برنلې نه چی د ټولو ترکی جوماتونو
مشترکه تقلید دی په هسک اواز
پورته شو او زما سترگی د فاتح
د جومات د مناری داخلي جمال ته

راواړول شوی او څولحظی می د دی
جومات تیر ژوندی دور را په زړه
کړ او په همدی تصور کی د جمعی
لمونځ پیل او پای ته ورسیده بیرته
همغه انگرته را وگرځیدو چی دفاتح
په سیمه کی وه .

دروند کوربه :

مونږ د داسی چا په کور پنځه
شپي تیری کپړی چی اصلا انسان
فکر نه شو کولای چی داتاتورک
په استانبول کی د فاتح د دوران
متدینی سټی څنگه پاتی شوی هلته
سړی فکر هم نه کولو چی دا کور
د غری شوی استانبول یوه برخه
وی ولی گلان همیشه دا غزو په
منځکی وی داسی ډیر غیور ترکان
شته چی د اتاتورک په استانبول کی
د فاتح د استانبول په روحیه او فکر
ژوند کوی .

غولدی ممنوع دی :

زمونږ دو همه ورځ ځوانان
اوبو ډاگان دوه او دری سرداروان
وو او په روغبرکی یی دومره ، ځان
ستړی کاوه چی د مجاهد افغانستان
میننه ئې په سړی ښه ماتوله هغوی
ځان ډیر بختور گڼه چی د مجاهدینو
سره د نږدی بیا په استانبول د فاتح
په بنار کی گوږی . زما ملگری ددی
تیت ملاقاتونو پرځای د یوی
غولدی په باب څه پیشنهاد وکړ
... ولی کوربه خواری چی خپله
هم د راروانو وگړو په لړی خوښ

پکړيږه د حسرت سر وېږ او
ځپله ژبه ئې ترجمان ښه پوه کې چې
مونږ ته ووايې دا ترکيه ده دلته
غوندې د هغوی د پاره ښوونځی دی
زه او انډيوال می پوه شولو چې
د فاتح لښکرو فتحه کړی استانبول
خو مره نوری قربانی غواړی .

سوغاتونه :

پد همدی ورځ د مسلمانو ترکانو
مشرع نجم الدین اربکان د انقري
نه استانبول ته راوړسید او په
سلمانو موټرونی سپرلی بدرگه کوله
ماسپښین ته نژدی هغه او هیئت دملی
گزیت دترکی مسلمانی ورځپاڼی دفتر
ته را ورسیدل او په سلمانو ترکي
وروڼو هغه په تودو شعارونو بدرگه
کول داستقبال او روغپړ په ترکي کې
لسلمانو کاسری و ترکیدی او د دی
تاریخی کتنې خو لقطی یې سچل کړی.
دکتنې په لړکې ښاغلی اربکان په
افغانستان کې د میلیونهاؤ شهیدانو
د وینې او شهادت په یاد او تېریک
«حکمتیار» ته د مرسل څانگه او سور
گل ورکړ او په خواب کې ئې ورته
وویل که ته د مجاهدینو وطن ته
راغلی زه به د دی گل په بدله کې
توپک درکړم .

ستنی ته وی شمعی وی :

مازديگر نژدی د سلطان سليمان
جومات ته ولاړو د لمانځه وروسته
د جومات او د هغه د بې ساری
آبادی اسماني گنبدی په هکله په

سلمانو سوالونه ما او زمانه ديوالانو
ته پیدا کيدل ولی د بده مرغه چې
د یوی خوا وخت نه وه او دیلی خوا
خو ترجمی او ترجمان هم وخت
ډېل مصرفاوه د جومات په داخل
کې ډله ډله غربي سیلانیان ولاړ وو
چې د یوی خوائی د څیرونه
دبیزتین د سقوط ویرڅخیده او دلی
خوائی د اسلامی تمدن د عظمت
په وړاندی شولوی په غاښ چپچلی.
دعرباڅ خواته نژدی شوو دعرباڅ
پکلی ډبرین نقش انسان ته ددی
اجازه نه ورکوله چې د جومات
نه د بل پروگرام د پاره ووځی یوه
ترکی ورور د عرباڅ ترخوا دمرمری
ستونو په رابطه څیړیده زه داسی پوه
شوم چې وائی په دی ستونبه شمعی
لږیدی ولی زما ملگری چې زمانه په
خبر ښه پوه شوی وه په سره خنداڼی
زما خبره راماته کړه وی ویل دالوئی
لوی ستنی خپله شمعی دی کله چې

مونږ په نوکانو وگړولی هک پک شوو
سپین ږیری ترکی چې د خپل هیواد
محکوم برمنی ستونی خپه کړی وه
ووېل د دی شمعاندو دود په داسی
ډول رهبری کیده چې د محراب په
سردوه تیرکشو نه لاروئیسې او ددی
دودنه ددنیا مشهور ښولونه پرهغه
وخت جوړیدل . د جومات بهرنی
برخه کې د زمکې په منځی څه فرشې
مرمر ته اشاره وکړه او وی ویل
دا مرمرونه یوه کلیسای پاپ سلطان
سلمان قانونی ته سوغات ورکړی
وه چې د محراب په سرنی ونښولی
ولی د جومات معمار هغه پردی لاره
کې فرش کړل چې یوه ورځ سلطان
ورته په غوسه شو هغه سوغاتی مرمر
دی څه کړل معمار ورته وویل زه په
شک کې شوم چې پاپ څنگه جومات
ته سوغات لیری هغه وه چې دمرمر
منځ می راوسپړه او په هغه کې می
د ننه صلیب پیدا کړنوژکه دعرباڅ



بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فصلان خدا

وقتی که از حضرت ابراهیم بن ادهم تفسیر آیه : (ادعونی استجب لکم) پرسیده شد و ضمناً گفته شد که ما همیشه خدا را یاد میکنیم، علت چیست که سوال ما قبول نمیشود؟ در پاسخ گفتند : دل شما از ده جهت مرده است : زیر و دعای شما به دربار خدا اجابت نمیشود :

- ۱- شما خدا (ج) را می شناسید اما حق خدائی او را ادا نمیکنید .
- ۲- قرآن را میخوانید مگر عمل بر آن نمی کنید .
- ۳- دعوی محبت با رسول (ﷺ) را دارید، ولی طریقه و سنت او را ترک کرده اید.
- ۴- دعوی دشمنی با شیطان را میکنید، درحالیکه در دوستی او پیش قدم هستید.
- ۵- مدعی هستید که به بهشت خواهیم رفت اما برای رفتن به جنت هیچ عملی را انجام نمیدهید .
- ۶- میگویید که از دوزخ میترسیم ، ولی از گناه دست نمیکشید .
- ۷- مرگ را حق میدانید مگر آمادگی به مرگ ندارید .
- ۸- عیب دیگران را خوب نقد میکنید ، درحالیکه از عیوب خود غافل هستید .
- ۹- رزق خدا (ج) را میخورید ولی شکر او تعالی را بجا نمیآورید .
- ۱۰- مرده گان تان را دفن می کنید : ولی عبرت نمی گیرید .

مسوول مدیر محمد معروف «فروغگر»

مرستیال

لیکوال غری :

۱ - محمد زبیر «شفیقی»

۲ - ذبیح الله «قریشی»

۳ - محمد رحیم «خنجر»

او د مسلمانانو د درني التجاه په
ځای هغه د پښو دېښو کولو پرځای
شمول .

احساسات او زلزلې :

د یکشنبې په ماښام د سپورتی
مسابقو په بهانه غولنه جوړه شوی
وه چې باید په هغه کې حکمتیار صاحب
ترکی ځوانانو ته و غړیږي د سلامت
د پارټي مشرانو په منځ کې د دی
پوره تشویش لیدل کیده چې حکومت
به د هغوی دی کار ته څه جواب
ووايي وی اړیکان دی جلسې ته پرتګ
او وینا ټینګار وکړ د ماښام د لمانځه
وروسته د ټاکلي صالون خواته ورسیدو
چې هلته د صالون شاخوا ترکی
ځوانانو ډکه کړې وه او ټول د غولنې
اصلي نا اعلان شوی هدف ته منتظر
وو . ځوانان چې احساساتو ته ترکی
خلاصی او ګلابی څیری نوری هم
رڼا کړې وی او د ښار د بریښنا
لاندې موج موج کیدل او مخی ته یی
د رژیم ضربه قوه برق ډنډې په لاس
ولاړه وه او سړي په دی ښه پوهیده
چې د دی وګړونه صالون ته لار
پیدا کول څومره ګرانه ده وی مونږ
د موټر په منځ کې او د پولیسو
د صف په وړاندې وړاندې په ډیره
سختی د صالون د ننه لار پیدا کړه
او یو اطاق ته رهبري شوو چې هلته
پولیس مخاږه په غوږ وارخطا وارخطا
غږیده چې خپل مرکز ته یی د ښار
د دی سیمې د بی امنیتي نه خبر
ورکړ زکه د دی سربیره چې په

صالون کې دوه برابره خلکو ځان ځای
پرځای کړي و لس زره کسان نور
د صالون نه بهر ولاړ وه بالاخره
مرکز ته یی د دی پیشنهاد وکړ
چې اوبښکی پیوونکی گازپری و بندل
شي وی وروسته خپله پولیسو ددی
کار عواقب ښه و نه گڼل اود جلسې
پروګرام پرونیو خلکو ته د تیلویژن
دلاری وښودل شوکه چې د صالون
د ننه لارو په صالون کې موجودو
خلکو دومره په شدت شعارونه بدرګه
کول چې سړي فکر کاوه د کابل
د فتح خبری تر غوږو شوی په دی
غولنه کې فقط لس دقیقې حکمتیار
صاحب ته د غړیدو فرصت په لاس
ورغی چې د غړیدونې اصلا شعارونو
او احساساتو وقت زیات و نیوه او په
دی رابطه د ترکی کمونستی اخبار
ناسی لیکلی وه .

«په صالون کې دومره وګړي
ځای په ځای شوی وو چې سړي
فکر کاوه خلک سر په سر ناست دی
شاید صالون پخپل عمر کې داسی
ورځ نه وی لیدلې بختورهغه څوک وو
چې یو وار یی سر صالون ته ننوښتلی
وه لس زره کسان د صالون بهر
ولاړ وه که چې حکمتیار صالون ته
راننوت دومره د تکبیر او مجاهد
حکمتیار مجاهد حکمتیار ناری پورته
کیدي چې په صالون کې ناست سړي
فکر کاوه په صالون کې زلزله ده...»
د سټیژ په وړاندې د ځوانانو

پوره تمبه ټپل وه چې هر یوه په
اخلاص لاس وړاندې کاوه او ددی
هیله من وه چې د مجاهدینو سره په
لاس روغېږي وکړي وی فرصت
چیري وه ؟.. دا خبره ممکنه نه وه
د همدې ځایه چې ما او ملګري می
د ترک وروڼو د احساساتو لیونی
کړي مینه ولیده پوه شوو چې هغوی
د افغانستان د جهاد سره دا بی کچه
مینه له مونږ سره په ستړي مشی
تازه کوي . ښه پوهیدو چې د دی
جلسې نه وتل څومره ګران کاردی
او په همدې تشویش کې هم وو
هغه وه جلسه پای ته ورسیده او
د حاضرینو د محاصرې او روغېږ
د توپان نه په ډیره بیړه او د نورو
په همکاري مو د یوی لاری ځان
موټر ته ورساوه او منطقه د حاضرینو
شعارونو او احساساتو په سراختی
وه منتهی په دی ، ټوله جلسه کې
داسی ښکاریده چې د تکبیر ناری
د رژیم له خوا ممنوع وی که څه هم
پواکنده ، تکبیرونه اوریدل کیدل .

د حکومت نه څه غواړي ؟:

د دوشنبې ۲ بجې مطبوعاتی کانفرانس
دو عدی سره سم د ملی گزیت د
ورځپاڼې په مرکز کې پیل شو
د ترکیبې د معتبرو ورځپاڼو مجلو
نمایندگان راغلي وه په جلسه کې
د جهاد او افغانستان په باره کې
مختلف سوالونه وشول او په قانع
کوونکي توګه ځواب هم شوی په



حکومت متوازی مجاهدین استوار است، در بعضی مناطق و شهرها مکتب فعال است دفاتر کار میکند شهرها اداره میشود، بندهای یرق حفاظت میشود، نرخنامه‌ها تعیین است و... هرگز چنین نیست که میگویند: «این تبلیغات غرب است و...» مجاهدین حاضر اند آنها را باخود ببرند و بدینوسیله میتوانند افغانستان را از نزدیک ببینند... سوال: اگر جهاد افغانستان این قدر منظم است، چرا حکومت جلا وطن نمیسازند؟

جواب: من فکر میکنم که در شش ماه و یا یکسال آینده این کار شدنی است... اختلافات جزئی روی این کار را گرفته نمیتواند، در هراقتلاب اختلافات جزئی بروز میکند که چندان قابل تشویش نیست، تاریخ شاهد است که در الجزایر چنین شرایط بود در چین بود، ولی آنها انقلابات شان را بر سرحد پیروزی رساندند...

پوه شوو چی د غیور فایح ارواح کله هم د غربی مدنیت با مېرانو دا لوبدلی غوبل نه شی زغملی هغه وگړی چی د فایح زیارت ته را روان وه د هغوی د ټولو خبرونه غم او غوصه څڅیدله .

فالتو تختوزه او ساره دربارونه :

د دوشنبی د ورځی ساز دیگر لمونځ مو د استانبول په یو بل تاریخی جومات کی چی دسلطان احمد په جامع یادیده او دا پاصوفی مشهور جومات په خط کی واقع دی ادا کړ او د لمانځه وروسته ترکی ورور د توپ کاپی یا د عثمانی خلفاؤو ارگ ته و خوځولو، د دروازی په مقابل کی د عثمانی خلفاؤ مسجد آبادؤ کله چی مونږ د ارگ لوی دروازی ته ورسیدو پوه شوو چی دا ارگ اوس ارگ نه دی موزیم دی باید تکت واخلو، ترکی ورور په خورا بیړه څو تکتونه پری لړل او د یو دالان په مخه کی د ناستی په هغه میرانی پرش او بالبتو .

(نوریا)

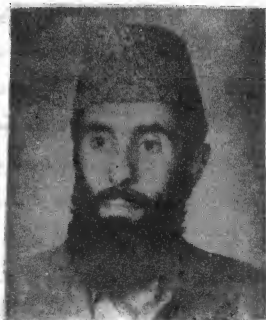
مصاحبه...

به لوگر میرقم که دستم شکست برداشت و من از آنجا بازگشتم... در همه نقاط افغانستان مراکز مجاهدین وجود دارد و هیچ قطعه عسکری روس نیست که از حملات مجاهدین مصون باشد، در آن جا

تیره د روسانو د مظالمو او وحشت په باب وړاندی شو یو توضیحاتو د ژورنالستانو په سیمای خاص تاثیر پریښود او د هغوی د قلم او کاغذ رابطی په ټینگه ساتله په پای کی یو ژورنالست سوال وکړ چی د ترکیی د حکومت نه څه غوښتی لری ؟ هو ! حکومت باید د ترک غیور ملت ته د دی فرصت ورکړی چی د افغانستان او هلته د کمونیزم دوران کار یو نه خبرشی چی دا د افغان او ترک ملت دواړو په خیر ده بله غوښتنه می داده چی حکومت باید(....) چی د ترک ملت قهرمانه لور او زموږ د هیواد زیاتره ښځی هغه ښه پیژنی د زندان څخه پریردی دغه زما جدی غوښتنه ده چی مبارزه او مظلومه، د زندان څخه خلاصه او هغی ته موقع ورکړی چی د دی ملت د تاریخی او اسلامی مفاخرو جهت تعقیب کړی .

فایح خپه وه :

له ماسپښین وروسته د فایح مقبری ته ولاړو او هغه د خپل آباد کړی جومات ترڅنگ په یوه زنګ وهلی مرمری کوټه کی پروت وه خو کله چی ددی تاریخ ساز شخصیت دمقبری ترخوا ودریدو د لوی او تاریخی استانبول په لاری د فایح ټولی منلوی او ترړی مو سترگو ته ودریدی او بیا چی د بیزنطین د کلا د ننه د هغه ارمان سپر ولیده



بررسی یی از سوره الصف بقلم برادر حکمتیار

ویژگی های صف اسلامی

تجلی ایمان در قول و عمل

حقیقتی کتمان گردد تحریم میکند، بلکه هر سخنی را که هر چند راست و مطابق واقع بوده ولی ماجرایی برپا کند، فتنه ایجاد نماید، مایه کینه و نفرت شود، دوقلب نزدیک بهم را از هم جدا نماید و سری را که پنهان ماندنش اصلح و احسن است افشاء نماید گناه و جرم تلقی میکند.

چنانچه قرآن می فرماید :

﴿يا ايها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تحسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا، يجب احذكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه، واتقوا الله، ان الله ثواب رجم﴾ - (الحجرات: ۱۲)

ای مؤمنان! زیاد از بدگمانی پرهیزید که برخی از گناهها گناه است و (برای افشای اسرار پنهانی مردم) تمسس نکنید و برخی تان از برخی دیگر غیبت ننمایید. آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده اش را

وای بحال هر طعنه گر عیب جو.

در جای دیگری با شرح و تفصیل بیشتری که سوره مکی را به این موضوع اختصاص داده است در آیات نخستین سوره مذکور می فرماید :

﴿ويل للمطففين - الذين اذا اکتالوا علی الناس يستوفون - واذاکالوهم او وزلوهم یضرون - الا یظن اولئک انهم مبغوثون - لیوم عظیم - یوم یقوم الناس لرب العالمین﴾.

(المطففین: ۱، ۶)

انسوس بحال آنهمه کاهندگانی که چون (خود را) بر مردم پیمایند (پیمان را) پوره و پر میخوانند و چون آنانرا پیمایند و یا وزن کنند می کهند، آیا این گروه، گمان نمی برند که برای روز بزرگ (رستاخیز) مبعوث شوند اند، روزی که مردم در برابر رب العالمین می ایستند.

اسلام نه تنها سخن، را که در آن حق تلف شود و

بخورد؟ پس آنرا نپسندید. و از خدا بترسید،
یقناً که خداوند همان توبه پذیر مهربان است.
حضرت انس[ؓ] روایت میکند که پیامبر (ﷺ)

فرمودند:

(لما عرج بی مررت بقوم لهم اظفار من نحاس يخمشون
بها وجوههم وصدورهم قتل، من هولاء یا جبریل
فقال: هولاء الذین کانو یا کون لحوم الناس ویقومون
فی اعراضهم).

آنکه که مرا بالا بردند بر قومی گذشتم که دارای
تاختن های مسی بودند و با آن روها و سینه های شان را
می خراشیدند. پس گفتم: ای جبرئیل! اینها چه کسانی اند؟
گفت: اینها کسانی اند که مصروف خوردن گوشت مردم
بودند (یعنی به غیبت مردم مبتلا بودند) و به ریختن عرض
و ابروی شان می پرداختند.

قرآن کریم در جای دیگری در رابطه با نمامت،
طعنه گری ها و عیب جوئی ها می فرماید:

(ولا تطع کل حلاف مهن - هاز مشاء بنیم -
مناع للغير معتدائم - عتل بعد ذلک زلم - ان
کان ذا مال وبنی).

(القلم: ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴)

و فرمان مبر از هر قسم خوربست و رسوا
طعنه گر، رونده به نمامت، مانع برای خیر،
تجاوز کار کنه کار، بدخوی و بعد از همه اینها
بد اصل، برای آنکه مالدار است و صاحب
فرزندان زیاد.

یعنی مبادا روش کسی را بکار بگیری و به سخنش
جاور کنی که بنا بر عدم وقعت و اعتبار، میان مردم و بنا بر
آنکه خودش احساس میکند که در اجتناع آبرو و قاری برایش
نمانده است حقیر و رسواست، برای آنکه دیگران، به سخنش
باور کنند، به سوگند مکرر پناه می برد. یکی را طعنه
میدهد، دیگری را به تمسخر میگیرد، با اشاره های چشم
و آبرو، و حرکات لب و دهان مردم را استهزا میکند،
برای ایجاد فتنه ها و عداوت ها به نمامت پرداخته تلاش
می ورزد تا سخنی را ازین کس به آن کس و ازین مجلس
به آن مجلس برساند، تا کینه و نفرت ایجاد نموده، تعلقات
دوستی و تفاهم را مغشوش و مکرر سازد، در برابر هر
کل خیری مانع بوده و در زندگی شخصی اش مجرم و گنهگار.

و در معامله با دیگران متعدی و تجاوز کار، بدخوی و زشت
و بالاخره بد اصل و حراسی، توپا این صفت و ذیل،
خصوصیت مردم بد اصل و فرومایه بوده مردم شریف و
با وقار از آن اجتناب می ورزند. کمبود شخصیت و احساس
حقارت و پستی نسبت به دیگران، باعث شده تا چنین مردم
فرومایه را در برابر دیگران به اعمال شنیع و فجیع چون
نمامت، طعن و لعن، سوگند های مکرر و مکرر، بدخوی
و زشتی، امتناع از خیر... وادار سازد، می خواهند به
این ترتیب، با تعرض به حیثیت دیگران و پائین آوردن
آنان به مستوای خود، دیگران را با خود مساوی یابند
و کمبود شخصیت خود را جبران کنند.

پیامبر (ﷺ) می فرماید:

(شوال الناس منزلة يوم القيمة من يخاف من لسانه او
يخاف شربه).

بدترین مردم در منزلتش روز قیامت کسیست که
مردم از زبانش بترسند و یا از شرش بیم داشته باشند.

همچنان می فرماید:

(لیس المؤمن بالطعان ولا اللعان ولا الفاحش ولا
الندي).

مؤمن نه طعن گوشت نه لعن کننده، نه بی حیاء
و نه بدگوی زشت خوی.

نه تنها فرد مؤمن از طعن و لعن، بدگوی و بی حیائی،
بدگسانی و تحس و غیبت و تعرض به آبروی دیگران
با استهزاء و تمسخر نسبت به آنان نهی شده است بلکه
مکلف است در اثنائیکه بر برادر مسلمانش در غیاب او تعرض
صورت نمیکرد بدفاع پردازد.

پیامبر (ﷺ) می فرماید:

(ما من امری یخذل امرأ مسلماً فی موطن ینتنص فیه
من عرضه ویتتهک فیه من حرمة الا خذله الله فی
موطن یحب فیه نصرته وما من احد ینصر مسلماً فی
موطن ینتنص فیه من عرضه ویتتهک فیه من حرمة
الا نصره الله فی موطن یحب فیه نصرته).

کسی نیست که مرد مسلمانی را در جای که به عرض
و آبروش در آن صدمه میرسد و هتک حرمتش در آن صورت
میگیرد تنها و بی پروا بگذارد مگر آنکه خداوند (ج) او را
در جای یاری خواهد کرد که یاری و نصرتش را می خواهد
و نیست کسیکه مسلمانی را در محلی یاری کند که به آبرو

خودش الفت گیرد هیچ خبری در او نیست و بهترین مردم
سودمند ترین شان برای مردم است .

همچنان می فرماید :

(لیس المؤمن الذی لا یامن جاره بوائقه) .

کسیکه همسایه اش از شر و ضرر او در امان نباشد
مؤمن نیست .

همچنان می فرماید :

(لیس المؤمن الذی یشیع وجاره جائع الی جنبه) .

مؤمن کسی نیست که خودش سیر بخورد و همسایه
اش در پهلوی او گرسنه باشد .

عمل و پابندی به دین را بحیث معیار یگانه برتری
و فضیلت معرفی نموده می فرماید :

(لیس لا حد علی احد فضل الا بالذین او عمل صالح)

حسب الرجل ان یکون فاحشاً بنیاناً بخیراً جباناً) .

هیچ یکی را بر دیگری فضیلتی نیست مگر به دیانت
و عملکرد صالح - برای بدبودن کسی کالیست که او فاحش
بد زبان بخیل و جبون باشد .

درباره فریبکاری و خدعه و مکرو حیله و صلحه به
مسلمانان ازین طریق می فرماید :

(لیس منان غش مسلماً او ضره او ما کره) .

کسی که مسلمانان را بفریبد یا به او ضرر و زیانی
برساند و یا در معامله با او مکرو حیله بکار گیرد از
مانیست .

در همه این احادیث می نگرید که پیامبر (ج) برخی
از اعمال را لازمه ایمان شمرده است و ترک آن را دال بر
للی ایمان و باعث خروج از صف «افراد مؤمن» معرفی
کرده اند .

ادعای مجرد (زبانی) در معیارهای اسلامی و زنی ندارد
و حی بهترین سخن - دعوت «الی الله» نیز زمانی احسن
است که با عملکرد صالح توأم باشد و خود به آن چه
ادعا میکند ، متقار بوده در عملش ایمان و باورش را به گفته
هایش ثابت کند - قرآن درین رابطه می فرماید :

﴿ومن احسن قسواً من دعا الی الله وحده

صالحاً ولال انی من المسلمین﴾

(نصبت: ۳۳)

و چه کسی از لحاظ گفتار بهتر از کسیست که

دیگران را بسوی خدا (ج) دعوت نموده و خود

و عرضش در آن زبانی میرسد و هتک حرمتش صورت نمیگیرد
مگر آنکه خداوند (ج) او را درجای پاری خواهد کرد که
نصرتش را می خواهد .

قرآن می فرماید :-

﴿ولا تکنوا الشهاده ط ومن یکتمها فانه اثم

قلبه ط والله بما تعملون علیم﴾ .

(البقره : ۲۸۳)

و شهادت را کتمان نکنید ، و هر که کتمان
کند یقیناً که او را قلیش گنهگار است (آلوده
به گناه است) و خداوند به آنچه میکنید
علم دارد .

پیامبر (ﷺ) درین رابطه می فرماید :

(شاهد الزور لا تزول قدمه حتی یوجب الله له النار) .

گواه دروغین قبل از آنکه گمهایش از جا بچیند خداوند
برایش آتش دوزخ را واجب میکند .

در آیه دوم سوره صف ، در خطاب به عناصر با ایمان ،
تذکر رفته است که بجه دلیلی سخنی را بر زبان می آرند
که در عمل به انجام آن نمی پردازند ؟ گویا از شان عناصر
مؤمن بعید است که چنین تناقضی در گفتار و کردار آنان
سراغ گردد . سخن فرد مؤمن در واقع قالیست برای اظهار
«قصده» و «اراده» او گویا تصامیم عملی او در قالب الفاظ
اظهار میگردد .

«قول» و از جانبی انکس «ایمان» اوست ولی از
جانب دیگر مظهر عزم و اراده او برای انجام عملی که باید
بحکم ایمان صورت گیرد ؛ با نفی «عمل» نه دیگر «قول» او
ارزشی دارد و نه «ایمانش» مصداق .

چنانچه پیامبر (ﷺ) می فرماید :

(المسلم من سلم المسلمون من لسانه ویده والمؤمن
من امنه الناس علی دنائهم وایوالهم) .

مسلمان کسیست که سایر مسلمانان از دست و زبان
او در امان باشند و مؤمن کسیست که مردم او را برخون
شان و دارائی شان امین و پاسدار بپندارند .
درجای دیگری می فرماید :

(المؤمن من یألف ویولف ولاخیر فی من لا یألف ولا
یولف وخیر الناس انفعهم للناس) .

مؤمن کسیست که دیگران را باهم الفت دهد و خود

الفت بگیرد و کسیکه نه دیگران را باهم الفت دهد و نه

عمل شایسته کرد و گفت : (شما شاهدید که)
محققان من از افراد متقاد و مسلم (به اندیشه
و محتوای دعوت خود) .

قول او هر چند «دعوت الی الله» باشد آن که
«احسن» است که با «عملکرد صالح» توأم بوده خود نسبت
به تقاضای دعوت خود «متقاد و مسلم» باشد .

قرآن در خطاب خود به علای سوء بنی اسرائیل که
دیگران را به «خیرو خیرات» و «نیکو و نیکوئی» امر میکردند
ولی خود را فراموش نموده و «خیرو نیکوئی» در زندگی
عملی آنان سراغ نمیشد می فرماید :

﴿اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسكم وانتم
تتلون الكتب، افلا تعلقون﴾ .

(البقره: ۱۷۷)

آیا مردم را به خیر و نیکوئی می گمارید و
خویش را فراموش میکنید در حالیکه شما کتاب
تلاوت می نمائید ، آیا تعقل نمی ورزید ؟

گویا چنین کاری نه تنها بر خلاف تقاضای ایمان به
کتاب و علم به آن است بلکه با عقل آدمی سازگار نمی افتد
که دیگران را بخیر بگمارد و خود به آن نپردازد .

از حضرت انس[ؓ] روایت است که پیامبر(ع) فرمودند:
«مررت لیلة اسری بی علی قوم تفرض شفاهم بمقاریض
من نار، فقلت من هؤلاء قالوا : خطباء من امتک من
اهل الدنیا کانو یامرون الناس بالبر وینسوت
انفسهم» .

شبیکه مرا «به معراج» بردند بر قومی گذشتم که لب
هایشان را با قیچی های آتش می بریدند ، گفتم اینها چه
کسانی اند ؟ گفتند : خطبای اهل دنیای است تو که مردم
را به نیکوئی می گماشتند و خود را فراموش میکردند»

همچنان می فرماید :

(کونوا للملم رعاة ولا تكونوا رواة) .

برای علم رعایت کننده باشید نه روایت کننده .

یعنی علم را در زندگی عملی تان رعایت کنید در
روشنائی آن حرکت نموده ، در همه ابعاد زندگی تان
مراعات نمائید ، نه آن که از یکی بد دیگری حکایت کنید
و فقط وسیله انتقال آن از دهنی یکی تا گوش دیگری باشید .

قرآن با یک مثال خیلی آموزنده حالت کسانی را که
برای اندیشه بمعنی چون «کتاب» و «کست» وسیله نقل

اند ، از محلی به محلی دیگری ، چنین وصف میکند .

﴿مثل الذین حملوا التوراة ثم لم يحملوها کمثل
الحمار یحمل اسفارا ، یس مثل القوم الذین
کذبوا بایات الله، والله لایهدی القوم الظالمین﴾
(البقره : ۱۷۰)

مثال کسانی که حامل تورات قرار گرفتند
«حمل این رسالت بزرگ بعهده آنان گذاشته
شد و متقبل شدند» بعد آن را (چنانچه لازم بود)
نبرد داشتند چون مرکبست که کتاب های را
بر میدارد ، چه بد است مثال گروهی که آیات
الهی را تکذیب کردند و خداوند چنین گروه
ستمگری را هدایت نمیکند .

مدعیان کاذب حمل کتاب ، و حمله دروغین و غیر
صادق این رسالت بزرگ ، که با ادعای کاذبانه شان
مدعی تعهد به کتاب اندولی در «عمل» حقیقت این ادعا
های دروغین شان برملا میگردد ، که نه به آن پابند
الدوله آن را بحیث معیار و ملاک و دستور و ضابطه در
تنظیم زندگی عملی شان بکار میگیرند ، شبیه مرکبی اند که
کتاب های بر آن بار است و نمیدانند چه چیزی را حمل
میکند .

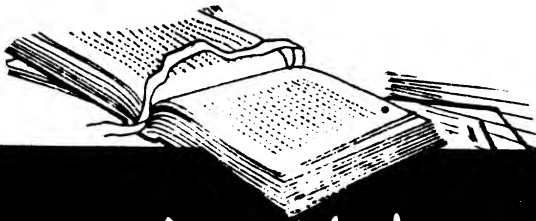
قرآن حکیم طی مثال دیگری ، چگونگی اثرات و نتایج
«کلمه طيبة» و «کلمه خبیثه» را چنین توضیح میکند .

﴿الم ترکف ضرب الله مثلا کلمة طيبة
کشجرة طيبة اصلها ثابت و فرعها فی السماء -
تؤتی اکلها کل حین یاذن ربها ، ویضرب الله
الامثال للناس لعلهم یتذکرون - و مثل کلمة
خبیثة کشجرة خبیثة اجثت من فوق الارض
مالها من ثمر﴾ .

(ابراهیم : ۲۴ ، ۲۵ ، ۲۶)

تذیبدی که خداوند (ج) چگونه مثال کلمه طيبة
را بیان کرد که چون در خیتست پاکیزه که
بنیادش استوار است و شاخهایش (بلند) در
آسمان ، مطابق دستور خدا در هر موسمی میوه
اش را میدهد ، و خداوند (ج) برای مردم
مثالها میزند تا پند گیرند ، و مثال سخن ناپاک
چون تبه خبیثی که از روی زمین برکنده
شده است و استقراری برایش (میسر) نیست .

د مولوی عبدالولی فیضان لیکنه



د یوه مبارز او مجاهد مسلمان صفتونه

بسم الله الرحمن الرحيم

۴۸- مجاهد باید علمی او جسمی تواناي ولری ترڅو د جهاد رهبري په سالمه توگه سرته ورسوي او د خدای (ج) لاره چي پکي هر ورسواغزي او کړاوو نه شته د اسلامي بصيرت په رڼا کي تعقيب کړي او د لغو شونو څخه ځان وژغوري .

لکه چي خدای (ج) د حضرت طالوت (ع) په قصه کي فرماي :

قال ان الله اصطفاه عليكم وزاده بسطة في العلم والجسم والله يؤتي ملكه من يشاء والله واسع عليم.
(د هغوي نبي شمويل (ع) ورته په ځواب کي وويل خدای (ج) هغه د تاسو لپاره غوره کړي دي او په علم پوهه او جسمي قدرت کي يي زياتت ورکړي دي او خدای (ج) د خپلو بندگانو مشري هغه چاته ورکوي چي خوښه يي شي او خدای (ج) د لوی قدرت او پوهي څښتن دي).

د جهاد رهبري رښتيا هم چي پوهي او بيا جسمي روغتيا او سلامتيا ته ضرورت لري ځکه واي عقل سليم دريدن سالم او مجاهدین د خپل مشرکت مت

تقليد او متابعت کوي نوکه مشر د پوهي څښتن وي نور مجاهدین او عام ولس به رهبري کولای شي د هغوي ورځني قضا ياوي د اسلامي بصيرت په رڼا کي کوري او هغه تحليلوي او پوهه د مسلمان لپاره ډيره مهمه او لازمه وسله ده په تيره بيا زمونږ په مسلمان ملت کي چي د پوهي سطحي ډيره ټيټه او په اقتصادي قراخته و د پوهي او زده کړي ډير کم چانس ورته پيدا کيږي او د کمونيزم تبليغات چي څه ناڅه په اول کي پکي مؤثر واقع شول هم د بي علمي نتيجه وه چي د اسلام د اصولو فروغو او بالاخره د اسلامي زرین تاريخ څخه څوک خبر نه وو . نو يي په پټو سترگو د کمونيزم په لمن کي سقوط وکړنوداد مجاهد وظيفه ده لکه چي د هغه د ازادي لپاره جنگيږي نه پري دي نږدي چي زمونږ مسلمان ملت د نورو غلام شي همداسي اجازه ورنکړي چي د جهل ، غفلت تنگ نظري په تور تمکي لاهوشي - او د خپلو اجداد و زريني کارنامي ځني هيري او د انسانيت د لاري نه بي لاري او د دين ، ناموس ، شرف او ازادي دښمنانو پسي ولاړ او يا اقله ورته سکوت او تسليم شي .



هو د ملتونو د عروج اسباب، علم، پوهه او په هغه صالح عمل کول دی خدای (ج) فرمایي:

یرفع الله الذین امنوا منکم والذین اوتوا العلم درجات . ()

(خدای (ج) ستاسو څخه هغه چی ایماني راوړی وی او هغوی ته چه پوهه ورکړل شوی لوی درجی ورکوی).

حضرت طالوت (ع) د همدی پوهی پواسطه چی د نور قوم څخه پدې ممتاز وو د دوی پادشاه او قائد الجیش انتخاب شو. او د حضرت اشموئیل یا شمویل علیه السلام چی د هغه وخت نبی او ډیر زوړ شوی وو ترلاریوونی لاندی ملاوړله او د ده علم پوهه او جسمی قدرت د قوم د قناعت سبب وگرځید او هغه پخوانی پوچه مفکوره چی ویل یی:

انما له الملك علينا ونحن احق بالملك منه ولم يؤت سعة من المال .

(څنگه به وی ده لره پادشاهی پموږ باندی اوموږی تردی نه د پادشاهی لپاره مناسب او مستحق یوېدای حال کی چی د مال کومه زیاته برخه هم ورسره نشته). د الهی سیاست په مبارک منطق چی د قیادت لپاره معنوی معیارو ته ضروری دی نه مادی امتیازات ځکه هغه د دشمنانو سره تر مؤمنانو زیات وی هغوی اصلی حقیقت درک کړ اوږی قانع شول او د دوی د زیات اطمینان لپاره یوه بله ښکاره نښه هېرچي د په قیادت یی دلالت کولوو ښودل شوه .

وقال لهم نبیهم ان آية ملكه ان ياتيكم التابوت فيه مكنة من ربكم وبقية بما ترك ال موسى و ال هارون تحمله الملائكة ان في ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين .

(او د دوی نبی دوی ته وویل یی څکه چی د طالوت (ع) د پادشاهی نښه داده چی تاسوه ته په هغه

تابوت راوړل شی چی په هغه کی به ډاډه وی ستاسو د پالونکی خوا او د موسی (ع) او هارون (ع) د پیروانو او قوم څخه باقي مبارک شیان چی پورته کړی به وی دا صندوق ملکو. یی څکه پدی صورت کی تاسوه ته خواه غواړه نښه ده که تاسو مؤمنان وی).

د پوهی په برکت طالوت (ع) ته د موسی (ع) او هارون (ع) مبارک میراث ورکړل شو او د قوم د اطمینان سمعی اوطاعت سبب وگرځید او لویه فتح یی نصیب او د اسرائیلو تلی شرف او عظمت بېرته اعاده شو .

دا آیت د مجاهدینو مشرانو، آمرانو، قوماندانانو اوسرگروپانو ته یو ځانگړی پیغام دی چی د قوم د نجات او بریالیتوب لاره یوازی د پوهی او ایمان لاره ده او تېر شوي مسلمان ملتونه د همدی لاری نه سر لوری او د استاذی مقام ته رسیدلی او د معنی پرمخ یی زړینی کارنامی سرته رسولی او د بشریت لپاره یی د هدایت او نیکمرغی بلی ډیوی پرېښی دی .

۴۹- پوهه په سری کی ظرفیت او په زړه کی قوت را پیدا کوی نفسانی او شیطانی وسوسی چی وخت په وخت د انسانی ضمیر د نیکو او پاکو ملوځلوځه نیسی له مینځه وړی او د عزم او ارادی روحیه په مسلمان خصوصاً مجاهد کی لا پسی تقویه کوی داځکه چی اسلامی تعلیمات چی اصلی منابع یی د خدای کتاب او

او د تکرار او شدت مخه ښي نیولای شی. او د پشیماني
توی او د انابت روحیه پکې را پیدا کوی چی دا پخپل ذات
کی توبه ده. هیڅکله هم په گناه د افتخار او دوام
جرأت نشي کولای چی پدی صورت کی د بی لاری
او ضلالت نه نجات پیدا کوی او خپل اصلی مسیره
چی تل یی دعا کوی او غواړی یی «اهدنا الصراط المستقیم»
ته راگرځی. په یو بل حدیث کی رسول الله (ص) فرمایلی دی:
اطلعت ليلة المعراج على النار فرأيت أكثر أهلها
الفقراء قالوا يا رسول الله من المال؟ قال من العلم
(زه د معراج په شپه د دوزخ د او سیدونکو
خڅه خبر شوم نو ماو لیدل چی د دوی ډیره برخه
غریبان وویارانو وویل چی د مال نه غریبان وه ده و فرمایلی
د علم او پوهی خڅه یی برخه خلک.

۴۹- رښتیا چی علم او پوهه د دنیا او آخرت سرمایه
او د نجات وسیله ده چاته چی خدای (ج) نصیب کړی
وی د قرآن د شهادت په اساس د خیر او ښیګڼی لویه
برخه ورکړل شوی خدای فرمایي:

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَ مَنْ يُوْتِ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا.

(خدای (ج) علم او پوهه هغه چاته ورکوی چی
خوښه یی شی. او چاته چی علم او پوهه ورکړل شول
نور رښتیا چی لوی خیر ورکړل شوی دی).

حکمت د انبیاء علیه السلام برخه اود هغه تشریح
او امت ته ورزده کول د هغوی وظیفه وه خونن چی
پیغمبران (ع) نشته دا وظیفه د پوهانو، عالمانو د امت
د مخکښو مشرانو، مجاهدینو او با درکه او با احساسه
متدینو سپېڅلو ځوانانو په اوږه پرته ده هیله ده
د دی اسانت او د دی معنوی رسالت لپاره ځان د علم
او پوهی په وسیله سمبال کړی او د هغی په رڼاکي
متین او پراخه او پاخه قدمونه واخلي او د خدای (ج)
نصرت او حفاظت به د دوی سره مل وی.

د رسول الله (ص) سنت دی او په قرآن کریم کی ورته
حکمت ویلی شوی د انسانی فطرت لپاره چی د خدای
(ج) کرهڼه ده د باران او غذا حیثیت لری او د مسلمان
عبادت هم د پوهی په صورت کی څوچنده زیاتیری.
رسول الله (ص) فرمایلی دی:

نوم على علم خير من صلاة على جهل.

(د علم او پوهی سره خوب کول د جهل او
ناپوهی تر لمانځه غوره دی).

دا ځکه چی په ناپوهی که څوک لمونځ هم
و کوی شاید ځنی داسی افعال او حرکات تری صادر
شی چی د ده د لمانځه د فساد سبب وگرځی اولمونځ
کونکی پری خبر هم نه وی خو بالمقابل د عالم خوب
ځکه عبادت او غوره دی چی خوب د علم او عبادت
په نیت او مسنونه طریقه سره پیل کوی او د عبادت
ښوونی او روزنی لپاره تیاری نیولو حیثیت نود عبادت
وسيله هم عبادت وگرځی.

له بله پلوه پوهه، علم په سړی کی د خدای (ج)
نه ویره را پیدا کوی د خدای (ج) عظمت، قدرت
رحمت یی په زړه کی ځای نیسی د هغه د قهر او عذاب
خڅه ځان ژغوری نو د انحراف، ظلم، چور چپاول
بی رحمی خڅه ډډه کوی او د هغه د بښنی، رحمت،
نصرت غوښتونکی او ورته امیدواروی خدای (ج) فرمایي:

انما يخشى الله من عباده العلماء.

(بی شک له خدای (ج) نه د بندگانو له جملی
خڅه یوازی پوهان ویره کوی).

نوکه زمونږ په مجاهدینو کی پوهه وجود ولری
هغوی به د جهاد او زمونږ د مسلمان ملت سره په
معاصنه کی محتاط وی له لغزش، سقوط بد روش، تسلیم
او انحراف خڅه به ځان ساتی او که بیا هم د بشری
کمزورتیا په وسیله څه اشتباه، خطا او بی احتیاطی
ورڅخه شوی وی د علم په وسیله هغه جبیړه کولای

زماله پيروانو څخه ندى او هر هغه څوك چې ونه څښي
دا اوبه نوهغه زما د پيروانو څخه دى مگر هغه چې
پورته كړى يو ورغوى د اوبو نه پلاس باندې. نو
وچپلى اوبه لدې ويالى نه (په مړه كېده) مگر لږ له
د دوى نه).

قوماندان او د مجاهدينو مشر خپل مجاهدين د
جنگ او ژوبلى نه د مخه لږ څخه امتحان كړى چې
دوى سمع او اطاعت كوي او كنه چې دا د مبارزې
او مقابلې د كاسيابي ډير مهم عنصر بلل كيږي ځكه
بيله سمع او اطاعت څخه نظم مينځ ته نه راځي او
قومانده مؤثره نه واقع كيږي او دا عنصر د تجهيز نه
وروسته په اوله مرحله كې د قبول او بغاوت په ښوولو
سره معلومېږي د دينه دوهم پړاو د جنگ د ميدان
نه د مخه د مشكلاتو د زغملو مرحله رارسېږي چې د
جنگ د ميدان په نسبت ساده حيثيت لري چې په
هغه كې لوږې، تندې سترپاوې او داسې نور شامل دي
لكه چې حضرت طالوت (ع) خپل لښكر د دښتې په
وهلو گرمي، تندې په لرلو سره سره د اوبو په مړه
گيډه او پرېځي څښلو څخه منع كړل چاچې هغه قومانده
ماته كړه او په آزموينه كې ناكام شول نو د جهاد
عبادت بلكه د نورو عباداتو لپاره چې د بيع او تنې حيثيت
لري محروم شول بلكه د هغوى صبحي حالت هم گډوډ
شو. خيټي وپرسيدى تنده يې زياته شوه او تبه پرې
راغله او د هغه صف څخه چې خداى د بنې اسرائيلو
د عزت او شرف د گټلو لپاره او د كفر د خپلو لپاره
تيار شوى ووېاكي شول او د ځينو نورو مجاهدينو چې
پدې از موينه كې هم كاسياب شوى او دور خطايي سبب
شول - لكه چې د دوى د جدا كيدلو او پاتې كيدلو له
خاطره د هغوى داسې چيغه پورته شو:

قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت و جنوده.

(د طالوت (ع) ځنيو ملگرو وويل نن ورځ «چې

په يوه بل حديث شريف كې رسول الله صلى الله عليه
وسلم وفرمايل.

الا ادلكم على اشرف اهل الجنة قالوا بلى!
يا رسول الله (ص) قال هم علماء امتي، ايازه تاسو ته
د جنت ډير عزتي خلك درونښيم؟ دوى وويل هواى
د خداى رسول نه زده وفرمايل: د اخلك زما د امت
علماء دي، په جنتيانو او شهيدانو كې هم هغه خلك چې
علم پوهه فضل ولري د خداى (ج) په دربار كې لوږې
درجي او هغه ته نږدې مقام لري.

.. د جگړې د مخه از موينه

د جگړې د مخه مجاهد بايد د نفس، هوا و هوس
په خطرناك ډگر كې بريالى شي، ستانت، زغم او
صبر ولري. نو پدې صورت كې د جگړې په تاوده سنگر
او پړاو كې به كه خداى كول هرو مرو كاسياب شي.
لكه چې بياهم د طالوت (ع) په قصه كې ځاى پر ځاى
د طالوت (ع) په خوله خداى (ج) دا مقدماتي از موينه
هغه قوم ته چه د جهاد لپاره يې هلى ځلى كولى او د
خپل وخت دجې څخه يې د جهاد لپاره د نظم، مشر
او قوماندې غوښتنه كړې و څرگنده كړه «ابعث لنا ملكا
نقاتل في سبيل الله» اى پيغمبره موږ ته پادشاه او د جهاد
مشرو تاكه ترڅو د خداى په لار كې وجنگيږو. طالوت (ع)
د جهاد د صفونو او تجهيزاتو او نظم څخه وروسته
داسې وفرمايل.

فلما فصل طالوت بالجنود قال ان الله مبتليكم
بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه
فانه مني الا من اغترف غرفة بيده فشربوا منه
الا قليلا منهم.

(نوكله چې حضرت طالوت (ع) د لښكرو سره د
خپل ځاى څخه جلا شو «د دښمن په لور وخوځيد»
وي ويل بې شكه خداى (ج) د تاسو از موينو كې دى په
يوه ويالى باندې نوچا چې لدې ويالى وچپلى نوهغه



احمد شاه ((وحدت))
 Ahmad Shahi (Vahdat)
 A. K. P. O.

شفق

اوگان لشرای حزب اسلامی الفالستان
 کمیسیون ارشاد فرهنگ

جلد سوم شماره هشتم حوت ۱۳۶۴

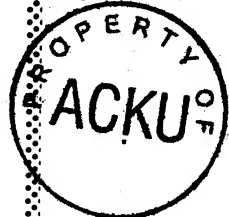
آزادی اخستل کیزی ورکول کیزی نه

«سید جمال الدین افغانی»

شفق مجله ویاری چی د اسلامی ایدیالوژیکی ، سیاسی نړیوال رسالت او نهضت د مبتکر او مجاهد بنسټ ایښودونکی علامه سید جمال الدین «افغانی» په اروا پالونکی یاد له خپلو گرانو لوستونکو سره په داسې مهال خبری کوی چی با عظمت مسلمان ملت مود خپلو یو نیم ملیونو شهیدو زامنو د تن په سرو وینو او تر دی زیاتو کولونو ، یتیمانو ، بورو ، ورارو د ترمو اوښکو په سمندر کی د ستر سید د سترو آرمانونو پیږی د کمال لوری ته روانه کړی ، او د مستضعفی نړی د تاریخ او سرنوشت پر تیاره افق یی د خپلورنو تورو او سرو وینو په رنگین امتزاج کی د سید جمال د ژغورنده الهی مبارزاتو د «الهام» او «پیغام» رڼا بریښولی او د خپلو سرونو په نذرانه یی د اسیرو او تلیوولسونو په غوږوکی د «سید» د دی ملکوتی غږ «آزادی اخستل کیږی ، ورکول کیږی نه» دا زانگو په زمزمه کولو د جهانی استکبار د کبر پر مانی لږزه راوستی ده .

له نن نه « . . . » کاله پخوا چی استعمار او استحقار د خپسی په خیر د مسلمان امت ستونی نیولی و ، سید جمال الدین «افغانی» د الهی جهانسازی ایدیولوژی د یوه عینی متحرک مجسم شخصیت په توگه د انبیا وو (ع) د تاریخ له منځ څخه د امت د «هدایت» او «نجات» له پیامبرانه دریځ نه په اوچت آواز د استعمار ، استحقار ، استبداد ، او استبداد پر خلاف د یوه هر اړخیز نړیوال اسلامی غورځنګ په رامنځ ته کولو سره د اسلامی نړی په مړژواندی تڼه کی د ژوند «قیام» او «حرکت» ماه پوکره ، لدی امله چی د سید «آواز» د مسلمان امت له فطری «صدق

آنچه در این شماره میخوانید:



سرقال

د شفق پیغام

تبصرة سیاسی . . .

روسها از اسلام . . .

اسرار کا ، جی ، بی . . .

مصحابه . . .

سفرنامه

تجلی ایمان در قول و عمل

د یوه مبارز او مجاهد . . .

بلزلب تعهد در زندهگی . . .

پروسی پیرامون

د اسلامی حکومت . . .

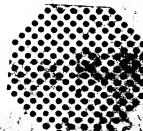
الکیزه های دعوت اسلامی

د . . .

د . . .

ربیتینی اتلان . . .

یاد واری از شهدای . . .



توی کره او زموڼر قدسونه ټینگ او مطبوط وگرځوه او د کافرانو په قوم نصرت راکړه.

د دی د عاڼه وروسته جنګ شروع شو نو کامیابه نتیجه د حق په لوری وڅرخیده.

فهموم باذن الله و قتل داؤد جالوت و اتاه الله الملك والحكمة و علمه مايشاء.

(نو د وی «د طالوت (ع) لښکر» کافرانو ته د خدای په حکم ماتې ورکړه او داؤد (ع) جالوت وواژه او خدای (ج) د دی په بدله کی ورته پادشاهی او پیغمبری ورکړه او ده ته یې د هغو شیانو پوهه هم ورکړه چې غوښتل یې).

دا وه چې لږ او په ظاهره کی ضعیفه ډله چې معنوی امتیازونه لری او د جګړې تر پیل پوری په نفسانی او شیطانی محاذونوکی بریالی شوی وه د یوی لویې ډلې په مقابل کی چی د کبر، غرور او طغیان مجسمه او د اسیابو له پلوه ډیره مجهزه وه کامیاب او فاتح شول او خدای (ج) د کافرانو د مشر قاتل د دی فتحي په وسیله د خپل انعام او احسان مورد وگرځاوه او د بنی اسرائیلو معنوی او سیاسی مشر یې ورپه برخه کړه - هود خدای (ج) نصرت هله مجاهد او مسلمان ته رسی چی خپل ځان حقیر او د نفس او شیطان غوښتنی ترپېښولاندی کړی د خدای (ج) د لاری یومطیع بڼا ته عسکر او په سختیو او خطرونوکی یواځی خدای (ج) ته پناه یوسی.

والسلام

نور بیا

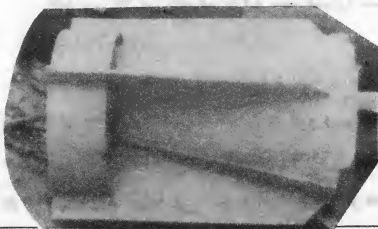
زموڼر ډیر خلک په ازموینه که ناکام او ناروغ شول» نوڼر د جالوت او د هغه د لښکرو مقابله نشو کولای د اهم د هغه خلکو چی د نفس او هوا او هوس پیروی یې کړی وه دلیر تندی زغم لیلی ونشوای منلی د خدای د لښکر وځینو افرادو روحی ته غټه ضربه او خطرناکه صدمه وه چی نږدی ؤ د شکست اویاهم د جنګ نه بیرته راگرځیدلو مسبب شوی وای.

خود دی ترڅنګ د خدای لښکر ځینی نور افراد چی د قوی روحی او ټینگ عزم خاوندان وو د ملګرو ناکامی او ناروغی هم د دوی روحیه ضعیفه. نکه داسی د متانت چیغه یې پورته کړه چی د هغو نورو خلکو تشویشی هم رفع کړ او د جنګ عزم هم پوځ شو. وقال الذين يظنون انهم ملاقوا الله کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين. (او هغو خلکو چی یقین لرلو چی دوی به د خدای (ج) سره مخامخ کیږی وویل. ډیرکرته داسی شوی چی یوه وړه او لږه ډله په یوه لویه او ډیره ډله د خدای (ج) په اراده سره غلبه شوی او خدای (ج) د صبر کوونکی سره مل دی.

نو ټول په پوره متانت او اطمینان سره د دښمن د مقابلی لپاره چمتو شول او پدی کوچنی لښکر کی چی ۳۱۳ دری سوه او د یارلسو تنو ته رسیده ډیری دایمان او عزم پخې ټمنی پکی شاملی وی په معنوی لحاظ د جالوت چی د کافرانو مشر ؤ او د ده لښکرونه چی زرها وو تنو ته رسیدل ډیر جنگیالی وو نوکله چی د جالوت او د ده د لښکرو لپاره را ووتل نو د جنګ په میدان کی له خدای (ج) نه د صبر، ثبات او نصرت غوښتنه وکړه:

قالوا ربنا افرغ علينا صبر وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين.

(د وی وویل ای زموڼر پالونکیه پرموڼر صبر را



بازتاب تعهد و هدفمندی در زنده‌گی افراد نهضت

پیوسته به گذشته:

«۲- مراعات اصل شوری».

«۳- نظم و انضباط».

«۴- انتقاد برای اصلاح».

جاه طلبی و خود کامگی، وحدت مؤمنین را در بریده‌های گونه‌گون جامعه و تاریخ ضربه‌ی مهلک زده و در هر سرزمینی که نهضت سرنگون شده است مسئول فاجعه همین بازیگران مزدور شناخته شده اند نه افراد متعهد و دلسوز به نهضت....

اما نهضتیکه افراد آن از فهم درست اسلام، ایمان پایه دار و تزلزل ناپذیر، تطابق بین قول و عمل، دین را از حیث هدف نه وسیله شناختن و پذیرفتن، محبت و برادری، مراعات اصل شوری، نظم و انضباط، اطاعت و سمع، انتقاد برای اصلاح و امر بالمعروف و نهی عن المنکر بشکل گسترده آن برخوردار است — در هیچ یکی از میدانهای مبارزه و جهاد شکست نخورده اند و به کمال اطمینان و خاطر جمعی به منزل مقصود رسیده مستحق خلافت خدا (ج) در روی زمین شده اند...

آنهایکه دین نهضت کار شکنی میکنند و نخوت شان اجازه نمیدهد با برادران به شوری پردازند و در همه مسایل لجام گسیخته و خود کامه هستند، به عوض ایجاد فضای محبت و اخوت — نظم برادران را اختلال؛ گاهی یکی را تأیید و دیگری را جرح میکنند — جای انتقاد سالم و امر بالمعروف و نهی عن المنکر شان را «عنناد و عقدۀ خبیث حقارت» پرکرده است — نه تنها اینکه «متعهد» نیستند و حق تعهد را بجا نیاورده اند — علاوه از آن دشمنان درجه یک نهضت و افراد وابسته به آن هستند....

تعهد با نهضت اسلامی مستلزم آن است که افراد وابسته به نهضت عملاً بکوشند از اسلام اصیل و انقلابی فهم قابل ملاحظه‌ی داشته و در باره مسایل با استفاده از این فهم رأی قاطع و صائبی داشته باشند استعدادی در آنها سراغ گردد که در زنده‌گی روزمره علاوه از بسر رسانیدن کارهای فردی وارد صحنه امور اجتماعی شوند و اهلیت آن را داشته باشند که بتوانند مسایل پیچیده اجتماعی و کشمکشهای گروهی جامعه را تا حدیکه وسع بشری ایجاد میکند حل و فصل نمایند — هنگام قضاوتها درک کنند که خداوند (ج) از شاه رگ گردن نزدیک و از نیات سره و شوم شان آگاه و دانا است — زینرو گرایشهای قومی و خویشاوندی، و تمایلات تملق مآبانه و مدهانت آمیز را یکسو گذارند — که شیوع مرض مهلک خویشتن داری و ملیت پرستی بسی از نهضتها را در نیمه راه به گرایش غیرخدایی کشانیده و در پایان کار از سنگر هائیکه صدای رسا و طاغوت شکن «الله اکبر» بالا میگرفت — جایش را کابوس دیگری از طاغوت پرکرده است.

عدم فهم درست از اسلام، ضعف ایمان، انگیزه

زیرا بروز مشکلاتی در راه نهضت ملاک تعیین کنندمی است برای متعهدین صادق و کاذب و همین تیره روزیها، تحمل رنج و تعب، و تلخ گامی ها اند که ثبات مؤمن و تزلزل منافقان، منافق میابان و کافران را در لوح روز گران حک مینمایند؛ در این رابطه قرآن میفرماید:

« احسب الناس ان یترکوا ان یقولوا آمنا وهم لا یفتنون ؛ ولقد قتن الذین من قبلهم فلیعلمن الله الذین صدقوا ولیعلمن الکاذبین . »

ترجمه: آیا مردم پنداشته اند که خداوند (ج) آنها را صرف به گفتن «آما» ایمان آوردیم - خواهد گذاشت؟! در حالیکه آزموده نشده اند (و از مصداق تعهد به سلامت جان نبرده اند) و همانا آزموده شده اند «امتهای» پیشین از اینها (حکمت آزمایش خدا (ج) که مؤمنان را میآزماید این است که): خداوند کسانی را که صادق اند (و به تعهد شان وفا مینمایند) و کسانی را که کاذب اند به مردم بشناساند.

برسر راه این نهضت موانع گوناگونی عرض اندام میکند؛ موانع دلبهره و ترس از جبهه گیری با دشمن موانع ترس تلف ثروتها و داراییها، موانع تطمیع دشمن و عملیات اغوا گرانه آنها و بالاخره موانع جاه طلبی و جنون ثروت و بدام افتادن استعمار!!! که این همه موانع به نو به خود و درجای خود به ترتیب اثر در آدمکها مؤثر میافتد و از قافله ها - قافله ای به سر منزل مقصود میرسند و دیگران در طول و عرض و عمق راه دستپاچه گردیده و پراهنه میروند.

دکانهای که امروز برسر راه ملت ما - برای جلب توجه آنها باز شده است قابل ملاحظه دقیق است که در زمینه باید از آن عبرت گرفت: دکانهای توزیع ثروت و در عوض تحمیق آنها، دکانهای ایدیولوژیک میانه می توأم با سکه های دکانهای

نهضت پرشکوه ما که از بدو تأسیسش تا مبارزات وسیع و پلان شده و از آنجا تا به جهاد مسلحانه و درگیری با استکبار جهانخوار روس مراحل مختلف آزمون را پشت سر گذاشته است به جدیت و پشت کار برادران هدفمند و دلسوزی که یکی پی دیگری در آسمان نیل فام جنبش و قیام و حرکت به سوی هدف ساطع شدند و بعد از قطع مراحل دشوار افول نمودند - الحمد لله والمنة اکنون بجای رسیده است که «پوزه مالیدن استکبار جنگلی و وحشی روس» از عملکردهای مکررانه اش بحساب میآید چرخ تاریخ که با سرعت سرسام آوری در جرخهایش سیماهای گونه گونی را در نوار امتحان پیاده میکند؛ از رجال تا مردم و از مردم تا آدمکها - همه و همه در آن بارزاً متجلی اند و از این پدیده منطقی فراورده های نهضت که بصورت حتم باید شرایطی را برجامعه حاکم بسازد که خبیث از طیب جدا شود، هیچ صاحب رأی صائب، اغماض و چشم پوشی نمیتواند بکند.

این از طبیعت شکوفای نهضت اسلامی است که از لا بلای گوهرا ن شبتاب قرآن چنین پرتو افشانی میکنند که:

« ما کان الله لیذر المؤمنین علی ما اثم علیه ؛ حتی یمیز الغیث من الطیب . »

= خداوند متعال هیچگاه مؤمنان را در حالتیکه شما هستید نمیگذارد تا آنگاه که (بنابر امتحانش) پاک را از ناپاک تمییز نکند

دین مقدس اسلام تنها به اندیشه و گفتارهای میانه می که شایبه ای از عمل در پیشا پیش آن دیده نشود اکتفاء نکرده - بلکه عقیده و عمل را یکسان ارزش قایل میگردد؛ اظهار عقیده و پیاده نمودن آن در عمل مشکلات و تلخ کامیایی هم دارد و لحظاتی فرا میرسد که اضرار و اذیتها سیل آسا زنده گی مؤمن هدفمند، متعهد و داعی را زیر حمله بگیرند؛

مجاهدین د دیمین د ویجاړ شوی او لوتکی به شاو خواکی .



«من المؤمنين رجال صدقوا ما عاهدوا الله عليه
فمنهم من قضى نحبه ومنهم من ينتظر ، وما بدلوا
تبديلا .»

ترجمه : از جمله مؤمنان (نه همه شان) رجال
(بزرگ مردانی) هستند که آنچه با خدا (ج) تعهد
پسته بودند صادقانه در عمل پیاده کردند ؛ پس از
جمله ایشان کسی (یا کسانی) اند که وظیفه شان را
به انجام رسانیده (پروزمندان به لقاء الله پیوسته اند)
و از ایشان کسی (یا کسانی اند) که منتظر (این
فرصت) اند و ایشان هیچ تغییر و تبدیلی را در
تصمیم شان راه ندادند ...

واقعاً همین است تعهد و همین است ثمره آن که
به جز در صحنه عمل و اخلاص بی شایبه شکل
نمیگیرد و به تنها رابطه خشک متعهد با اوضاع بحیث
موضوع ، احوال و شخصیتها — جایی را نمیتواند
برای پایش باز کند

* * *

فلسفه های صهیونیستی در لباس ... و

آیا از این حقیقت چشم پوشی کرده میتوانیم که
کسانی ضعیف الایمان زیر تأثیر زرق و برق این
دکانها نروند؟! میروند که رفته اند — و همین حالا
تلاشهای سرسام آوری بکار افتاده و در جریان
است ...

اما افراد واقعاً متعهد و هدفمند نهضت — این
همه موانع را در مقابل عزم راسخ و عقیده شامخ
و یورش های پی هم و با درایت شان «ضرب صفر»
انگاشته چنان عمل میکنند و به پیش میروند که
قرآن کریم از همسانان و هم قماشان آنها ؛ و در
زمان حاضر از خود آنها تعریف میکند ؛ چه تعریف
رسانی که در متن عینیت آن «رجال» مطرح شده اند
و مردم و آدمکها با وصفیکه مؤمن هم هستند در
حواشی این عینیت رسوب میکنند و رسیدن این
رسوبها به متن مسأله و جزو لگه عمل قنط مربوط
به رحم خداوند کریم و رحیم است و بس :

میکند در آن تعهد ، متعهد وظیفه اش را قسمی تلقی میکند که گویا چیزی است که بروی تحمیل میشود و در این تعهد وظیفه اش به زنده گی اش معنی میدهد و معنی زنده گی جز احساس مسئولیت در قبال تعهد چیزی دیگری نیست ...

خلاصه و فشرده سخن اینکه : تعهد بمعنی «ایمان بخدا (ج) و جهانبینی اسلامی و قیام برعملی کردن او امر خدا و جلوگیری از مناهی او و دفاع همه جانبه از ایدیولوژی اسلامی ، پایان دادن به همه قوانینی که جز قانون خدا (ج) است و طرد و نفی جاهلیت از اندیشه انسانها و قلم رو جهانها و در فرجام آمادگی همه وقته برای قربانی و جهاد در راه هدف است .»

*** اینکه از تعهد یاد آور میشویم — بدون تأمل در فکر سازماندهی گروهی میافتم که در مرجع واحدی بحیث جماعت، حزب و گروهی «رأسی» درعمل و «قاعدگی» در اصول گردهم جمع شده و غرض تحقق ایدیولوژی مختص و معین در جامعه بشری ، تلاش مینمایند و با شرط سمع و اطاعت، امامی را از میان خود شان انتخاب کرده اند — به او بیعت داده اند — با او تعهد بسته اند که اصول و مرام های «حزب» را صادقانه انجام میدهند و ... قرارداد های اعتقادی ، عملی و ... در بین افراد آن به تصویب و قانونمندی میرسند که «سوژه» دعوت و ارتباط حزب را بین خود شان و «مردم ها» و «مردمکها» وانمود میسازد ؛ در قرآن کریم دو جایی به این عینیت اشاره شده است که به توضیح آن پرداخته میشود :

«لا تجدقوما يؤمنون بالله واليوم الآخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا اباؤهم او ابناؤهم او اخوانهم او عشیرتهم اولئك کتب فی قلوبهم الایمان واید بروح منه ویدخلهم جنت تجری من تحتها الانهار خالدین فیها رضی الله عنهم ورضوا عنه ؛ اولئك «حزب الله» الا ان حزب الله هم المفلحون .»

*** تعهد قانون مندایی است از قانون مندیهایی انسانیت که با کار برد آن جامعه انسانی از شرذمه های حیوانی تمییز میشوند و فاصله میگردند و صبغه مخصوصی که فطرت انسانیت است بخویشتن خود اتخاذ میکنند و بعد از طی این مرحله نوبت آن میرسد که مرزهای فکری (ایدیولوژیک) و عملی (پراتیک) تعهد تعیین گردد

انسان که نو به دنیا میآید در ذمه فطرت است ؛ فطرتیکه پیامبر (ﷺ) به آن «فطرت» اسلام نام میگذارد و سپس آموزش و پرورش والدین است که او را ، یا یهودی میکند و یا نصرانی و یا بحیث کل تعهد از روی تقلید نه شناخت از آوان صباوت و کودکی شروع میشود — که به مرور زمان آهسته ، آهسته تقلید به تحقیق و شناخت بدل میشود و مرحله تعهد مکتبی آغاز میگردد — تعهد چیزی نیست جز اینکه انسان اقرار کند که : بخدا (ج) — پیامبران کتب و ملایکه اش ایمان آوردم — و تقدیر خیر و شر از جانب او است — و بعث بعد از مرگ حق است که البته این مرحله اول تعهد را میرساند و اما در مرحله دوم که مرحله تعهد مکتبی و استوار برحقیقت شناخت است — مرحله ای است که مؤمن متعهد خود را مسئول دانسته و زنده گی را در حقایق مکتب هضم نموده هدف تلاش در بقا — در مکتب تبارز میکند و دین خود بحیث زنده گی عرض اندام میکند و مؤمن دارای جهانبینی می شود سره و خالص و توجیه شده و مبنی برشناخت. از این حقیقت انکار کرده نمیتوانیم که مؤمن قبل از تعهد مکتبی نیز دارای جهانبینی و صاحب بینش ایدیولوژیکی است — اما باید قانع شد که فرق بنیادی و عمیقی است میان تعهد تقلیدی و تعهد مکتبی در آن انگیزه ییگار کار فرما است و در این غریزه مسئولیت و تلاش — که از عمق ایمان نبعان

« یا ایها الذین آمنوا من یرتد منکم عن دینہ فسوف یأتی اللہ بقوم یحبہم ویحبونہ : اذلة علی المؤمنین اعزة علی الکافرين — یجاهدون فی سبیل اللہ ولا یخافون لومة لائم . ذلک فضل اللہ یؤتیه من یشاء واللہ واسع علیم » :

انما ولیکم اللہ
ورسولہ

« والذین امنوا ؛ الذین یقیمون الصلوة ویؤتون الزکوة وهم را کعون . ومن یتول اللہ ورسولہ والذین آمنوا فان حزب اللہ هم الغلبون . »
(سورة المائدة : ۵۴-۵۶)

ترجمہ : ای مؤمنان کسی کہ از شما مرتد شد — از دینش برگشت پس زود است کہ خدا (ج) (آنها) را ہلاک نموده و بجای آنها) قومی را خواہد آورد کہ ایشان را دوست میدارد و ایشان او تعالی را دوست میدارند : (این قوم در برابر) مؤمنان متواضع،

(سورة المجادلة ، آیه : ۲۱)

ترجمہ : قومی را کہ بخدا (ج) و روز رستاخیز ایمان دارند ، در حالتی نخواہی یافت کہ با مخالفین و دشمنان خدا (ج) دوستی کنند ؛ گرچہ (این مخالفین) از جملہ پدران ایشان و پسران ایشان یا برادران ایشان یا خویشاوندان ایشان باشند : آن مؤمنانیکہ با کافران دوستی ندارند — خداوند دردل ایشان ایمان را نوشته است و بہ فیض غیبی بہ ایشان قوت داده است و ایشان را داخل جنت ہایی کند کہ درپای ایوانہای آن جویبارہای لہریز در جریان است ، آنها عبادوان در آنجا خواہند ماند — خدا از ایشان خوشنود شد و ایشان از خدا (ج) خوشنود شدند — ایشان لشکر خدا (ج) اند — خبردار باشید کہ لشکر خدا (ج) ایشانند رستگاران .
درجای دیگری از قرآن کریم از مفہوم و شرائط «حزب» اینطور یاد آوری میشود .



قالہ احرار کہ زندگی ہر مشکلات ہجرت را بر اسارت ترجیح میدہند .



و در ردیف انجام کارهای اصولی و انسانی در برآوردن شرایطی که الآن توضیح خواهد شد اقدام مبنایند : از آیات متذکره چنین استنباط میشود که ارتداد به هر شکلی که چهره بنماید ، خداوند آن را زیر ضربات قومی یددار قرار میدهد ؛ قویکه به صفات مشخص متصف اند و این همان حزبی است که نصرت او تعالی به ایشان وعده داده شده است — نصرتیکه اسباب مادی از تسخیر آن عاجز است و روح سخن این است که این نصرت خاصی است که خداوند دوستانش را به آن مدد میدهد — که وقوع این تأیید ربانی کاملاً خلاف توقعات پیروزی و برتری مادی است و سرانجام این نصرت شامل حال کسانی میگردد که آن همه صفاتی را در خود جمع نموده اند که خداوند (ج) به ایشان تعیین فرموده است . (ادامه دارد ...)

شکسته ، مطیع و فرمانبردارند و در مقابل کفار صاحب قهاریت و غلبه و رعب — و سختگیر و درشت ؛ در راه خدا (ج) جهاد میکنند و از ملامت ، ملامتگر مبترسند ؛ این بخشایش خدا (ج) است ، به هر که خواسته باشد میدهد و خدا (ج) جواد دانا است . روح سخن این است که دوست شما خدا (ج) و رسول او و مؤمنان اند ؛ مؤمنانیکه نماز میخوانند — و زکات میدهند و پیوسته نماز گذارند و کسیکه با خدا (ج) و پیامبرش و کسانی که مؤمنانند ، دوستی کند = پس گروه و حزب خدا همون است غالب ! دوستی با خدا و پیامبرش و استثال از او امر آنها ، حفظ روابط دوستانه و برادرانه با مؤمنان عامل ، جهاد در راه اعلای کلمه الله نه هراسیدن از ملامت ملامتگران در انجام امور شرعی — در صورتیکه پدران — برادران ، پسران و دیگر خویشاوندان در راه پیشرفت اسلام و ارزشهای دین سد میشوند تصادم و برخاش ، مستلزم ایمان واقعی — چهره مجسم تعهد — روح جهانی بنی اساسی و ارزشهای حزبی است که خداوند (ج) برایش «حزب الله» میگوید و در این شکی باقی نمی ماند که : مؤمنان با داشتن این ویژه گیها از هرگونه عذاب و رنج و مشقت نجات یافته بر همه نیروهای شیطانی غالب می آیند .

اعضای این حزب با قطع روابط از هرگونه پیوندهای جاهلی در حالت و وضعی باهم مشکل میشوند که جو حاکم قرآن و سنت پیامبر (ع) است

له حضرت ابوهریره (رض) نسه روایت دی چی حضرت محمد (ﷺ) فرمایلی دی :

زما دی پرهغه ذات سوگند وی چی می سا د هغه په لاس کی ده چی مایوخل داسی نیت وکر چی لوگی راتول کړم - او بیا اذان ووايم او د جمعی د لمانځه د پاره کوم بل څوک مقرر کړم او زه په خپله لارشم او د هغه کسانو کورونه - کوم چی د جمعی لمانځه ته نه دی حاضر شوی - د هغوی په مخ کی وسوځوم . (بخاری او مسلم)



هرات از اسارت برنخیزد



هرات از اسارت برمی خیزد عنوان خاطرات دل انگیز
برادر عبد الله (حازم) عضو انجمن تاریخ کمیسیون
ارشاد و فرهنگ حزب اسلامی افغانستان است که
چین قیام خونین ۲۴ خوت ۱۳۵۷ شهر هرات بحیث یک
مجاهد متعهد در یورش بردن بر لانه های کفر و استبداد
عملا سهم بوده و با ازاده سرشار از ایمان بسوی
فتح برفت

(اداره)

هرات که اکنون به اثر بمباران بی رحمانه قوای
کفر به شکل ویرانه بی در آمده در قلب خود مسجد
بزرگی را جای داده که یکی از بزرگترین مساجد
مسلمانان در جهان و نمایانگر ابهت و بزرگی فرهنگ
و هنر اسلامی در منطقه میباشد .

مردم متدین هرات مانند مردم سایر نقاط کشور

هرات ، این خطه مردنخیز و قهرمان پرور و این
گهواره تمدن های پر جلال قدیم ، این در بر گیرنده
فرهنگ شکوهمند اسلامی و این سرزمین پیر هرات ،
جایی ، رازی ، کاشفی . . . و صد ها مردان دیگری
که باعث فخر تاریخ انسان اند ، بوده و مهد گسترش
علم و فرهنگ به سایر نقاط جهان شده است . شهر

آنچه دلخواه شان باشد بر مردم بقبولانند، ولی بی خبر از اینکه حمیت اسلامی و غیرت دینی مردم ما به هیچ متجاوز چنین اجازه یی را نداده که به سرنوشت شان بازی کنند و اگر کسی هم خواسته این کار را بزور بر ایشان تحمیل کند، به قیمت سر دادن درین راه و مرگ با افتخار و نابودی متجاوز تمام شده است که جهاد اسلامی جاری در افغانستان بهترین شاهد این مدعا است و کمونست های بی فرهنگ نیز این آرزوی شوم شان را مانند اسلاف شان بگور خواهند برد.

مردم با غیرت پشتون زرغون از روانه کردن زنان و دختران عفیف و پاکدامن خود به این کورس ها ابا ورزیده و این نوکران بی حیای روس را از منطقه خود بیرون را ندند. کمونست های منطقه به ولایت گریخته و به مشوره والی کمونست و قوماندان فرقه ۱۷ هرات که او هم از جمله بدنام ترین کمونست ها به شمار می رفت یک قطعه عسکری را که متشکل از کمونست ها بود بغرض سرکوبی این مردم فرستادند، که در نتیجه بعد از برخورد خونین قطعه عسکری گسیل شده تار مار گردید و تنی چند از آن با فضاحت و بی شرمی به فرقه باز گشتند.

به تعقیب این واقعه مردم هرات، دسته، دسته، گروپ، گروپ، قشلاق به قشلاق و منطقه به منطقه همبستگی خود را با این برادران شان ابراز نموده و آماده قیام سرتاسری شدند. کمونست ها که تا آن دم جسته و گریخته با تعدادی از عساکر و صاحب منصبان کمونست در مقابل مردم میجنگیدند دیگر چاره را بر خود حصر دیده صبح روز ۲۳ حوت به مقر ولایت و قرار گاه فرقه گریختند تا از چنگ مردم خود را نجات دهند. قوماندان فرقه، والی و سایر کمونست ها با استفاده از توپ و تانک و سایر سلاح کشنده دست به سرکوبی مردم بیدفاع زدند و حالت احضارات نمبریک در تمام جز و تام های فرقه اعلام شد و صدای شلیک توپ و سایر سلاح های سبک و سنگین و صدای بمباران چنان شنیده می شد که اکثریت قاطع عساکر و صاحب منصبان را به تشویش

اسلامی ما که جور و ستم غلامان ملحد و شرف باخته خلقی و پرچمی را همه روز می دیدند و می چشیدند، دشمنان اسلام و میهن، گاهی بنام اصلاحات اراضی، زمین تحت ملکیت یکی را برای دیگری با مفسد ترین شیوه ها توزیع میکرد، گاهی تحت عنوان دفاع از انقلاب و دستاورد های انقلاب به علماء و مشایخ حمله می نمودند و آنها را زندانی می ساختند و شهید، گاهی در مکاتب و مدارس بنام ترقی و تجدد! تطبیق (پروگرام های مترق) زمینه پخش هرچه بیشتر کمونیزم را مهیا میکردند و مارش های بعنوان (تائید) و

همبستگی مردم با انقلاب (!) راه می انداختند و بی حیایی و گستاخی آنها بعدی رسیده بود که می پنداشتند هر کاری را (گرچه نهایت پست باشد) میتوانند بر مردم تحمیل کنند، و اگر کسی هم در مقابل شان به مقاومت بپردازد، به عناوین مختلف سرکوب خواهد شد، ولی برخلاف پندار غلط آنها مردم مسلمان افغانستان بخصوص هراتیان حماسه آفرین از مکر هنای شیطانی و غیر انسانی این سرب سپردگان کفر و کمونیزم آگاه گردیده جهاد و قیام سرتاسری را به راه انداختند گرچه بخاطر برپا نمودن قیام اسلامی ۲۳ حوت، مردم خدا پرست هرات از مدت ها قبل ذریعه برادران آگاه و هدفمند و با احساس که شب و روز شان را در راه اعلای دین خدا (ج) صرف میکنند و لحظه یی هم در این مسیر غفلت نمی ورزند، کار میشد و سیسه های شیطانی کمونست ها بر مردم فاش و برملا ساخته شده بود، لیک لازم میدانیم واقعه یی را ذکر کنیم که متحیت جرقه، این قیام را برا فروخت و آن واقعه یی است که در یکی از ولسوالی های مردخیز هرات که بنام پشتون زرغون یاد میشود بوقوع پیوست، و آن قسمی بود که کمونست ها بنا بر امر بادران شان در پی آن شدند تا با سوء استفاده از سواد آموزی نسوان پرده عفت زنان و دختران مسلمان را بدرند تا توانسته باشند قدمی در راه کفر و ارضای خاطر بادران شان بردارند، و اگر کسی در مقابل این جنایت شان قد علم کرد بنام ضد انقلاب! و ضد فرامین شورای انقلاب!! و مرتجع! و... آنها محکوم نمایند و

و نگرانی واداشته بود و مکرراً خلف پالیسی عسکری حکومت ملحد از طرف عساکر که اکثریت قاطع شان مسلمان بودند چنین سئوال های طرح می شد که این فیر ها در کجا است؟ قواء علیه کدام مردم می جنگد؟ طیارات در کجا بهم می ریزند؟ ... ولی از طرف صاحبمنصبان کمونست برای شان گفته میشد که قوای زمین و هوا بدر یکی از دشت های نزدیک شهر مشغول تطبیقات و تمرینات نظامی هستند هیچ واقعه ی نشده بالکل خیریت است.

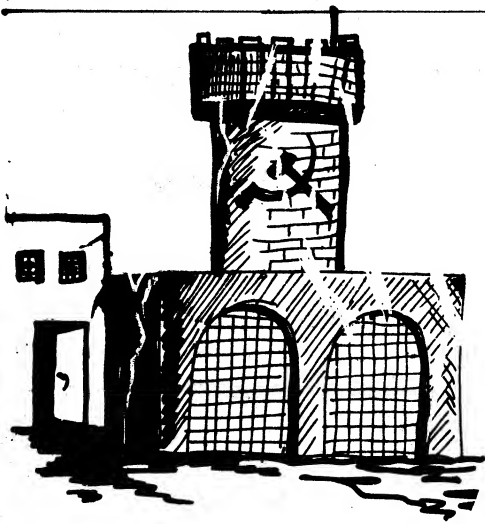
درین هنگام که دامنه قیام وسعت بیشتری یافته بود، صاحبمنصبان و عساکر مسلمان با درک احساس مسؤولیت های ایمانی شان و بر طبق پلان قبلی که آمدن چنین شرایطی را لحظه شماری میکردند، با استفاده از احضارات نمبر یک در حوالی ساعت یازده ۲۳ حوت با یک حمله برق آسا تعداد کثیری از کمونست ها را در داخل فرقه هردار کردند و قرارگاه فرقه و محل بود و باش مشاورین روسی را که در باغ فراموز خان واقع بود با فیر های توپ به آتش کشیدند و با نعره های طاغوت شکن الله اکبر ایشان مستولی شده بود که تماماً درد و رنج خود را فراموش کرده بودند و همه مردم میکوشیدند که به برادران نظامی شان در داخل فرقه خدمت کنند و همین وظیفه را تا سرحد سبقت جویی از یکدیگر انجام داده و حظ می بردند بلی باید چنین می بود، زیرا تا آنوقت فرقه هرات که محل کشتار بی رحمانه مردم مسلمان ولانه کمونست ها بود، بحیث پناهگاه مسلمانان و خار چشم حکومت ملحد گردیده بود. قیام فرقه هرات که شامل دو از ده هزار عسکر و صاحب منصب بود چنان ضربه ی بر روحیه دولت تره کی ملحد و و بادران روسی شان وارد ساخته بود، که رادیو های کابل و روسیه این قیام را ناشی از حمله عساکر ایرانی تبلیغ میکردند و مکرراً از مردم میخواستند که با قوای امنیتی همکاری نمایند و علیه کسانی بجنگند که فرقه را تصرف نموده اند.

حفیظ الله امین که در آن وقت علاوه بر سایر چوکی های غلامی اش وظیفه وزارت دفاع تره که را نیز

همبستگی خود را با مردم مسلمان و متدین هرات اعلان کردند، آن روز، روز عجیبی بود، زیرا تا چند لحظه قبل از تمام امکانات به نفع کمونست ها و علیه مسلمانان استفاده میشد، ولی به یکبارگی همه به نفع مسلمانان و بخاطر سرکوبی کفر و کمونیزم تحول نمود. تا چند لحظه قبل صدای شلیک توپ ها تانک ها و صدها نوع سلاح های کشنده که علیه مسلمانان و بخاطر ویرانی قصبات و دیهات مسلمانان از آن کار گرفته میشد، همه دلخراش بود، همه کریه و بد منظر بود که چشم ها از دیدن آن و گوشها از شنیدن آن اذیت می دیدند، ولی بعداً این وضع کاملاً بدل شده بود و صدا های سلاح سنگین و سبک مسلمانان مستقر در فرقه چنان خوش آیند و دلپذیر بود که چشم ها از مشاهده آن نور میگرفت و گوشها از شنیدن آن نشاط و خوشی حس میکرد و در قلبهای بیننده گان استواری حاصل می شد، آری چنین بود.

مردم حماسه ساز و پیا خاسته هرات که با دست های خالی علیه حکومت العادی به قیام برخاسته بودند با دیدن این وضعیت چنان خوشی و مسرت عوده دار بود مکرراً به قوای هوایی دستور میداد که فرقه هرات را شدیداً بمباران کنند و به آتش بکشند قوای که در آن وقت مستقیماً به قوماندۀ روسها عمل میکرد در تعمیم امر حفیظ الله کاملاً ناکام مانده، زیرا در مقابل مجاهدین پاکبازی قرار داشتند که در عقب سلاح سنگین و دور بورد دافع هوا سنگر دار بودند و در مقابل هر نوع تهاجم جواب میدادند قیام حماسه ساز ۲۳ حوت مردم هرات و فرقه هرات گرچه در حدود سی هزار شهید آغشته بخون از خود بجا گذاشت ولی این خاطره جاودانی را که نمیتوان با زور و سرنیزه یا تزویر و نیرنگ مردمی را به اسارت و غلامی کشاند که اسلام در تار و پود وجودشان رخنه کرده باشد، و هم چنان به جهان و جهانیان نشان داد که چگونه مردم آزاده افغانستان

از کفر و کمونیزم و تفاله خواران خلقی و پرچی ... آنها نفرت دارند، و نیز به سایر مسلمانان



(فروتن)



در سیلاد خون

برپا شد .

اما این بار نه بودا نبض هنر
گند ها رای آریائیان را جستجو
می کرد و نه زر دشت برای اعمار
کشت و آتشکده ها مردمان را
دعوت می داد . نه اعراب پیام
آشتی انسانی پیامبر بزرگ اسلام
را در دست داشتند و نه چنگیزیان
کله آزاده گان را یکی بر دیگری
می نهادند تا منار سازند .

نه گرگان گرگینی لشکری
کشیده بودند و نه انگلیس دکمه
های حریم افغانان را باز می ساخت
لیک شش سال قبل از امروز بر
شانه های لاغر و ضعیف کابل

بمناسبت یاد بود شهدای

سوم حوت ۱۳۵۸

هنوز هم منطق سلحشورانه

ابراهیمی در برابر آتش نمرودیان
قد برمی افراشت . هنوز که نیل
بر معبر الاذر سرازیر می گردید
و کالبد های به ظاهر زنده مردمان
را غسل می داد

و هنوز که برایدن Braidan
انگلیسی با زبان بریده اش از
لاش های عزیزان خونخوار خود
قصه می گفت؛ در سر زمین کهن
و باستانی افغان ها شور دیگری

شفق



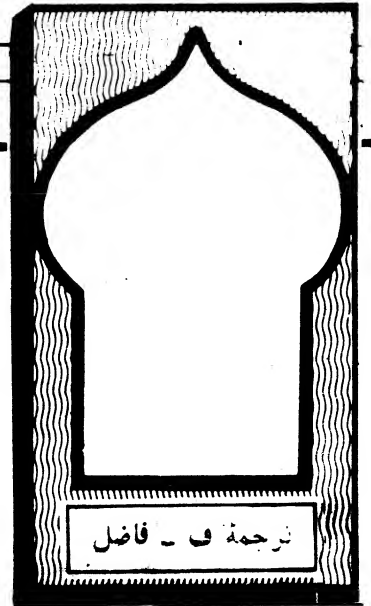
تازک های بخون آغشته روس ها
خزیدند و این نیلان هولادین
«اِبرهه» کمونستی همه شعایر
تاریخ ملت افغانستان را نشانه
می گرفت تا بسالگد های باروقی
خود میراث مقدس زنده گی «آدم» و
«آدمیت» را بخاک فرو برند و
نابود سازند. اما از استخوان های
بار یک تاریخ کابلیان ندای
دیگری بر می خاست و کابل با
غصه و قهر انتظار تولدی دیگری
را می کشید . ماه آماده گی
(دلو) با بی صبری سبزی می گردید.
ارادتمندان عقیده و بی بی بوزجان
های شان را در پته گمان شهادت
برابر می ساختند تا کوچه ها و
خیابان های کابل را به خون شویند
و رنگین سازند .

--- و در یکی از شب های

سرد زمستان ، منادی ایمان ندا

بر آوردند و طبل نواز اراده ها

بررسی پیروان مسأله (اختلاف)



عن النبی العظیم» از چه می پرسند مردم از یکدیگر
از خبر بزرگ می پرسند . که آن خبر بزرگ حضرت
علی (رض) است .
ضابطه های تأویل :

از آنچه گفته آمدیم واضح میشود که «تأویل
بر علاوه توانمندی، تدبیر و تأمل به علامه و نشانه‌ی
نیز نیازمند است . که نشان بشر هدف باشد ، ورنه
پیروی از ظاهر نص ، سلیم تر و خویتر است ،
و تأویل تنها در مسائل اجتماعی جواز داشته و در
مسائل اعتقادی محالی برای تأویل نیست ، چه اخذ
به ظاهر خصوص با تسلیم به معنی مراد از آن سلیمتر
بوده و موقف سلف رضوان الله علیهم نیز چنین بود .
اما زمانی که مجبور به تأویل شدیم ، در اینصورت
بایست نص را فهمید و تحلیل کرد و سائر جنبه های
که زبان در مورد رهنمائی دارد و اهداف شریعت آنرا
بدان داشته ، کلیات و قواعد عمومی شرع در فهم آن
ما را یاری میدهد ، آنها را نیز باید دانست .

از همین رو اعتبار دادن ظاهر نص یا تحلیل آن
بخاطر معرفت سائر وجوه دلالت ها از مهمترین انواع
اجتهاد فقهی است که قرآن بدان امر فرموده است ،
خداوند می فرماید :

فاعتبروا یا اولی الابصار ۵

این عباس (رض) ضابطه های تفسیر را بر چهار وجه
تقسیم کرده است :

۱- وجهی که عرب ، آنرا به اساس زبان
می فهمد .

۲- وجهی که جهل در آن عذر شمرده نمی شود .

فاعتبروا یا اولی الابصار ۵ (سوره حشر آیه ۷)

پس عبرت گیرید ای صاحبان دیدها .

استنتاج های فوق اگرچه ظاهرا ساده بنظر می آید
اما جز از راه بار یک بینی و دقت توأم با فکر آرام
و تأمل بیشتر از راه دیگری ممکن نیست .

۳- تأویل مستبعد :

آنست که لفظ متحمل آن نبوده و نزد تأویل
کننده هم کدام نوع دلالت بر تأویل نباشد مانندیکه
بعضی ها این قول خدای (ج) «و علامات و بالنبی هم
یهتدون» (سورة النحل آیه ۱۶) و آفرید نشانها و به
ستارگان ایشان راه می یابند چنین تفسیر کردند که
نجم عبارت از پیامبر ﷺ و هدف از «علامات» ائمه
است ، یا اینکه در آیه مبارکه «وما تغنی الایات
والنذر عن قوم لا یؤمنون» (سورة یونس آیه ۱۰۱)
و فایده (دفع) نمی کند آیات (نشانه ها) و نذر
(ترسانندگان) از گروهی که ایمان نمی آورند .

گفته اند که «آیات» ائمه و «نذر» انبیاء علیهم
السلام اند .

یا مانند تفسیر این قول خداوند که : عم یستاءون

۳- وجهی که تنها علماء میدانند

۴- وجهی که تنها خداوند میداند .

با در نظر داشت انواع و معنی تأویل ، پیوند محکمی میان تفسیر و تأویل هویدا می گردد که هر یک در بسیاری از استعمالات شارع حکیم در جای دیگری استعمال شده است طوریکه قرآن میگوید :

«وما يعلم تأویله الا الله ، والراسخون فی العلم یقولون آمنا به ۵ (آل عمران آیه ۶)

و نمیدانند تأویل آنرا مگر خدا و ثابت قدمان در علم میگویند ایمان آوردیم باو .

که اکثر مفسرین درین مورد عقیده دارند که : هدف از تأویل در آیه مبارکه فوق تفسیر و بیان است که از جمله طبری این قول را از ابن عباس و دیگران نقل میکنند :

همچنان در دعای رسول اکرم صلی الله علیه و آله به ابن عباس آمده است که : اللهم فقه فی الدین وعلمه التأویل ، خدا یا او را در دین فقیه گردان و برای او تفسیر و بیان را بیاموز ، که تأویل را به معنی تفسیر و بیان استعمال کرده ، اگرچه بعض علماء مثل راغب اصفهانی در مفرداتش ، تفسیر را اعم از تأویل دانسته و گفته که تفسیر اکثراً به معنی بیان و شرح الفاظ استعمال می شود و تأویل استعمالش در بیان معانی و جمله ها است ، همچنان اشاره کرده است که اطلاق تأویل بر استنباط معانی از نصوص کتاب و سنت میشود ، اما تفسیر استنباط معانی را از نصوص و غیر آن در بر میگرد .

و شاید این رابطه ناگستنی بین دو اصطلاح بویژه در استعمال کتاب و سنت ، بما عاریت گرفتن ضابطه های را که متخصصان این علم در مورد تفسیر وضع کرده ، بصفت ضابطه های تأویل ، جواز دهد .

ما میدانیم در کتاب الله اموری آمده که جز ذات اقدس الهی کنه آنرا دیگری نمیداند ، مثل معرفت

حقائق اسماء و صفات باری تعالی ، تفصیل علم غیب و امثال آن ، همچنان یکسلسله امور دیگری هم هست که خداوند به پیامبرش خبر داده که در این امور بایست ، کسی قصد تأویل و تفسیر خود را غرق بحث و مناقشه نکند ، بلکه بر اوست که حدود آنچه در کتاب خدا و سنت پیامبر آمده را مراعات کند .

همچنان بخش سوم هم وجود دارد که خداوند آنرا به پیامبرش آموخته و در کتابش آورده و پیامبر را هم به تعلیم و بیان آن امر فرموده است که این بخش بدو نوع تقسیم میشود .

۱- آنچه مناقشه در آن جز بطریق سمع از راه دیگری جواز ندارد ، مثل اسباب نزول ، نسخ و منسوخ وغیره .

۲- آنچه از راه استدلال و مناقشه مورد بحث قرار می گیرد که علماء در این مورد دموقف دارند .

الف - در جواز تأویل قسمتی از آن باهم اختلاف کردند مثل آیات اسماء و صفات که مذهب سلف تأویل را منع کرده است .

ب - قسمتی دیگری از آن که در جواز تأویلش اتفاق دارند ، که عبارت از استنباط احکام شرعی از ادله تفصیلی آن می باشد که بنام «فقه» یاد می گردد . علماء برای تأویل و تفسیر شروطی وضع کرده اند که عبارت است از :

۱- نباید تأویل ظاهر معنی مفهوم از لفظ را که به اساس قواعد زبان و عرف عربها در مکالماتشان بذهن می آید از بین برد .

۲- نقیض نص قرآنی نباشد .

۳- با قاعده شرعی بی که علماء و ائمه باهم اتفاق دارند ، اختلاف نداشته باشد .

۴- مراعات کردن هدیکه نص بخاطر آن نزول یافته است .

اما انواع تأویل باطل و مردود را می توان در

و یفصل سائر جسدہ = او را کشتند ، خدا آنها را بکشد ، مگر سؤال نکردند اگر نمیدانستند ، زیرا شفای مرضی جهالت و تحیر ، سؤال کردن است ، تنها کافی بود که تیمم کند و یا بر جراحتش پارچه‌ای را بیند ، سپس بالای آن مسح کشیده و سائر جسد خود را بشوید .

بناء رسول ﷺ ، فتوا دهندگان را معذور ندانسته بلکه آنها را مورد سرزنش و عتاب قرارداد و فتوای بدون علم را بر ایشان عیب گرفته و آنها را به مثابه قاتلین برادرشان خواند ، و همچنان واضح ساخت که کسی چون آنها به بی خبری و تحیر مبتلا باشد ، باید از دانشمندی سؤال کند ، نه اینکه بدون علم به سرعت فتوا دهد ، قرآن کریم نیز در مورد نیاز به سؤال چنین ارشاد دارد که :

«فاسألوا اهل الذکر ان کتبتم لا تعلمون» .

(سورة النحل ، آیه ۴۳)

پس سؤال کنید از خبره‌گان اگر هستید که شما نمیدانید . امام احمد ، شیخان — بخاری و مسلم — ابوداود ، نسائی و طبرانی از اسامه بن زید روایت میکنند که گفت : پیامبر ما را در سریعی به «جهنمه» فرستاد ، با مردی و روبرو شدم که می‌گفت : «لا اله الا الله» ، اما من نیزه‌ام را بر سینه‌اش فرو کویدم ، ولی دلم ناقرار بود ، تا اینکه این حکایت را بعد از بازگشت به پیامبر ﷺ نقل کردم ، پیامبر فرمودند : اقل : «لا اله الا الله وقتلته» ؟ ! آیا او لا اله الا الله گفت و تو او را کشتی ؟ ! گفتم : ای فرستاده خدا ، او از ترس سلاح چنین اعتراف کرد ، پیامبر فرمود : «افلا شقت عن قلبه حتی تعلم من أجل ذلك قالها أم لا ؟ من لك بلا اله الا الله يوم القيامة ؟ آیا قلبش را شکستی و دانستی که به همان خاطر (از ترس) لا اله الا الله گفته ، کیست که تو را در برابر لا اله الا الله در روز قیامت نجات بخشد ؟ پیامبر این جمله را

ضمن اقسام ذیل درج کرد .

۱- تأویل و تفسیریکه از طرف غیر اهلهی صادر شده باشد ، مثلاً آشنای کافی با گرامر زبان نداشته و واجد شرائط تأویل نباشد .

۲- تأویل متشابهاً بدون سند صحیح .

۳- تأویلاتی که مذاهب و مکتب‌های غیر تأیید شده ، مخالف کتاب ، سنت و اجماع مسلمین را ، اسلامی نشان دهد . اصدار حکم قطعی باینکه مراد شارع این تأویل بوده ، آنهم بدون دلیل .

۴- تأویلیکه بر پایه‌ی هوی استوار باشد مانند تأویلات فرقه باطنیه ، که این تأویلات همه باطل و مردود بوده و تحت عنوان تأویل مستبعد درج می‌گردند .

اصحاب اهل اجتهاد

چون اجتهاد از اهمیت ویژه‌ی برخوردار است ، بناء تنها آن اصحاب جلیل القدری بدان دست می‌یازیدند که اهلیت ، صلاحیت و توانائی آنها داشتند ، و هرگاه آنانیکه اهلیت اجتهاد را نداشتند و به اجتهاد دست می‌یازیدند ، و اشتباهی میکردند ، پیامبر ﷺ عمل آنها را به دیده انکار نگریسته و تأیید شان نمی‌کرد .

ابوداؤد و دارقطنی از حضرت جابر روایت میکنند ، که گفت : در سفری برآمدیم و سنگی بر سر یکن از همراهان خورد و جراحت برداشت ، سپس محتمل شد ، از یارانش پرسید ، آیا اجازه دارم تا تیمم کنم ؟ در جوابش گفتند : ما برای تو اجازه تیمم داده نمی‌توانیم ، زیرا توبه استعمال آب قدرت داری ، همان بود که او غسل کرد و بمرد ، پس زمانیکه به نزد پیامبر ﷺ آمدم ، از موضوع برایشان حکایت شد ، پیامبر فرمود : «قتلوه ، قتلهم الله ، ألا سألوا إذ لم يعلموا فأنما شفاء العی السؤال ، انما کان یکفیه ان یتیم ، او یعصر او یعصب» - شک من راوی الحدیث - «علی جرحه خرقه ، ثم یمسح علیها

آقدر تکرار کرد که من آرزو نمودم که کاش که تا آروز مسلمان نمی شدم .

در حدیث اول ، پیامبر ، رویه صحابه را که گمان کردند ، استعمال آب برای آنکه ، آترا می یابد ، در غسل و وضوء واجب است ، اما حالت شخص را مدنظر نگرفتند و به فرموده خداوند عینی نیندیشیدند که :

«وان کتم مرضی او علی سفر او جاء احد منکم من الغائط أولا مستم النساء فلم یجدوا ماء فتیموا صعیدا طیباً» . (سوره مائده ، آیه ۶۷)

و اگر جاشید بیمار یا سفر یا بیاید به یکی از شما از قضای حاجت یا رفته باشید نزدیک زنان پس نیابید آب ، پس قصد کنید خاک پاک را (تیم کنید بان) و درحالیکه اهل نظر نبودند ، سؤال هم نکردند .

و از حدیث حضرت اسامه بر می آید که او رضی الله عنه این قول خداوند را تأویل کرده است که : «فلم یک یفهمهم ایمانهم لمار او اباسنا» .

(سوره غافر ، آیه ۸۰)

پس نبود اینکه نفع دهد ایشانرا ایمان ایشان ، و تئیکه دیدند عقوبت ما را .

چه او آیه مبارکه را برای نفی منافع دنیا و آخرت دانسته و آنرا جنبه عمومی داده ، نه اینکه ویژه آخرت باشد ، طوریکه ظاهر آیه خود خبر میدهد و شاید همین سبب شده باشد که پیامبر صلی الله علیه و آله با اواز در سختی پیش آید .

این بود بخشی از فتاوی اصحاب رضوان الله علیهم که پیامبر صلی الله علیه و آله آنرا تأیید فرمودند ، از مطالعه کتاب های حدیث و سیرت بر می آید که مردم از پیامبر صلی الله علیه و آله راجع به وقایعی استفتاء میکردند که برای ایشان تسوی میداد ، یا قضایا و مسایلی را حضورش پیش کش می کردند که در مورد حکم می فرمود ، کار نیکی را میدید ، کننده اش را تحسین کرده یا عمل بدی را مشاهده می فرمود ، آنرا تردید میکرد که اصحاب

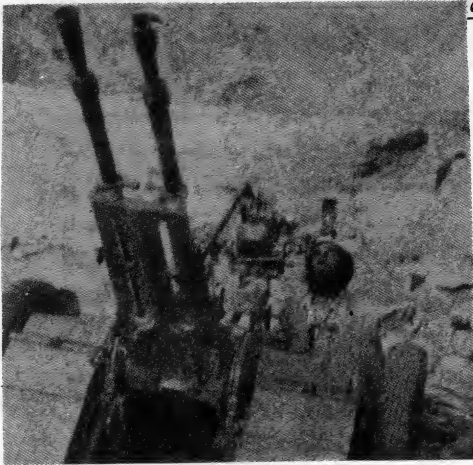
گرا میاه اش نیز از او چنین می آموختند و برخی به برخی دیگر نقل و روایت می نمودند و سرانجام بین همه نشر و پخش می شد ، و گاهی باهم اختلاف میکردند ، اما اختلاف شان بخاطر فهم و درک کامل مسأله بود ، بدون اینکه گفتگوی شان به نزاع و شقاق بینجامد ، یا دیگری را متهم کنند و یا شمشیر از نیام برکشند ؛ زیرا آنها در همچو مسائل به کتاب خدا و سنت پیامبر صلی الله علیه و آله رجوع کرده و بر همه اختلافات بدون اینکه اثرات و خیمی بر اخوت و برادری شان بگذارد ، خاتمه می بخشیدند .

هشدار پیامبر از اختلاف

پیامبر صلی الله علیه و آله میدانست که بقای این است در گرو تألف قلبهایی است که دوستی خدا آنها را باهم جمع کرده و مرگ و نابودی آنها هم در دوری دلها از یکدیگر است ؛ از همینرو پیامبر قبل از اینکه خلاف درمیان امت اسلام پیداد کند میفرمود : «لا تختلفوا فتنختلف قلوبکم» و صحابه کبار هم نظر داشتند که خلاف خیری به ارمغان نیآورد ، عبدالله بن مسعود می فرمود که : «الخلاف شر» .

از همین رو پیامبر صلی الله علیه و آله ریشه های خلاف را قبل از رشد و نموی آن قلع و قمع کرد ، عبدالله بن عمر روایت میکنند که چاشتگاهی به نزد پیامبر صلی الله علیه و آله رفتم در این وقت او صدای دو مردی را شنید که در مورد آیه بی باهم اختلاف داشتند . پیامبر درحالیکه آثار غضب در سیمای مبارکش مشاهده میشد ، بیرون شد و فرمود : «انما هلك من كان قلوبکم باختلافهم فی الکتاب» .

از نزال بن سبرة روایت است که گفت : از عبدالله بن مسعود (شنیدم که گفت : شنیدم مردی را که آیه بی را تلاوت میکرد که من طور دیگری آنرا از پیامبر صلی الله علیه و آله شنیده بودم ، سپس دستش را گرفتم و به نزد رسول الله صلی الله علیه و آله آمدم و موضوع را به پیامبر گفتم ، پیامبر هر دو قرائت را تأیید فرمودند ، شعبه



میگوید که گمان میبرم پیامبر فرمود: «لا تختلفوا بان من كان قبلکم اختلافوا فهلكوا» اختلاف نکنید؛ زیرا آنانیکه پیش از شما بودند، اختلاف کردند پس نابود شدند. اینجاست که پیامبر ﷺ اصحاب کرام و همه امت اسلام را از عواقب و خیم اختلاف خبر داده و آنها را بر حذر میدارد.

پیامبر ﷺ آداب پس مسلمی از ادب اختلاف را به صحابه کرام در رابطه تلاوت قرآن می آموزاند، در حدیث صحیح آمده است که: اقروا القرآن ما اختلف علیه قلوبکم، فاذا اختلفتم فیه فقوموا، بخوانید قرآن را تا زمانیکه مانوس است و سازگاری دارد بان دلهای تان، پس هر گاه در آن اختلاف کردید، برخیزید (قرآن بخوانید).

پیامبر ﷺ، اصحاب کرام را دستور میدهد که در صورتیکه، در قراءت قرآن یا آن معنی که در آیات قرآن مقصود است، اختلاف کردند، برخیزند، تا زمانیکه خاطرشان آرام شود و راحتی بر قلب شان خیمه زند و عواملی که سرانجام به نزاع و شقاق میکشاند، نابود گردد. اما هرگاه قلبها باهم انس گرفتند و آزادی فهم قرآن بر دلها حاکم شد بر آن هاست که قراءت قرآن را با تدبیر و اندیشه در آیات بیناتش ادامه دهند.

همچنان می بینیم که قرآن نیز گاهی در اختلاف میان صحابه کرام، به آنها ادب آموخته، او شانرا تنبیه میکند، عبدالله بن زبیر گفته اند که: نزدیک بود که خیران - ابوبکر و عمر - هلاک شوند، چه زمانیکه نمایندگانی از بنی تمیم به نزد پیامبر ﷺ آمدند، یکی اشارت کرد تا اقرع بن حابس حرف بزند و دیگری به قعقاع بن معبد بن زراره اشاره کرد: ابوبکر ﷺ برای عمر ﷺ گفت: تو برضد من چنین کاری کردی، عمر گفت: نه من قصد اختلاف با تو نداشتم، تا اینکه صدایشان در حضور پیامبر بلند شد، خداوند این آیه مبارکه را نازل فرمود که:

يا ايها الذين آمنوا لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبی» ای مؤمنان بلند نکنید آوازهای خود را بالای آواز پیامبر.

این زیر میگوید که عمر بعد از نزول این آیت اقتدر آهسته حرف می زد که پیامبر از او می خواست تا بلند تر حرف زند.

آثار ادب اختلاف در عصر نبوت

در روشنی آنچه یاد آوری شد، می توانیم آثار ادب اختلاف را در این عصر طور خلاصه ذکر کنیم:

۱- صحابه کرام تا حد توان و امکان کوشش میکردند تا اختلاف نمایند، از همینرو در مسایل خود و کوچک؛ سؤال نکرده. بلکه در سایه هدایت پیامبر، قضایا را فیصله می کردند، به ترتیبیکه هیچ فرصتی برای نزاع، شقاق و جدال باقی نمی ماند.

۲- اگر علی السبغ همه کوششها بازهم اختلافی بوقوع می پیوست، امر مختلف فیه را به کتاب خدا و سنت پیامبر راجع میکردند، و اختلاف هم مرتفع میشد.

۳- اصحاب کرام در برابر حکم خدا و پیامبرش بسیار خاضع و تسلیم بودند.

۴- پیامبر ﷺ اختلاف کنندگان را در امریکه

اسلامی حکومت او اهلیت

نو بیا به د امیر حکم منی که د امیر او ستاسی په منځ کښی کوم اختلاف پیدای شي دا چي د امیرد حکم د الله تعالی او د رسول (ﷺ) له حکمه سره موافق دی او که مخالف، نو که له کتاب الله او سنت رسول الله (ﷺ) سره موافقت و خوری نو په هغه خبره به بالاتفاق عمل کوی .

او که څوک د کتاب الله او سنت رسول الله د فیصلی څخه تېښتی او غاړه ورته نه ږدی مسلمان به نه وی .

همدارنگه که د دوو مسلمانانو په منځ کښی کومه جگړه پیدای شي او یو د دوی څخه هغه بل ته ووايي چه راحه چه په شریعت سره فیصله وکړو او هغه ورته په جواب کی ووايي (نعوذ بالله) د شریعت سره څه کار لرم نو هغه شخص ته په یقین سره مونږ کافر ویلی شو قرآن عظیم الشان د دی خبری په تائید داسی ارشاد فرمائی :

ومن لم يحکم بما انزل الله فاولئك هم الکافرون ۵
(سورة مائده : ۴۴)

او هر چا چه حکم ونکړو په هغه څه چه حکم نازل کړی دی خدای پس دا کسان چي دی هم دوی کافران دی . که ستاسی او د امیر ترمنځ فروعی اختلاف وی نو بیا څه کول پکار دی ؟

د هر څه د مخه باید فروعی اختلاف و پیژنو .
فروعی مسایل : هغه مسایلو ته ویل کیږی چه په هغه مسایلو باندی د صحابه کرامو اجاع نه وی شوی او اتفاق هم نه وی او مجتهدینو پری هم اتفاق نه وی کړی او د نصوصو صریحه په وړاندی غیری تعریفه هم نه وی .

که امیر حکم وکړی او د امیر په حکم کی رعیت او امیر ترمنځ فروعی اختلاف وی مثلاً امیر حنفی وی او رعیت شافعی وی نو د امیر حکم منل پکار دی ځکه چه په دغه وخت کښی د امیر حکم د فروع څخه وجوب ته رسیږی .

څرنگه چه اسلامی حکومت قایمول او یو عادل او مسلمان خلیفه ټاکل پر مسلمانانو باندی واجب دی د دی ترڅنگه پر مسلمانانو باندی د خلیفه اطاعت هم واجب دی په اسلامی حکومت کی د اطاعت سلسله قرآن کریم بالکل واضح تشریح کړی لکه چي فرمائی :
یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله واطیعوا الرسول وأولی الامر منکم فان تنازعتم فی شئیء فردوه الی الله والرسول ان کنتم تؤمنون بالله والیوم الآخر ذلك خیر و احسن تاویلا ۵ (النساء : ۵۹)
ای هغو کسانو چه ایمان مو راوړی دی (ای مؤمنانو) حکم و منی تاسی د الله او حکم و منی تاسی د رسول (د الله) او حکم و منی د خاوندانو د حکم له تاسی (هغه حاکمان او مشران چه مسلمانان وی) نو که بیا جگړه وکړه تاسی په یوه شی کښی نو وگرځوی تاسی دا (کار) طرف د الله ته (کتاب الله) او رسول ته (سنت رسول الله ته) که تاسی ایمان لری په الله او په ورځی اخری (قیامت باندی) .

دا کار (کتاب الله او سنت رسول الله ته رجوع کول) ډیر غوره دی تاسی ته او د ارجوع ډیره ښه ده د عاقبت له جهته .

په پورتنی آیت کی دا خبره په واضح الفاظو کښی معلومه شوه چي په اسلام کښی د اطاعت سلسله علی فرق المراتب ده یعنی د هر څه څخه څنکی به د الله او د هغه د رسول حکم منی او که چي امیر د الله او رسول الله (ﷺ) د حکم سره برابر حکم وکړی

د امیر اطاعت په اصل کښې د رسول ﷺ اطاعت دی او رسول ﷺ اطاعت په اصل کښې د خدای (ج) اطاعت دی .

د دی خبرې په تائید رسول الله ﷺ داسې ارشاد فرمائی :

عن ابی هريرة رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ من اطاعني فقد اطاع الله ومن عصاني فقد عصي الله ومن يطيع الامير فقد اطاعني ومن يعص الامير فقد عصاني وانما الامام جنة تقاتل من ورائه ويتقى به فان امر بتقوى الله وعدل فان له بذلك اجرا وان قال بغيره فان عليه منه . (متفق عليه مشكوة)

ترجمه : د ابو هريره رضی الله عنه څخه روايت دی وای . فرمایلی دی رسول الله ﷺ چاچه اطاعت وکړو څما په تحقيق سره د خدای (ج) اطاعت وکړو چاچه سرکشي وکړه څما څخه په تحقيق سره د خدای (ج) څخه سرکشي وکړه چاچه اطاعت د امير وکړو په تحقيق سره د څما اطاعت وکړو چاچه د امير څخه سرکشي وکړه په تحقيق سره د څما څخه سرکښې وکړه ندی دا امير مگر دال (سپر) دی چه جنگ کولی شی وروسته د هغه او ځان پچ کولی شی په هغه که امرئ وکړو په تقوی او په ویره سره د خدای (ج) نه او عدل او انصاف یې وکړو بیشکه وی به هغه لره ، په دی امر سره اجر او که امر وکړو بغير د دی څخه نو بیشکه په ده باندی له دی کار کولونه گناه ده .

په یو حدیث شریف کښې راغلی دی چه د مسلمانانو امیر به قریشی وی یعنی د قریشو د قوم ځنی به وی دا په دی معنی چه که قریشی او غیر قریشی په علم تقوی دیانتداری او امانت داری کښې سره برابر وی نو حق اولیت د امارت د قریشی دی لیکن په یو بل حدیث کښې عبداً جتياً هم راغلی .

یعنی که داسې قریشی نه پیدا کیږی چه صفات

د امر پکښې موجود وی او حبشی کښې د امریت صفات موجود وی یعنی علم، تقوی، دیانت داری او امانت داری د قریشی په نسبت اضافه وی نو حق اولیت د امارت د حبشی دی او د هغه اطاعت په قریشی او غیر قریشی باندی واجب دی .

په اسلام کښې اطاعت په دوه ډوله دی .

۱- اطاعت مطلق .

۲- اطاعت مشروط .

اطاعت مطلق بدون د خدای (ج) او د هغه د رسول الله ﷺ څخه بل هیچا ته جایز ندی او هغه اطاعت ته ویل کیږی چه حکم بدون د دلیل څخه ومنل شی .

انبیاء (ع) ته څکه اطاعت مطلق جایز دی چه هغوی معیار حق دی د دین شارعین دی هغوی د خپل نفس او هوا څخه خبری نه کوی لکه چه پاک خدای (ج) فرمائی .

وما ينطق عن الهوى (سورت نجم) بلکه د هغوی ارتباط د وحی په ذریعه د تل د پاره د خپل خدای (ج) سره موجود دی لکه چه الله (ج) فرمائی :

ان اتبع الا ما يوحى الى (سورة انعام آیه هـ) ترجمه : ورته ووايه ای محمده (ﷺ) چه پیروی نه کوم مگر هغه څه چه وحی کیږی مالره .

وحی هم په دوه ډوله ده :

۱- وحی جلی .

۲- وحی خفی .

وحی جلی : هغه وحی ته ویل کیږی چه الفاظ او مضمون دواړه د خدای تعالی د طرفه وی .

وحی خفی : هغه وحی ته ویل کیږی چه پیغمبر ﷺ ته د الله (ج) د طرفه القا شوی مگر مضمون او الفاظی دواړه د پیغمبر ﷺ د طرفه وی یعنی وحی خفی هم په اصل کښې د خدای (ج) حکم دی . کوم احکام چه په وحی جلی کښې مجمل پاتی شوی



نمونه بی از وحشت روسها .

به دی سر د تنی خخته جدا کرم .

د پورته تشریحاتو له مخی باید ووايو چه اطاعت مطلق بدون د الله او د هغه د رسول ﷺ خخته بل هیچا ته جایز نښی او د اسلامی مخصوص خخته پرخلاف که حکم ومنل شی نو حکم یعنی حکم کسوونکی فی خالق او د هغه امر او حکم شریعت او د هغه پیروی او تابعداری د بندهگی حیثیت لری یعنی داسی حکم منل مشرک فی الحکم دی اطاعت مشروطیته ویل کیږی چه دلیل لقبول پکښی ضروری شرط دی دغه اطاعت د مطلق خخته ښکته درجه لری چه په دغه اطاعت کښی د امیر اطاعت د علماؤ او مشایخو اطاعت د مور او پلار اطاعت شامل دی او دغه اطاعت تر هغه وخته پوری قابل قبول دی چه د خدای تعالی د ناخوښی مسئله پکی منځ ته نه وی راغلی که چه د خدای (ج) ناخوښی منځ ته راشی نو دغه اطاعت قابل قبول

وی او د هغه احکامو تشریح او بیان په وحی خفی سره وشي (یعنی پیغمبر ﷺ د هغه تشریح وکړی ، دا هم په اصل کی د خدای (ج) احکام دی .

باید ووايو چه د پیغمبرانو خخته علاوه د مطاع مطلق صلاحیت له بل هیچا سره نشته او د دی خبری په تائید کښی د حضرت عمر رضی الله عنه قول پوره څرگند ثبوت دی .

یوه ورځ حضرت عمر رضی الله عنه په یوه خطابه کښی خلقو ته و فرمایل :

ای خلقو که ما د الله او د هغه د رسول ﷺ خخته مخالفت اختیار کړونوله ما سره به څه وکړی ایا څما اطاعت به وکړی ،

خلقو څه و نه ویل دوباره حضرت عمر رضی الله عنه دا خبره تکرار کړه .

نو یو سړی توره راویسته او پورته شو او په تنده لهجه یی داسی وویل «فلانا هکذا» یعنی په دی توره



وسيله' نقلیه' اعاشه' رهسا که بدست مجاهدین رزمنده ما
به این انجام رسیده است ! (جبهه' حاجی)

ندی لکه چه پیغمبر ﷺ فرمائی :

عن النّوأس بن سمعان قال قال رسول الله اطاعة
لمخلوق في معصية الخالق .

(رواه في شرح السنه مشکوٰۃ ص ۳۲۱)

ترجمه : د نواس بن سمعان خُنه روايت دی چی
فرمایلی دی رسول الله چه اطاعت نشته مخلوق ته په
نافرمانی د خالق کبئی .

د اسیر د اطاعت شرطونه : د اسیر هر حکم باید
د کتاب الله او سنت رسول الله په تله کبئی تول او
ترازو شی او هغه وختی حکم ومنل شی چه د کتاب
الله او سنت رسول الله شروطیت پکی موجود وی .
امام قرطبی " وائی چه د امام خبره بی دلیله منل
دا د روافضو مذهب دی ځکه چه دا مرتبه درساتل
ده او پیغمبران معصومین دی نو خبره فی ځکه بی دلیله
منل پکار دی او امام د پیغمبرانو سره برابرول
ندی پکار .

او کله چه د اسیر حکم د اسلامي اصولو سره
برابر وی که په هغه حکم کبئی چاته گټه وی
او یا تاوان خوشحاله وی یا خفه ترڅو چه اسلامي
حدود پایمال نکړی د اسیر اطاعت واجب دی اود
اسلامي حدود پایمالیدو په صورت کبئی د اسیر
اطاعت گناه ده لکه چه رسول الله ﷺ په دی حصه
کبئی داسی ارشاد فرمائی :

وعن ابن عمر قال قال رسول الله ﷺ السمع
والطاعة علی المرء المسلم فیما أحب وکره مالم
یؤمر بمعصیه فاذا امر بمعصیه فلا سمع ولا طاعة .
له ابن عمر ﷺ خُنه روايت دی چه فرمایلی
دی رسول الله ﷺ اوریدل حکم د اسیر او اطاعت
کول د هغه په مسلمان سړی باندی په هر هغه څه
کبئی چه خویش وی یا ناخوښه واجب دی ترڅو
چه امر ونکړی په گناه باندی او که امری وکړو
په گناه سره پس نشته دی اوریدل د حکم او نه

اطاعت کول د هغه .

د علماؤ او مشایخو د اطاعت شرطونه : د بنی
اسرائیلو د علماؤ او مشایخو فیصلی او حکومنه په
عوامو کبئی بلکل د وحی حیثیت درلوده او له هیچا
سره دا صلاحیت نه وه چه د خپلو علماؤ په فیصلو
او حکمونو باندی تنقیدو نیسی او که چا به
تنقید ونیوه نو هغه سړی به د کفر په تور په اعدام
محکومیده او ژوند بهی د لاسه ورکوم تحلیل او تجریم
په خپله خوښه وه ځنکه چه فی زړه غوښتل هاغسی
بهی کول څرنکه چه دغه صلاحیتونه چه پورته ذکر
شول په اصل کبئی د خدای تعالی دی لیکن دغه
نالايقه علماؤ او مشایخو د خپلو مادی گټو په اساس
ځانته منسوب کړی وه نو په همدغه علت قرآنکريم
دغه علماء او مشایخ د خدایانو په نامه مسمی کړی
لکه چه فرمائی :

اتخذوا احبارهم ورهبانهم ارباباً من دون الله-0

(سورت توبه ۳۱)

نیولی دی دغو (کتایانو) عالمان خپل او عابدان
خپل خدایان بی له الله نه (چه اطاعتی کوی په تحلیل



او تحریه کتبی) . قول د حضرت امام ابو حنیفه " دی چی فرمائی :

لا یحل لاحد ان یتقی بقولنا ما لم یعرف من
این قلنا .

ندی روا هیجا ته چه فتوی وکړی خمایه قول
باندی ترڅو چه پوه نشی چه دا خبره ما د کومه
ځایه کړی .

یحیی بن یحیی چه د امام یوسف " شاگرد دی دخپل
استاذ قول را نقلوی وائی چه امام یوسف صاحب
د مرگ په لحظاتو کتبی داسی و فرمایل :
کل ما افتت به فقد رجعت عنه الا ما وافق کتاب
الله و سنت رسول الله .

هر هغه چه ما فتوی کړی په هغه سره ، په تحقیق
سره رجوع وکړه ما د هغه نه مگر هغه چی موافقی
وی د کتاب الله او سنت رسول الله ﷺ سره .

اوس په لنډه او خلاصه ډول سره ویلی شو چه
اطاعت مشروط څنگه چلئ د نوم څخه معلومیږی
سند او دلیل لقبول پکښی ضروری شرط دی سند او
دلیل په اسلام کی د کتاب الله او سنت رسول الله
څخه عبارت دی او بدون د دلیل او سند څخه اطاعت
هیجا ته په هیڅ وخت او په هیڅ ځای کی رواندی

★ ★ ★

د قرآنکریم ددغه هدایاتو له مخی چه مؤمنان دی
خبری ته متوجه کوی چه تاسی به د بنی اسرائیلو
په شان د خپلو علماؤ او مشایخو څخه خدایان ته جوړ
وی او د دوی خبری به په کور کورانه ډول نه منی
او د هغوی خبره به په دی شرط منی چه د قرآن او
حدیثو د اصولو سره برابر حکم وکړی کله چه د قرآن
او احادیثو په رڼا کښی حکم وکړی نو د عالم قول
سند دی پیروی او اطاعت کولئ ابر او ثواب
لری او که د خپلو خواهشاتو او شخصی گټو په
اساس د شریعت څخه پر خلاف حکم وکړی نو په
دغه صورت کښی بی پیروی او اطاعت کول گناه دی.
حضرت شاه صاحب " داسی لیکي چه د عالم قول
تر هغه وخته پوری عوامو ته سند دی چه د شرعی
له مخی خبری کوی کله چه هغه عالم له خپل ځانه
یا د صمعی یا نورو شیانو له کبله خبری کوی نو
بیا د دوی قول سند نه دی .

حضرت امام ابو حنیفه " فرمائی که څما خبره د خدای
او رسول ﷺ د قول سره مخالفه وی نو هغه په
دېوال ووهی یمنی د هغی خبری اطاعت مه کړی .
همدارنگه د همدی خبری په تائید کتبی یو بل

طبل نواختند تا ایمان‌ها سرکشند
و خون‌ها بجوش آیند که روزگار
روزگار آزمون ایمان‌ها است و
خون‌ها .

صدای «الله اکبر» رسا ترین
ندا و بزرگترین دعوت آن شب
بود تا ایمانداران تنومند را بسوی
قربان‌گاه ابراهیمی قرن پر آشوب
و پر خاشگر بیستم دعوت کند .
شهریان کابل در میان گلوله‌های
سرخ مسلسل‌ها و تفنگ‌ها با هر
انداختن فریاد‌های معصوم
استقامت و استواری چنین دعوت
بزرگ و خطیری را لبیک می‌گفتند.
و این چنین بود که شب فریاد‌ها
با سپیده‌های خونین ایمان توصل
یافت .

آری ! روز سوم حوت بود .
روز یورش عصیانگران معتقد و
روز میلاد خون ! در آن صبحگاه
خونین که شعله‌های آفتاب بر
تپه‌های شرق کابل سر می‌کشید
جوانان رشید اسلام جرعه‌های
سرخ خون را در دست گرفتند تا
برای آفتاب هدیه دهند و چنین
بود که آفتاب آن صبح بر کویر
خون تابید و برخاست .

در کارته‌ی سخنی پهلوی منار
یاد گاری حضرت علی (رض) که
در اولین روز بهار هر سال میعاد
گاه آشتی و صفای مردان و زنان

کابل است جوانان و نوجوانان
برای گرم ساختن معرکه‌ی خدا
پرستان در برابر الحاد کوله‌های
تپه‌کارته سخنی را می‌پیمودند تا
قبل از بهاران شیطان را بزانو
آورند . گوئی حاجیان با احرام -
های بسته‌شان از «مشعر» بسوی
«منی» می‌روند تا یاد نابودی
شیطان را با ظهور جمعی و پر -
خاشکرانه انسان‌های که از دور
دست‌ترین نقاط دنیا گرد آمده
اند تازه کنند .

در ده افغانان و جوی شیر
کابل خون جاری بود ولو اداران
توحید یکی پی دیگری صف می -
بستند تا علم فتح «آدم» را از
گذرگاه خونین شهادت بسوی
همه عصرها و تمام نسل‌های
افتیده در تاریخ عبور دهند . بدین
سان روز رستا خیز شهر پر خون
کابل بسوی شب نزدیک می‌شد

و خانواده‌های داغدار مجاهدان
نعلش‌های عزیزان‌شان را که
یاد گارهای جاویدان زنده‌گی ملت
ما اند به کلبه‌های مظلوم خویش
انتقال می‌دادند . تا تاریکی شب
نرسیده بود که مردم شجاع افغانستان
سنگریزه‌های نفرین و تقبیح را
بسوی «ارگ» بزرگترین اشیانه
جلادان روسی می‌افکندند و برتاب
می‌کردند .

و این اشیانه مانند جمره بزرگی
در خون‌سپاهیان رشید اسلام غوطه
می‌خورد گوئی سنگ‌های جمره
زنان «منی» اطراف جمره شیطان‌را
فررا گرفته است و زود است که
شیطان در میان سنگریزه‌ها فرو
رود و نابود گردد .

و - - - آری ! روز میلاد خون
بود و شب فرامی‌رسید .

دشمن هر چند کشتند و
کشیدند و به زندان‌ها بردند

در کارته‌ی سخنی پهلوی منار یاد گاری حضرت علی (رض)
که در اولین روز بهار هر سال میعاد گاه آشتی و صفای مردان
و زنان کابل است ، جوانان و نوجوانان برای گرم ساختن معرکه
خدا پرستان در برابر الحاد کوله‌های تپه‌کارته سخنی را می -
پیمودند تا قبل از بهاران شیطان را بزانو آورند . گوئی حاجیان
با احرام‌های بسته‌شان از «مشعر» بسوی «منی» می‌روند تا یاد
نابودی شیطان را با ظهور جمعی و پر خاشک‌گرانه انسان‌های
که از دور دست‌ترین نقاط دنیا گرد آمده اند تازه کنند .

انگیزه های دعوت اسلامی

جان به سلامت برهاند و پیروزمند کار زار خونین اصابت با انحراف سازد عوامل ذیل است :

۱- مداخلت و سازشکاری را دشمن آشتی ناپذیر خویش پنداشته در برابر اشاعه و تحقق حق از هیچ نیروی نهراسد. برانستگویی و عدم مغالطه و غلط گوئی خود را عادت دهد، از محافظه کاری و مصلحت اندیشی در امر خدا (ج) پرهیزد، حق را با کیفیت و سیمای تجلی اش در هر شرایط گرچه صد در صد به نقصان وی انجامد اظهار کند، با قاطعیت اسلامی و حکمت، مصلحت های سازش کارانه را زیر پا گذاشته با زبان و دل و دست در جهت تقبیح آن بپردازد.

هر شخصی در هر شرایط روحی و اخلاقی و با هر نوع شخصیت معنوی موفق به برداشتن چنین گام پیامبرانه نخواهد شد. فقط عناصر مصمم و متعهدیکه از سر آغاز صبح تعهد خونین رسالت عظیم و سنگین دعوت را عهده دار می شوند، توفیق انجام این امر را می توانند حاصل کند و بس.

مسئله دومی که یک مصلح باید در طرز زندگی خویش از آن استفاده کند زیستن در زیر الهامات و سایه های قرآن است که قرآن به وی می آموزاند :
آیه کریمه «لم تقولون ما لا تفعلون» است، یعنی عنصر داعی آنچه را که به مردم تبلیغ میکند باید قبلاً آنرا در سرزمین وجود خویش پیاده نموده باشد، نه اینکه خود همرنگ به آن گروه و مردمی باشد

کلمه احسان در اصطلاح امروز که برسر زبانها است، در تعامل اجتماعی حاکم بر شرایط قرون متمادی زندگی بشر چنین معنی را دارد که برادر با برادر ممنوع با هممنوع، مسلمان با مسلمان، غنی با تهی دست، ایستاده بر افتاده، آرام بر حادثه دیده و مصیبت رسیده، با کمال دلسوزی دست تعاون و سخاوت را دراز کند و هر لحظه انسان مستقر و آرام بخاطر نجات غرق شده گان توفانها به تلاش پردازد. این مفهوم احسان است که داعی الی الله در طرح ها و اصول دعوت خویش، نخست از همه باید به تعاون و همکاری و دستگیری و نجات کسانیکه در جمر شعله زای فقر و تهی دستی میسوزند پردازد و اساس دعوت خویش را رسیدگی بفریاد مظلومانه مستضعفین پنداشته و در انتخاب خط «وتعاونوا علی البر والتقوی» یعنی معاونت کنید به نیکوکاری و تقوی. ویژگی های یک داعی !

بخاطر زدودن رنگ باطل از سیمای پر درخشش حق و رهایی حق از امتزاج با باطل تلاشهای مستمر اصلاحی ضرورت است و عنصر داعی را بر آن و میدارد تا همه شاخه های پراگنده فکری اش را در یک هسته متوازن و متحرک اصلاحی متراکم ساخته شرایط موفقیت خویش را مساعد سازد.

خصوصیت هائیکه می تواند یک داعی را در تمام پهلوه و جوانب دعوت اش از ابتلای شداید روزگار

عیادت نیاز مبرم دارد .

آنانیکه معلم دعوت می شوند لزومی بر ایشان است تا پیش از اینکه بمدرسه دعوت افتخار تدریس را کائی کنند . باید آموزگار توانا و مربی و رهبر نفس خویش گردند ؛ زیرا معلم و مؤدب خویشتن خویش مسأله کال و عروج دعوت مردم و اجتناع است .

۳- جهت سوم که داعی الی الله را به افتخارات پیرونی دعوت دست میدهد موضوع عدم طمع بندگی است ؛ زیرا آنانیکه داعی اند باید از هر قید و بند نفسانی و شهوانی آزاد بوده در جهان حریت و بی نیازی از مطامع نفسانی زندگی نمایند .

شخص اسیر نمیتواند در برابر اسارت دیگران قیام کند . زیرا او خود آگاهانه بدامن اسارت سقوط کرده است ، تا زمانیکه در یک شخص خواهشات بهیمی نفس حاکم باشد او آزاد نیست ، بلکه هر لحظه محکومیت و زوال سرنوشتش را به مخاطره تهدید میکند ، حریت و آزادی معنوی شرط اساسی پیروزی داعی مصلح است .

خدایش بیا مرز دعارفی شهیدی را که در این زمینه چنین گفته است : «در هر - بردگی امید رهایی از جانب مالک است مگر بردگی از نوع طمع که امیدی از جانب مالک به رهایی نیست ، در اینجا اختیار رهایش بدست برده است نه مالک» .

این برهه حساس که مردم و جامعه در جستجوی سرنوشت و زندگی بهتر و حیات جدید می باشند ، نهضت هنوز ، شبهای سیاهی را پشت سر گذاشته دقیقه شار صبحی است تا از شگفتگی های این تیره گی های یاس انگیز و از سینۀ این افق مکدر ، آذر خشی شتا بنده بر خیزد و بر بساط و فراز و نشیب و پیدا و پنهان نهضت چیره شود و پرتو انوارش شعل گدازنده بر خرمن و معنی بی خبران و منافقینی باشد که ایجاد گر این جو مسموم کننده اند . شرایط کنونی حاکم بر نهضت و جامعه تلاوشی از مواج

که در صدد تبلیغ و راهنمایی ایشان بمبارزه و دعوت پرداخته است .

یعنی در اقوال و افعالش توازن کامل را مراعات نموده از مخادعه و همرنگی ، با عوامل فاسد اجتماعی چنگ بدامن پرهیز بزند ، - چنانکه میگویند خود



سازی بر جامعه سازی مقدم است . گزیدگی هائیکه یک داعی را معرف شخصیت و اهلیت تمام ارجه د دعوت میسازد بخش اصلاحات خودی است ؛ زیرا دعوت اصل مهم جهاد است . در جهاد مهمترین مسأله مبارزه با نفس اماره است .

کسیکه وسیله اصلاح جامعه میشود ، باید در مقدمه به اصلاح خود پردازد و بعد قدسی به پیش زوجهت اصلاح مردم و جامعه گذارد ؛ زیرا یکی از بزرگان دین را حکایت میکنند که فرموده است :

« کسانیکه خود متقی نیستند ولی مردم را به تقوی دعوت می کنند به مثابه آب است که یک طیب علیل و مریض به تداوی دیگران پردازد» در حالیکه خود مریض بوده پیوسته به تداوی و

۳- تسلیم طمع و انیابات نفسی نگردیده ، در برابر انحراف ایشان بدون مصلحت اندیشی به مجادله و مقاومت پردازند .

۴- از اصالت تحریک قاطعانه و مستدام دفاع نموده منحرفین را به خطاهای نا بخشودنی و جرایم ننگین شان بادلایل و براهین مبین ملزم و منکوب کنند .

۵- اصرار بهتان آمیز و نقد های پراز تهمت و جفا کارانه شانرا که شب و روز به نهضت و رهبری آن می بندند ، با اسناد روشن و تاریخی رد و نکوهش نموده ، عامل و وسیله تبارز روح اصیل و پرشکوه و دیرینه نهضت گردند در صورت احیای چنین تفکر سالم و نظریات توفنده در عنصر داعی یقیناً تحریک و جامعه بسوی فلاح و رستگاری و نجات از سیلابهای ویرانگر اتهام و ویرانی و توفانهای پرتلاطم نفاق به جلو خواهد رفت «ان الله مع الذین اتقوا والذین هم محسنون» ، ایضاً ان تنصروا الله ینصرکم ویثبت اقدامکم O

صدق الله العظیم

پایان

غم انگیز است که حسرت و ندامت و شقاوت را در قبال داشته وجدان انسانی انسان متعدی را شدیداً آزار میدهد . در چنین شرایطی تلاش بخاطر استرداد اصالت نهضت و بیداری فرزندان اصیل و قداکار ، فریضه و وجیه هر فرد مستعبد و داعیون خلص و مؤمن نهضت بوده اقدامات مناسبی به جهت حفظ منافع اسلامی جامعه و تحریک ضروری است ، چه آنایکه در بطن جامعه اسلامی ما و نهضت جهت سومی یعنی منافقت را گزیده اند ، در تلاش اند تا بنام دوستان نهضت و جامعه خطرات ممکنه را در مقدم و اقتدای این دو بیافرینند . این شب پرهکان افسونگر که در فضای نهضت به پرگشایی توصل بسته اند ، از طریق مختلف میخواهند جامعه و نهضت را ضربه بزنند و بیمار سازند . ولی موقعیت جهت گیری عناصر داعی در برابر اینان به نوبت که در ذیل بیان میگردد :

۱- تابع و محکوم دعوت سادی و پیش آمد های ساحرانه و پر از تبرک شارن نشده به پوزیشن و عرض و طول و قطر شکم شان فریب نخورند .

۲- در راه دعوت خویش از تحاریم و اتهام ایشان نهراسیده با استواری کامل به سوی هدف به پیش بروند .



د انځلاب تر ناسته



د کب دریمه

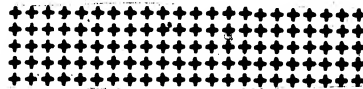
نن بیا د کابل ښار راته د غم کیسی کولی
 هر لورئ د وحشت او د ستم کیسی کولی
 هر گوت ته می چی وویل چی «وایه حالونه»!
 له دوکسه ئی دواړه د ماتم کیسی کولی
 سرو خندو ئی له ورايه د واټونو په اوږدو کی
 د وینو بهیدلو په هر دم کیسی کولی
 شفق ئی د سرو وینو په خنا کی لمبیدلی
 په سپینه رڼا ورځ ئی د تورتم کیسی کولی
 جفا ئی له هیریري له ملت سره ئی وکړه
 تاریخ چی د «خلقی» او د «پرچم» کیسی کولی
 رښتیا د ظالم مخی ته د حق مظاهره وه
 جادو چی د اورونو او د بم کیسی کولی
 فضائی خو ځوله د تکبیر چیغی وی پورته
 ماښام او سهار دواړو قد علم کیسی کولی
 «ناهید» او «جمیله» چی په اسلام بالندی فدا شوی
 نو ځکه ئی په یاد زما قلم کیسی کولی

من پیر و قرآنم

من شیر بچه افغان ، فرزند مسلمانم
 با کفرو کمونیستی در جنگ و ستیزستم
 من هیچ نمیخواهم در کشور خود روسان
 این خطه شیران و این خاک دلیران است
 کردند وطن آزاد ز انگلیس بزور جنگ
 سازش نه کنم هرگز با کفر به عمر خود
 این روسیه مکار با جمله غلامانش
 آورده قشون، سرخ این روس دو ونیم لک
 بیست ملیون اگر آرد سرباز هجوم آور
 حامی من است الله در حالت امن و جنگ
 دائم ز خدا خواهم پیروزی براه حق
 تسلیم بغیر حق نبود هدفم هرگز
 با دشمن دین و خاک در سنگر خونینم

(طالع) تو بگفتارت خود بیش عمل بنما

تو پیش بنه گامت من نیز قدم ممانم



ایمان و اعتقادی بر ذات حق ندارند
 ابلیس ز کفر ایشان انگشت خود گزیده
 قرآن نمی شناسند پامال می کنندش
 ویرانه کرد مساجد این قوم گوش بریده
 قول پیمبرانرا گیرند بیاد سخره
 این رهروان باطل چون سگ دهن دریده
 اشک یتیم و بیوه آه اسیر و مظلوم
 هم تاثیری چکیده بر ثریا رسیده

ظالمیکه بر سر ماست چشم بشر ندیده
 از دست وحشت روس خون می چکد ز دیده
 فی باغ وراغ مانده فی خجانه ایست آباد
 از هول مرمی و بم مرغ از چمن پریده
 فی طفل وزن ببیندن شیخ و پیرو برنا
 این جانیان ملحد هر یک به تیغ کشیده
 یک مشت پست و خائن با نام خلق و پرچم
 شد مرکب د جالان با کردن خمیده
 تاراج می نمایند اموال و ملک و مردم
 نادیدگان کافر تا جائیکه رسیده

«نوری» به نیمه شبها دست دعا بر آور

باطل شود نگو نثار حق بنگریم به دیده

ما د (خالد) په قهرمانه توره
 دشمن ماسکوه پوری وژړاوه
 ما د (بلال) احد احد په نارو
 ټول بشر دوسته جهان و خوځاوه

چی درنه چوپ دا خوږ او شورنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی
 زما د وینو ډنډو کی به اخر
 و سرو خرسانو ته سیلاب سیلاب شی

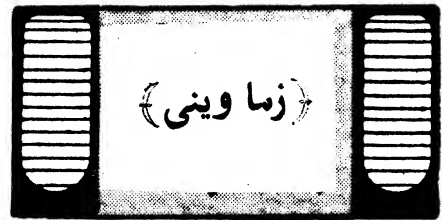
زما د تن ډوکی ډوکی به ترپای
 د (بخدی) د بنتوکی اغزن سراب شی
 زما د ټوپک پرسنگینونو به ډیر
 بی سورویلاړه سره وحشیان کباب شی
 پرلار می تلونکی درنه نورنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی
 دوینو رنگ به می شی رنگ د عظمت

په ټول رنگونو به یی رنگ غوره وی
 و به ټوکیری پری رنگ رنگ گلونه
 چی هر یوکل به یی تر بل کره وی
 د فطرت کل به یی تر ټولو لوړ وی
 د المیتوب عهده به یی تا سره وی

خو! چی بیا دا باغ د ازغو کورنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی
 - وائی (د اورسوی په اور رغیږی)
 فطرت د گلورنگ دوینی لری

د آزادی پسرلی په هغو راځی
 چی د تن وینه یی خوند د مینی لری
 چی بی له یو یی بل ته سرنه وی تبت
 د زړه په کور کی کور د مینی لری

چی درنه ورک می دیون لورنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی



فضل مولا لتون

دا زما وینی د مظلوم وینی دی
 د غم خپلی او محروم وینی دی

د اد اسلام پرنگ توی شوی وینی
 د اسلامی پاڅون په نوم وینی دی
 دا د غیرت، پټ او همت شازلمو
 د تاریخی پاڅونی خوم وینی دی

بایزه یی مه گڼه چی او رنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی
 ما د خپل دین او عقیدې لپاره
 په ځوانی وړکړ استحان په وینه
 ما د خپل قام او خپل ولس لپاره
 هیواد ته وگاڼه لوړ شان په وینه

ما د مؤمن ملت د پټ په خاطر
 سنگر کی و لمباوه ځان په وینه

چی تاته یی پټ ساتل پیغورنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی
 - ما د (احد) (بدر) آتیر یادونه
 په خپله مینه کی پروینه تاند کړل

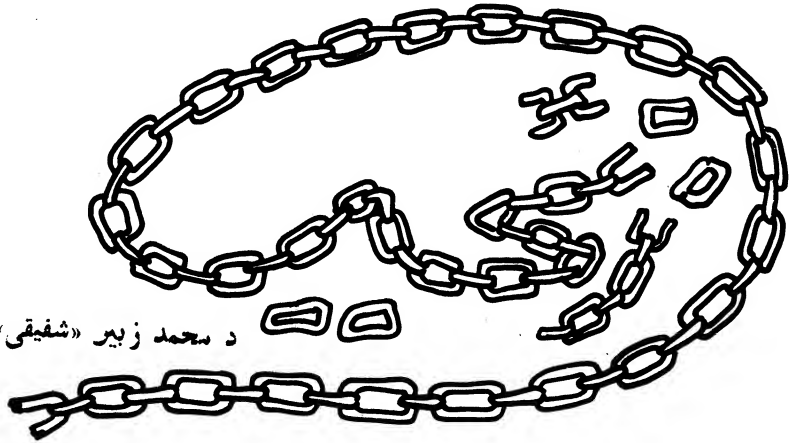
ما د (حنین) او د (خیبر) وختونه
 پر کندهار او پکتیا ځلانده کړل
 ما د موته د وینو سره رودونه
 پر کنړونو او هرات څپاند کړل

داد دشمن گوردړته کورنه شی
 تازه یی ساته رنگ یی تورنه شی
 ما د (حیدر) په حیدری چیغوبیا
 پر دشمن ځمکه اسمان و لړزاوه



د افغانستان د مظلوم ملت
د جونګرو څخه يوه رښتياڼی کیسه:

د محمد زبیر «شفیقي» لیکنه



خوستات ، نیم به لانه و تیر
چی د رحیم جان خور به بیا په
زینو کی در مبار جوړ کړی و او په
وارخطایی بهی په مزر زیری وکړ :
هرڅو می ورته وویل چی مه
ورځه ستا خبری می وریادی کړی
خو غولکه «لیندی» یی په لاس کی وهله
څو نورو هلکانو سره یوځای دروسانو
خواته ورغلل .

څه شیبه وروسته به د روسانو
د قرارگاه خوا ته د ماشیندارو دزو
د رحیم جان په مور بیا کف
څیری کړ ، د واژه لاس بهی
غبرگ په تندی ووهل چیغه
بهی کړه :

«وای د خدای (ج) پار دی لکه
چی پری بوره بی کړم ...» خو څو
شیبی به لانه وی تیری چی په
زینو کی به بیا درباشوه او رحیم جان
به ساه نیولی د مور مخ ته نیغ

نه اوری چی په رادیو کی وایی
چی د روسانو خوا ته ماشومان
ورغلی و ویی وژل ؟ ... په داسی
خبرو بهی هغه ویراوه ، مور بهی
هم هرماښام همدغه درس ورتروغود
کاوه ، خو چی شپه به تیره شوه
سهار به شو ماشوم رحیم جان به
په پیره کله جای او ډوډی ترستونی
تیر کړل او کله بهی یوه ، نیمه
ډوډی ترترغورگ لاندی کړه او بیرون
وتوته به جوړ شو ، سره له دی
چی مور بهی بیا ډیر اصرار ورته
وکړ چی د روسانو خوا ته ورنشی
وژنی دی او بیا به یی د هغه خور
ته پټ وویل چی پسی ورشه
خاره بی که د هغو بی دینو خوا ته
ورتلو راگزوه یی چی راته مری نه
کړی خور بهی هم غلی پسی ووتله...

هغه ته بهی هره ورځ مور او
پلار بدی ردی ویلی چی :
میرات مړ په په بلاسومه ورکوه ،
له دی کفارونه څه غواړی ؟ مړ
به دی کړی .

وروی رحیم جان به بیا د مور
او پلار په لاسو ورپریوت او ترزنی
بهی نیول په زاریو جیگیو به یی
ورته ویل :

... بدمی کړی ، بیا ولله که
ورشم ، توبه می ده ، د اوارمی
وبینی ... پلار بهی بیا په نصیحت
او فیرولو ورته پیل وکړ چی :

گوره بچیه ! روسان د چا پروانه
لری ، خلک وژنی ، آبله ورځ یی
شیرو ماما و نه واژه ؟ هره ورځ یی

ودريد ، هغه غريبه به چي له ويري
لکه د خزان پانه لړزیده يوځل به يې
پري راسنه کړه په کورکي به يې له
يوي کوټي تربلي ښه وزغلاوه چي
کير به يې ورته کړنو په ښيرا به يې
شورو وکړه چي : خدای (ج) مې
دی په يوځل درنه بې غمه کړي ،
هره ورځ دا تاله لاسه په موږ مرگ
تيریږي ...

رحيم جان به اول قسمونه سره
لاندې باندې کړل : ادی په
خدای (ج) که زه ورغلي وم ،
نعيم ؤ ، عارف ؤ ... زه نه يم
ورغلي ، خو چي خور به يې شاهی
ورباندې تيره کړه چي ولی د ټولو
د مخه ته نه وي وز روان ؟

ما درته و نه ویلي چي گوره ادی
څه درته ويل مه ورځه ؟ ... نو
رحيم جان به يوځل بيا په زاريو
شورو وکړه : بيا نه ورځم توبه مې
ده ، آغا ته مه وايه ...

د رحيم جان هره ورځ همدا کار
ؤ ، بيگا به يې زاری او جیگی وی
او سهار به يې د گولنديو کورونو
ماشومان راټول کړل غولکي به يې
راواخستي ، دوه دوه به يې سره
ودول او ورته و به يې ويل : عمليات
شورو ، يا به يې د خلقيانو پر زامنو
ورودانگل هغه به يې وهل اوځورول
او يا به يې هلکان د روسانو د قرار
گاه په لوري ورمارش کړل ، چي
ورنژېدي به شول په غولکو به يې

د گاتو بريد ورباندې پيل کړ ،
الله اکبر چيغې به يې وهلي اوروسان
به يې په غولکو ویشتل
روسان به يې چي په تنگ کړل

نو هوایي ډزي به يې وکړي او
خوځله بي بي په خوند خپلي ماشينگنې
ورباندې وچلولو خو هسي به يې
خدای (ج) نه وه پوره کسري يوه
اوبله خوا به تری و تېښتيدل ،
سبا به بيا همغه خړک و او همغه
درک ، رحيم جان به له کوره راووت
خپلو همزولو ته به يې ناری کړي
او سمدستي به يې د غزا گروپ
جوړ کړ ..

د دغه کار په تکرار روسانو د هغه
ځای خلقيانو ته شکايتونه وکړل ،
هغو علي خلک راوغوښتل ، د ماشومانو
د دغه عمل يادونه ئې ورته وکړه
او اخطارونه يې ورکړل ، خلکو به
د رحيم جان پلار ته مخ واپاوه
او ورته ويل به يې چي داد تا
د زوی له لاسه ، د خدای (ج)
لپاره په بلاسو مه اخته کوه زوی
ته دی نصيحت وکړه ...

دغه شکايتونه د روسانو خلقيانو
ته او د خلقيانو د محلي خلکو ته
خو څو ځله تکرار شول ، يو نيم
خلقي مزاجه به د رحيم جان پلار
ته په کنایو او اشارو هم نيشداری
خبري کولی چي : د رحيم جان
پلار څه ملاست دی ؟ ورور به يې
دستور ورکوي ولی د رحيم جان

مشر ترور داشراوو!! سره نه دی ؟
خو د رحيم جان هره ورځ په
غولکه د روسانو ویشتل او شپه د
پلار ، مور بدی ردی ، وهل او
ويړول د ژوند يوه دايمي برنامه
شوه ، د محلي د خلکو کوم تن ته
به هم چي رحيم جان چيرته په مخه
ورغی په ډيره ستوغه لېجه به يې
ورته ويل :

وه د ... زويه ! ولله که دی
دا ځل زما زوی د روسانو خوا ته
در سره بيولي ؤ وژنم دی ...

خو خدای (ج) خبردی چي د اوه
کېن رحيم جان په زړه کې به څه
وروگرزیدل ؟ چي سهار به له کوره
راووت ، د مور پلار او محلي
د خلکو ، تهديدونه ، اخطارونه ،
زاری او نصيحتونه به يې ټول له
يوي غي هيرشول د ناجو په گڼوونو
کې به نسوت او چي راوبه ووت
غولکه به يې په لاسو کې وه او همغه
پخوانی لاره به يې ونيوه ، يوه ورځ
به يې په غولکه د کوم روسي په
کلکړه ويني را ماتي کړی وی اوبله
به يې د هغو د موټرو شيشی ، هره
ورځ به يې يونه يوغم ورجوړ کړی
ؤ ، پلاري د ويړولو او وهلو سره
سره بي وسلې کړي هم ؤ او غولکه
يې پري را پيدا کړي وه تری و
به يې خستله او و به يې شکوله خو
رحيم جان به بيا د کور د سودا
مودا له پيسونه د يوي غولکي

د رېږونو پيسی سپمولی وی، یا به یی له مورنښه په کومه بله بانه څه پيسی واخستی خپله ښه به یی وکړه خو ځان یی بی وسلی نه پرېښوده او سبا به بیا د یوی نوی غولکی خاوند ؤ...

چی موده تیریدله د رحیم جان عملیات هم گړندی کیدل او ورسره سم د خلقیانو شکایتونه او اخطارونه هم جدی کیدل د رحیم جان نوم د هر چا د ژبی پرسرشو او د خلقیانو او روسانو ستر دښمن په نامه یی و پېژاند، روسانو هم څوځلی دخپلو وسلو خولی پری ورگړزولی وی چی ځانونه تری بی غمه کړی خو هغه لاپه ژوندیو کی گرزیده ... یوه شپه د رحیم جان پلار د عادت پر خلاف کورته رانه غی په نه راتگئی د کور ټولو غړو ورپسې سودا شوه، سبا ته چی راغی له ورايه یی په تندی کی د پریشانی او غم گونځی وی، د رحیم جان مورنی په لیدو پوښتنی تری شور وکړی :

خیر خو به وی؟، بیگا چیرته وی؟ رنگ دی ولی بددی داسی پریشانه را مالومیری؟...

هغه بېله ځنډه د تیری شپي کیسه شور وکړه چی څنگه پروڼ ستری ستوبانه له کاره راغلم په بازار کی خلقیانو ونیولم، ولسوالی ته یی بوتلم، هلته یی راته ویل: «یوزوی دی هلته د اشارو سره زموږ په

سرچنگک دی او بل دی دلته له ماشومتو به راته تربیه کوی، نه په اخطارونو شوی اونه په عذرونو...» دادی په سپینه پیره د دغه زوی له لاسه بندځانی تیروم رحیم جان چی د پلار خبری واوریدی بی اختیاره یی له خولی ووتل: سبا به زه ورسره گورم ... بیایي زریرته خبره ونیوه وی ویل نه نه زه څه کار نه ورسره لرم څه یی کوم.

پلاری ورتنه وکتل له ناکامه مسکی شو وی ویل:

خدای (ج) دهدایت درته وکړی، نه په ویلوی او نه په وهلو دا ځل به د داسی چاره وکړم چی پخپله وواي آفرین.

بیایي د خپل سامان بکس خلاص کړ یو فولادی زنځیر یی تری راویوست او رحیم جان ته یی وویل: هلکه! دامی د تا لپاره راوړی، زه چی سبا کارته ځم تا به په دی دلته کلک تړم چی بیرون ته بیخی ونشی وتلی ...

رحیم جان په زنځیر سترگی خښی کړی، اوښکی پکی ډنډه شوی او ورو وروئی په بار خوگانو ښکته لاری وکړی، سلگو پسې واخست او په ډک کومی یی پلار ته وویل: ولی می بندی کوی، زه ځان په زنځیر نه تړم، زه می د لالک په شان مجاهد کیږم، زه د روسانو سره جهاد کوم، ولی تاسی می لالک

پت پت نه یادوی چی جهاد کوی زه هم جهاد کوم ما ولی نه ورتنه پریردی؟... هغه په خپله معصومانه لهجه په سلگو سلگو پلار ته دغه خبری کولی ...

پلاری د هغه مور ته مخ واپاوه وی ویل:

هی هی! زه خو اوس په مطلب ورسیدم، ما ویل چی په دی هلك څه شوی چه نه د ځان په مرگ بنددی نه زموږ مانه درته ویل چی خبره پته ساته؟ له خپله لاسه مو ځان ته اور لړلی.

هو! رحیم جان د خپل مشرور پر په باب د مور او پلار پت مجلسونه په دی نامه چی هغه وړوکی دی په څه نه پوهیری ټول اوریدلی وو، هغه یوځل خپلی آزادی سیمی ته هم تللی ؤ، هلته یی هم د مجاهدینو ډلی او گروپونه لیدلی وو ځکه یی دی ته ډیر هوس ؤ چی د روسانو سره جهاد وکړی او د خپل ورور په شان مجاهد شی.

خو ورځی وروسته یوه شپه مجاهدینو پر روسانو سخت برید وکړ سهار پاتی روسانو له دغه محلی نه لری یوی غونډی ته کوچ وکړ او د رحیم جان د پلار غوږونه هم لږ څه د شکایتونو نه په کرار شول، ... خوځو ورځی وروسته یی د خلقیانو یونیم دا شکایت بیا ترغوږو شوچی: زوی دی زنځیر پیدا کړی زموږ

حسابات

افغانستان که آنوقت دست بقیام زده بودند ثابت ساخت که میتوان با عزم متین و ایمان قوی هر نوع دام تزویر و نیرنگ های نظامی و سیاسی کفر را خنثی ساخت ما در حالیکه هشتمین سالگرد این قیام اسلامی و انسانی را به همه ملت های مسلمان خاصاً مردم مسلمان افغانستان که در تداوم همان قیام ها تا آزادی کامل افغانستان و محو کامل کفر و کمونیسم و استقرار نظام اسلامی درین کشور به پیش خواهند رفت، تبریک و تهنیت عرض می نمائیم و از بارگاه ایزد متعال به شهدای این قیام و سایر شهدای راه اسلام اجر جزیل را طلب گاریم .



زاست په ونو ورباندی وتری او
وهی یی... د خدای (ج) په خاطرې
اصلاح کړه اور موتری واخست .
«پای»

جرسی یی پیس امون

احتمال تأویل در آن بود، تأیید میکردند، و اصحاب کرام همه هر کدام احساس میکردند که آنچه برادرش گمان دارد، احتمال است صَحیح باشد، طوریکه در مورد نظر خودش نیز همین گمان را داشت و این احساس خود متکفل حفظ احترام هر دو جانب بوده و مانع تعصب انسان به یک نظر میشود .

۵- تقوی پیشگی صحابه و دوری از هوای نفس که این دو کار آنها را و امید داشت که تنها فهم حقیقت را هدف خود قرار دهند، و مهم نیست که حقیقت از زبان او ظاهر شود یا از زبان برادرش .

۶- مراعات اخلاق اسلامی و مخاطب ساختن یکدیگر با عبارات زیبا و دلنشین، و دوری از استعمال عبارات زننده در مقابل یکدیگر و گوش فرا دادن به آنچه جانب مقابل میگوید .

۷- دوری از خود نمائی و بذل آخرین تلاش در موضوع مورد بحث، به ترتیبیکه جدیت از حرفهایشان پیدا بوده و یکی در مقابل دیگر از احترام کار می گرفت که جانب مقابل را یا به قبول و اسیداشت یا اینکه نظریه بهتری را در مورد تقدیم میکرد .
این بود خلاصهٔ بارز ترین آثار ادب اختلاف که از وقائع اختلافی که در عصر پیامبر بوجود پیوسته بود دست آوردیم .

«ادامه دارد»

همدغه شازلمی دی چی د عقیدی او ایمان له پولو

خځه د خپلو وینو په بیه دفاع کوی . . .

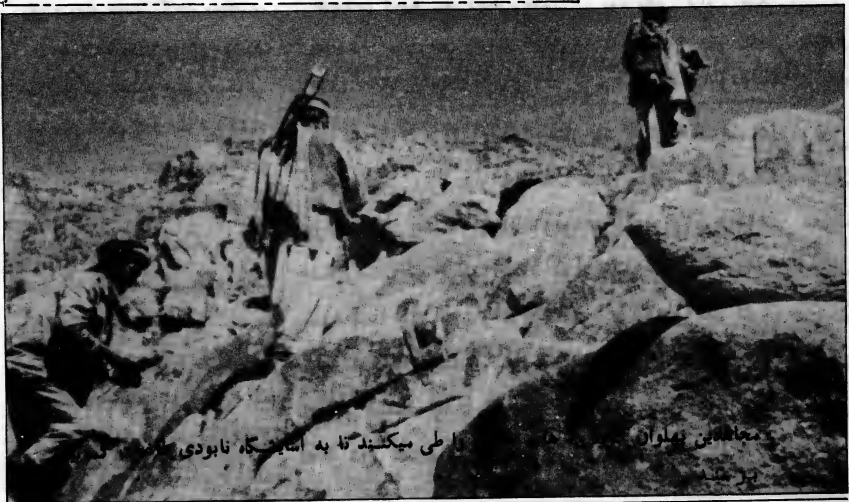


امد ! ای شهرخون هاو اشک ها !
ای باز مانده مهاجران ! وای
ای محراب معبد تاریخ !
ای شهر اسیر و مظلوم !
ای کابل ! ما پیروز خواهیم آمد
کاشانه یتیمان و بیوه زنان !

نعره های طنین انداز «الله اکبر»
مانند شعله های دود آلودی
از شهر آتشفشانی کابل بر
می خاست .

کابل ! ای شهر حماسه ها !
ای آغوش شهیدان !
و - - ای معبر راهیان نور !
ما با سنگ ، سنگ پناهای تو ،
با منبرها و محراب های مساجد تو
با دانشگاه و آموزش گاه های تو
خاطرات بی پایانی داریم . که
آنجا یاران و پیشوایان مظلوم ماسی
زیستند ، خطابه ها می گفتند ،
می جنگیدند و شکنجه های درد
ناک دژخیمان استبداد را تحمل
می کردند . و اکنون جز ویرانه
های خاموش تو چیزی رانه می
بینیم . کابل ! ما پیروز خواهیم

مسلمان این حقیقت را میداند که زندگی و مرگ در دست خدا (ج)
است ، او میداند ، هنگامیکه زمان مرگ کسی فرا رسد ، هیچ نیرویی او را
نجات داده نمیتواند و کسی را که زمان مرگش از طرف خدا نیاید ، هیچ
نیروی در دنیا او را کشته نمیتواند ، او میداند که معنی مرگ فنا شدن
نیست ؛ بلکه بعد از آن دور زندگی بی دهم و ابدی آغاز میگردد ، او این
را هم میداند که مجاهدین راه خدا (ج) را از دنیا گرفته تا آخرت یکسره
کامیابی است و پیروزی ؛ اگر او زنده ماند با ایمان یکجا زنده میماند که
زنده گی بر ابر و تر از این بیش سراغ نمیشود و اگر میمیرد به مرگ شهادت
میمیرد که از این بهتر مرگی تدارک دیده نمیشود ؛ همین جهانبینی است که
مسلمان را نیرویی میبخشد بالا تر و مسلط تر و همه جانبه تر بر نیرویی کفار
که کافران از این قدرت محروم و بی نصیب هستند ، سپس مسلمان برای
تحقق راستی و به راستی میرزد برای ظلم نمیکند بلکه برای اقامه و حفاظت
حق میستیزد ؛ زینرو شعور برحق بودن او - او را در برابر مردمی که باوی
مصاف میدهند و ره روان راه باطل هستند ده برابر نیرومند تر ببار میآورد .
(امام سید ابو الاعلی مودودی)



مجاهدین نعلوان را طی میکنند تا به آسایشگاه نابودی برسند



غروب خورشید ... هنگام طلوع مهتاب ... و در
دل آرام و خفته «شب» با تو یکجا نعره حق سر
میدهند!!

آبشار های خوشگوار ، پرتلاطم و ناقرار
مستی کنان سکوت را می شکنند ، شتابان در دل
شب ، آواز ملکوتیت را به ریگستان های داغ کویر
زمزمه میکنند ... اهل آسمان و زمین منتظر انجام
پیکار تواند ... و نظاره گر به اعمال تو ...

ای قهرمان سکوت شکن و ناقرار ! ای پاسبان
حریم انسانیت: وای یکه تاز تمام عیار میدان نبرد !!
باخبر : زمین می بالد که اسب تو بر سینه اش قدم
می ساید و همواره دهلیز زمان با جبین کشاده اش
انتظار گام های پرفیض تو را میکشد ... آنانی که از
تو دور افتاده اند منتظر اند تا صبا خاک نقش قدوم
تو و پیکار گران و همسنگران تو را به رخسار شان
مالیده ، بوسه زنند تا دل های پریشان و مضطرب شان
را آرایش و سکون بخشد ...

ای افتخار مکتب خون و شهادت ! وای ره رو
راه انسانیت !!

مطمئنم که شمشیر بی نیام آراسته به پیکار هستی ؛
تفنگ را غرض حاکمیت دین خدا (ج) حمل نموده
خواستگار نجات ، آسایش و آرامش ... درد دیدگان
... و ریخیران هستی. وظیفه ات دشوار و مسئولیت
هایت بس گران است .

ای مجاهد ! ای فرزانه فرزند انقلاب !! ای پارسدار
تاب عفت و پاکدامنی ! وای شب زنده دار ! من
چه بگویم ... شاهد است «ماه و پروین» بر آرت ،
که از چشمان حق جلوه گرت خواب آرام رخت بسته
است ؛ و هر دم در انتظار گاه زمان بسر میبرد که
مبادا کرگسان ناسپاس بمنزل گاه اهل «ایمان»
آشیانه زند

آری ، زهره و ناهید ... بامه یکجا شب های
ظلمانی را تا سحرگاهان تماشاگر روح پرنور تو اند
و در دل شب در «راز و نیاز» با تو یکجا شرکت
مییجویند ... هر دم منتظر اند که ایام طلوع شان
فرارسد تا تو و نگاهان معنی خیز توفیض پرند وبه
اسرار زندگی پی ...

بلی ! همه طبیعت ... زمین ، آسمان ، کهکشانها
... سحرگاهان ... هنگام طلوع شفق ... و در



پپیچیده است! بلی، تو افتخار کسب همچو صفی را
حاصل کردی؛ حقا که مسئولیت سنگین و وظیفه
ات بسی خطیر است!!!

تو سنگر نشین شهیدی هستی که دلیرانه به امید
روشن نگاهداشتن فردا های من و تو... جان
سپارید، و با خون سرخش نهال انقلاب و آزادی
را مردانه آبیاری کرد.

آری! ادامه این خط و حرکت مربوط بمن و تو
و همه سلاح بدوشان، مجاهدان و پاسداران مسلمان
است!

ای پاسبان حریم خون شهیدان؛ وای سنگر نشین
مجاهدان! با سلاح دست داشته ات که بدون شک
از خون شهید است، از حریم مقدس اسلام عزیز
مردانه دفاع کن، فساد را که جرثومه نابودی نظام
هستی بخش است، ریشه کن ساز! بداد مظلومان
و دردمندان برس! و سخت کوشا باش که آماج مرسی
تقنک تو جز سینه پر کینه خصم سفاک و پیرحم
نباشد... در غیر آن عاقبت دشوار عذاب خداوندی
در انتظار، دقیقه شاری خواهد کرد، و همه کاینات
هم صدا نفرین خواهند فرست!!

تو همه را بطرف حق آگاهانه فراخوان... بساط
ظلم و ستم را برچین! که ملت سخت رنجیده است...
تو مرهمی بر دل زخمی مادران داغدار و عصای پلران
کمر شکسته شو و وارث یتیمی پدرگم کرده و اطمینان
قلب ناقرار عروسان بیوه...!



بلی! تو به عقب کاروانی براه افتادی که حمل
نشینان اوجبهت تحکیم پایه های عدل و قسط خداوندی
از صحرای و دریا های خون عبور میکنند و رهگشای
نور بسوی خلف شان هستند!
تو پویاگر راه کسانی هستی که چون اختراش
شناور بحر نور در قلب آسمان لا جوردین زندگی
السانها در ادوار تاریک تاریخ و زمانه ها میدرخشند،
که آنان را خدای شان مجاهدان و پاسداران ناموس
بزرگ لقب داد،

بلی! تو در خط سرخ شهداء گم نهاده ای؛
و راه کسانی را می پیمای که رسول خدا (ﷺ) شمشیر
آنان را میقتل زده، و در زیر رکاب آنان صدیق
اکبر (ﷺ) سرشار از عشق قدم برداشته؛ فاروق
اعظم خود در گرد و غبار سم ستوران آن کاروان

دین مقدس اسلام حسد را حرام قرار داده است و به

پیامبرش امر نموده است که از شر حاسدان پنا بجوی؛ زیرا

حسد یک شراره آتش است که در سینه زبانه میزند، به حاسد

هم اذیت میرساند و بمردم دیگر نیز، رسول الله (ص) فرموده

اند که در سینه هیچ کسی ایمان و حسد باهم جمع نمیشوند و

فرمودند که: از حسد حذر کنید که حسد حسنات و اعمال

صالحه را چنان میخورد که آتش چوب را. (امام غزالی (رح))



د افتخار احمد لیکنه

د رحمانی ژباړه

د اخوان المسلمون نړیوال تحریک

دوهمه برخه

اخوان المسلمین

دعوت - اصول - مقاصد

دعوت

کال کی کله چی د اخوان المسلمون لسمه کلیزه نمانځل کیده د دی تحریک د غړو شمیر ترلکونو پوری رسیده او په ټول هیواد کی له (۲۰۰) زیاتو ښاخوکار کاوه. حسن البناء به په اوونۍ کی دوه ځله د مامورینو تربیتی ډلی جوړولی او پنداو نصیحت به یی ورته کاوه پردی سربیره ئی دکار اودعوت پرمختیاهم څپړله.

په ۱۹۳۰ کال کی د اخوان المسلمون تحریک په اسماعلیه کی یو جومات جوړ کړ. برسیره پریځی ئی د هلاکانو او نجونو لپاره یویو ښوونځی، یو کالج او یو صنعتی مرکز جوړ کړل چی د تحریک غړوبه مختلف فنونه پکی زده کول. همدا وخت و چی په اسماعلیه کی د شیخ مخالفینو د اخوان المسلمون پر ضد تحریک پیل او صدر اعظم صدق اسماعیل پاشا ته یی د حسن البناء خلاف غوښتنی شروع کړی چی په هغی کی پر مرشد عام (۱) رنګا رنګ تورونه لګول شوی وو چی لنډون یی په لاندی ډول دی :-

— حسن البناء کمونست دی، او له کمونستی هیوادونه پیسی ورته ورکول کیږی.
— حسن البناء دو فدلہ خوا حمایه کیږی او د صدق اسماعیل کلک مخالفت کوی.

— حسن البناء د مصر پادشاهی نظام له منځه وړی او په ځای یی جمهوري نظام راولی.
— حسن البناء د حکومتی مامور په جامه کی له خلکو نه کمکونه اخلی او بیایي په ناروا لاری لګوی.

د اخوان المسلمون له تأسیس او د مرشد عام له انتخاب وروسته د علی الشریف په ښوونځی کی د گوند مرکزی دفتر جوړ شو. له دې نه پس د کار لومړی مرحله پیل شوه چی د گوند پيژندګلوی او د غړو د وتولو مرحله وه. په دی اساس، شیخ حسن البناء او د هغه ملګرو مستقیماً له عوامو سره لیده کاته پیل او د مصر هیواد هر کونج او گوشي ته یی سفرونه وکړل په جوماتونو، کورونو، حکومتی دفترونو، تجارتي دایرو، هوتلونو او چای خانو لنډه دا کوم ځای ته چی سترګی وراوښتلی هلته دغی اوو کسانو شپه اوورځ ددی لپاره ویناوی وکړی چی خپل تحریک خلکو ته وروپیژنی او هغوی حق خواته راوبولی او د الحاد او ارتداد په وړاندی د دوی مرسته وکړی. د شیخ او د هغوی د ملګرو د شپو اوورځو زیارنتیجه وه چی د گوند غړی یی ورځ په ورځ زیاتیدل. د اخوان المسلمون ابتدائی پیښ لیک څرګندوی چی په لومړی مرحله کی ددی تحریک شمیر ډیر لږ اومحدودو، د مثال په ډول د لومړی کال تراخړه پوری یوازی ۷۵ تنه په اخوان المسلمون کی شامل شوی او څلور نماینده گی یی درلودی. خو ورو ورو دغه ګڼه مخ په زیاتیدو وهان تردی چی په ۱۹۳۸



د تعلیم او تربیې وزارت د پورتنیو تورو له
څپړلو وروسته هغه پاک وباله او د محکومیت کوم
سند یې پری پیدانکړ. که څه هم دغه ډول تورو
د تحریک لپاره درد سر پیدا کړ، خو له بل پلوه د
د تحریک د پیژندګلوی لپاره ګټور ثابت شول ځکه
چې دی کار عام خلک د اخوان المسلمون بلنې او
دعوت ته متوجه کړل.

له ۱۹۲۸ نه تر ۱۹۳۶ پوری حسن البناء او
ملګرو یې په اسماعلیه، پورت سعید، ابو صوائر او
قاهره کې د تحریک لښکرمنانګي او یوه مدرسه جوړه
کړه یوه. په همدې وخت کې شیخ احساس کړه چې
د مصر د خپلواکۍ او د اسلام د تازه کیدو کوم بار
چې هغوی پر اوږواختۍ واقعاً خلک ورته ډیر
ضرورت لري. نو ځکه یې په ۱۹۳۲ کال کې د حکومتي
میاست دواړو بدلیدو او عدم استحکام په هکله لږ
عوامو سره ډیرې کتنې وکړې او په ټول ملک
کې وګرزیږد او د اخوان المسلمون نمایندهګي یې تاسیس
کړې.

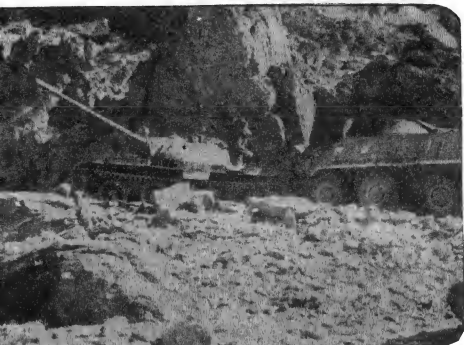
له عوامو سره دا ډیکو په ترڅ کې شیخ حسن
البناء په اسماعلیه کې د نجونو لومړنۍ مدرسه جوړه
کړه، همدا مدرسه د بڼو لومړنۍ نمایندهګي هم
وه (۲) اخوان المسلمون د خپل څلور کلن کار د
ثبتي او را ټلونکي لایحې د ټاکلو په منظور د غړو
د یوه لوی کنفرانس پریکړه وکړه، په همدې وخت
کې د حکومتي مقاماتو له خوا شیخ قاهرې ته تبدیل
کړی شو. په قاهره کې عبدالرحمن البناء (۳) د اسلامي
فرهنگ ټولنې په نوم یو تنظیم جوړ کړی و، که
چې شیخ حسن البناء قاهرې ته ورسید، عبدالرحمن
البناء د اخوان المسلمون سره د خپل تنظیم (اسلامي
فرهنگي ټولنې) د یوځای کیدو اعلان وکړ. دا هغه
وخت وو چې په مصر کې د اخوان المسلمون (۵۰)
بناخونه شپه او ورځ د دین د دعوت او مصریانو په
اصلاح کې مشغول وو. قاهرې ته د هغه تبدیل
ګواکې د تنظیم لپاره یونیک فال وو. ځکه چې هغه
اوس د مصر په زړه کې کار پیل کړ او ډیر زرینې
خپل تنظیم مرکزې دفتر قاهرې ته یووړ.

قاهرې ته په راتلو سره د شیخ مصروفیتونو
یو نوی جهت غوره کړ. نه یوازې دا چې هغه د
تنظیم د غړو اخلاقي او روحاني روزنې ته کلکه توجه
وکړه بلکې د تنظیم تر ادارې لاندې یې مختلفې تجارتی
کمپنۍ هم جوړې کړې. د پروګرامو مطابق د
۱۹۳۳ کال په (مې) کې د اخوان المسلمون لومړنۍ
عمومي کنفرانس جوړ شو. په کنفرانس کې د بهرنیو
هیوادو ځینې هیټونو چې شیخ ورته بلنه ورکړه یوه
ګډون کړی وو. د کنفرانس په غونډه کې د
اخوان المسلمون پر پالیسي او تګ لارې سرپرته په
منځنۍ ختیځ کې د عیسویانو په پروګرامونو هم غورو
شواو وضع د تشویش وړ وبلل شوه. پریکړه وشوه چې
په منځنۍ ختیځ کې باید د عیسویانو پلانونه شننه کړي
شي.

پدې هکله د تحریک غړو ته خصوصي لار
ښوونې وشوې، د کنفرانس په پای کې حسن البناء
د یوه لیک په ترڅ کې شاه فواد هم د عیسویانو له
پلانونو خبر کړ او له هغه نه یې وغوښتل چې
په حکومتي سطحه د عیسویانو مقابله وکړي.

د همدې کال په دسمبر کې د اخوان المسلمون
د ویم عمومي کنفرانس جوړ شو. په کنفرانس کې
له پخوا زیات څوړ وو. په لومړي ځل دا پریکړه
شوېه چې تنظیم به په عام ډول له عوامو سره
اړیکې پیدا کوي او هغوی ته به بلنه ورکوي
چې د اسلامي انقلاب په راوستلو کې به له اخوان
المسلمون سره پوره مرسته وکړي. په دې ځل تنظیم
د چاپخاني او اخبارونو چلولو اعلان هم وکړ چې
په ۱۹۳۴ کال کې دا اخوان المسلمون تر اهتمام

کې شاه فواديو ځل بيا د ۱۹۲۳ کال د اساسي قانون دنافذيدو اعلان وکړ. د وفد گوند د قدرت واگي پس له لاس کې واخستې او له بریتانیا سره د مصر د خپلواکۍ په هکله خبرې پیل کړې شوې. د وفد او حکومت د پلویانو تر منځ اړخ وېش شروع شو. له بل پلوه په بین المللي سطحه د یوې بلې نړیوالې د جگړې د پیښیدو اثار او علامې لیدل کیدې د موسلیني او هتلمر د حکومتونو راتلو نړیواله وضع د سخت خطر سره مخ کړیوه. حسن البناء، په همدې بحراني حالت کې د دریم عمومي کنفرانس د جوړیدو اعلان وکړ. په کنفرانس کې د ملی او بین المللي وضعې په نظر کې نیولو سره پریکړه وشوه چې د گوند له غړو نه دې اطلاعاتي او تبلیغاتي ټولې تشکیل شي، همدا راز په کنفرانس کې د گوند دنو و ارکانو د قابلیت معیار



د افغانستان کوټ، کوټ همدغسې گواهي ورکوي چې روسان مخ په بشپړ ماتې دي.

لاندې، یوې او ونیزې جريدې النذير او یوې مجلې (المجلة) اخوان المسلمون (په) څېړیدو پیل وکړ. همدا راز په همدې کال حسن البناء، جنوبي آفریقي، سوډان، لبنان، فلسطين، اردن او ځینې نور و هیوادونه تبلیغی هیئونه واستول او په دې هیوادو کې یې نماینده گي جوړې کړې. شیخ په دې وخت کې دا اخوان المسلمون د بلنې لټونیز داسې بیانوي: «د اخوان المسلمون بلنه او نظریه د مصر له پنځوسو زیاتو ښارگوټو په پراخه شویده، پدې ښارگوټو کې نه یوازې دا چې دا اخوان المسلمون نمایندگي تاسیس شوي بلکې په هغه سیمه کې یوگټور پروگرام هم تر نظر لاندې نیول شوي دي، په دې ښارو کې کلپونه د هلکانو د تربیې لپاره ښوونځي او د امهات المؤمنین په نامه مدرسي جوړې شويدي د آخیت په ښارو کې مویو جومات یو کسپ، یو د هلکانو ښوونځي او یو فني مرکز جوړ کړي هغه هلکان چې ښوونځي تر څېره نشي ویسلاي هغوی په فني مرکز کې شاملیږي، همدا راز په محمودیه (الحجيرة) کې د جامو او غالیو او بدلون کارخانه سر پیره چې دا اخوان المسلمین له خوا تاسیس شوه، د قرآن کریم د حفظ او ناظری مدرسه هم جوړه شوه، په تهیله (المنزله) کې د قرآن شریف د حفظ او ناظری ښوونځي جوړ کړي شو. لنډه دا چې له آوفونه تر اسکندريې پورې هرې نمایندگي یونه یوگټور پروگرام په کار اچولی

په ۱۹۳۵ کې نوموړې تنظیم په لبنان کې په کار پیل کړې و چې په ملی او بین المللي سیاست کې ناڅا په تبدیلی را منځته شوی. په ملی ساحه

شهر زره ته رسیده

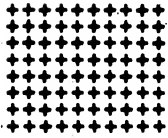
۳- عبدالرحمن البناء د حسن البناء کشرور او د اسلامي روحی خاوندو د شیخ له شهادت وروسته د مرشد عام امیدوار.

۴- د حسن البناء شهید دایري د خایلي احمد حامدي ژباړه ۹۱ - ۹۰ مخ.

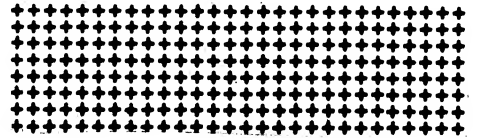
۱- د اخوان المسلمون د گوند مشر او رهبر د مرشد عام په نامه یادېږي ژباړن

۲- د اخوان المسلمون ښځينه شعبي د نرسنگ او تعليم په ډگري د قدر و خدمتونه کړيدی چې د اخوان المسلمون مخالفينو هم پدې اعتراف کړيدی په ۱۹۵۳ کال د اخوان المسلمون ښځينه غروشمير

ورقی از تاریخ



عبرت انگیز اندلس



عمل به قوانین اسلام و پیروی از بیگانگان جستجو باید کرد .

از روزیکه اندیشه‌های گرانها و اصیل اسلامی و حقایق درخشان قرآن را فلسفه‌های پیکانه و افکار دیگران عوض کردند - دوران بدبختی و سیاه‌روزی مسلمانان شروع گردید . بهر اندازه‌ی که از دین فاصله گرفتند به همان اندازه از عزت - سعادت و فلاح و کامیابی دور شدند .

علامه طنطاوی (رحمة الله علیه) این نکته را واضح ساخته است که انحطاط مسلمین و ترقی اروپا از یک نقطه شروع شده و آن اعراض از دین است - مسلمانان از دینی که سعادت بخش بود روگردانیدیم و اروپائیان از اوهم و خرافاتی که بنام دین پذیرفته بودند دست باز داشته و از همان دستورات عالی اسلام که مسلمین را به حرکت - ترقی و تکامل رسانده بود استفاده کردند از خواب گران بیدار شدند و جلو رفتند .

اینک به علل و عواملیکه باعث شکست مسلمین و سقوط حکومت اسلامی در اندلس گردید می‌پردازیم مسلمانان اسپانیا و اندلس از روزیکه از مسیر عمل به قوانین دور شدند - صمیمیت و اخوت دینی آنها نابود گردید . نفاق و شقاق در بین زمامداران و ایالت‌های کشور اسلامی ایجاد شد . زمامداران به عیاشی و بی بند و باری قدم گذارند و اکثریت ملت بی‌اراده و متزلزل هم که در هر حال پیرو زمامداران خود بودند .

نگاهی بر علل سقوط حکومت اسلامی در اندلس سرزمین خاطره‌ها

آنچه همه بر آن اتفاق داریم اینست که هیچ مسلمان با دردی نیست که تاریخ درخشان اسلامی گذشته پرافتخار و تمدن خیره‌کننده مسلمین را بخاطر او رد و اوضاع رقت انگیز و فلاکت بار مسلمان‌های امروز را مطالعه کند - متاثر نشود و یکبار دیگران سیادت و بهروزی را که مسلمین با اتکاء به نیروی ایمان و امتثال از آئین زندگی ساز اسلام بدست آورده بودند . آرزو نکند و در پی تجدید مجد و عظمت گذشته جهان اسلام نباشد .

اری . تمدن با شکوه اسلام با فتوحات برق آسایش در مدت کمی از یک قرن قسمت بزرگی از آسیا و افریقا را فرا گرفت ، بزرگترین امپراتوری‌های زمان مثل روم و فارس در برابر عظمت مسلمین وقت بزانو درآمده و سقوط کردند . و حتی مسلمانان از آبنای جبل الطارق گذشته اندلس آنروز (اسپانیا) - و یرتگال (امروز) را فتح و بدین اسلام مشرف ساختند و چنان تمدن پرشکوهی را در آنجا بناء کردند که اندلس آنروز چه از نگاه داشتن دانشگاهها - مراکز تربیتی تعلیمی - صنعتی - ثقافتی و هنری و هم در بخش زندگی اجتماعی و معاشرتی پیش رفته‌ترین نقطه اروپا به شمار می‌رفت .

ولی با تاسف باید گفت علت بدبختی و سیاه‌روزی مسلمانان آنروز را همانند مسلمین امروز تنها در ترک

و هوس‌گرفتار شدند و حتی در افراد مسلمان هوسرانی سرایت کرد. دچار اختلافات داخلی گردیدند و وقت است که ما به آنها حمله برده یقیناً غالب خواهیم آمد. روزی زمامداران مسیحی به براق بن عمار سردار خاین مسلمان گفتند در نقشه که برای اخراج مسلمان از خاک اندلس طرح میکنیم به ما مساعدت و کمک نما. افسر خاین مسلمان در پاسخ ایشان چنین گفت که نمیتوان مسلمانها را بزور شمشیر و نیروی سر باز از اندلس بیرون کرد. زمامداران مسیحی گفتند. پس برای اخراج آنها چه باید کرد.

براق خیانت کار برای ایشان چنان مشوره داد. در مرحله اول دین مسیح را در بین مسلمانها رواج دهید. اگرچه این موضوع باعث نخواهد شد که مسلمانی به دین مسیح روی آورد لیکن این فایده را دارد که جوانان مسلمان را در دین شان لاپالی و متزلزل می سازد در مرحله دوم امتیاز باز کردن مدارس مجانی را در بین کشور مسلمان از دولت آنها بگیرید. در مرحله سوم روابط تجاری خود را با مسلمان توسعه دهید تا بدین وسیله در اثر رفت و آمد زیاد

از آنها پیروی نمودند. نتیجتاً شجاعت و سلحشوری از سربازان مسلمان رخت بر بست و تجمعات فریخته دولت و ملت مسلمان اندلس را به خود مشغول ساخت.

در چنین روزگاری عزت و سیادت مسلمان رویه غروب نهاد داکتر گوستاولوبون در کتاب تمدن اسلام و عرب از قول یک مؤرخ عرب مینویسد: «هنگامیکه سربازان مسلمان بطرف کشور فرانسه حمله برده بودند عده ای از افسران ارتش فرانسه به نزد شارل پادشاه فرانسه رفته از مسلمان شکایت کردند و اظهار داشتند چقدر شرم او راست مردمی که حتی اسلحه و آلات جنگ آنها ناقص و افسران آنها دارای لباس نظامی نیستند بر نیروی کشوری که اسلحه وی کامل است غالب می آیند. پرشکوه زندگی اختیار نموده شارل پادشاه فرانسه در جواب چنین گفت بگذارید مسلمانان جلو بروند. زیرا آنها اکنون در شدت جوش و خروشدن مانند سیل هر مانعی را از سر راه برداشته و باخود می بزنند. لیکن بعد از آنکه غنایم زیاد بدست آوردند و درخانه های خوب به تن آسائی و تنعم مشغول شدند و زمامداران آنها بدام هوی





دیگر نهد.

به غرض پیاده کردن هرچه سریع تر پلان های مسیحیون براق عمار (همان) افسر خایین که قبلاً نام بردیم. یکی از افسران مسیحی را بنام (شیل) با خود به نزد مالک بن عبادہ حاکم کل اندلس برد و مالک را واداشت بنام تعلیمات نظامی افسران مسیحی را وارد ارتش مسلمین نماید. حتی به او اجازه داد تا هرکس از افسران مسیحی که او انتخاب کند برای تعلیمات جنگی وارد ارتش مسلمین نماید. بالاخره سربازان مسلمان در اثر تماس با مستشاران مسیحی روحیهٔ ساهشوری خود را از دست دادند. و خلاصهٔ تمام این علل و عوامل دست به دست هم داده حالات ذیل را برای مسلمانان ایجاد کردند. شراب خوری در بین عموم مخصوصاً در بین جوانان و محصلین به نشانهٔ تجدد و روشنفکری علناً رواج یافت علاوه ازین جوانان شرابی پدران خود را حقیر شمرده و آنها را دو راز تمدن و مرتجع خواندند مسجد در انحصار پیر مردان قرار گرفت و جوانان را به مسجد و نماز سروکاری نبود. دختران نیمهٔ عریان اروپائی طوری وظیفه شان را انجام میدادند که نتیجتاً بسیاری از جوانان مسلمان تا نیمه شبها در هوتل ها و رقص خانه ها که جای آمدن

با آنان هم روحیه دینی آنها را ضعیف سازید و هم مشروبات الکلی را در بین آنان رواج دهید و آنها را به نوشیدن آن معتاد سازید در صورت تحقق این کار لشکری مسلمین از هم خواهد پاشید و بزودی برآنها مسلط خواهید شد.

زمانداران مسیحی که از روحیه مسلمین سخت بیناک بودند - با شنیدن رهمائی های براق خاین فردای آنروز صلحنامه ای به انضمام آن سه عملی که براق دستور داده بود نوشته برای مالک بن عبادہ حاکم کل اندلس فرستادند مالک بن عبادہ که خود را برای جنگ با ملل اروپائی آماده میکرد با دریافت پیشنهاد صلح امرای خود را احضار و در مورد پیشنهاد صلح و آن سه موضوع مندرج در صلح نامه با آنها به مشوره پرداخت. امرای تن پرور وعیاش همگی به صلح رضایت دادند. تنها در بین آنها قیس بن مصعب اعلام مخالفت نمود. ولی چون در اقلیت بود به مخالفتش توجهی نشد. و معاهده صلح با زمانداران مسیحی اروپائی بسته شد. و در نتیجه تمام پلان های مقدماتی زمانداران مسیحی پیاده شدن گرفت و برای اولین مرتبه درکنار رودخانه (قرطبه) پایتخت مملکت باغ بزرگی بنام تفریح گاه عمومی احداث شد که در آن همه روزه یک تعداد از دختران اروپائی را به غرض منحرف ساختن جوانان مسلمان بگردش میآوردند. اسراء و بزرگان مملکت و جوانان روزها به غرض تفریح و مخصوصاً دیدن دختران نیمه عریان اروپائی به آن باغ میرفتند. در قدم دوم مطابق پلانهای طرح شده مدارس از طرف مسیحیون احداث گردید و در قدم سوم مشروبات الکلی از ممالک اروپائی به اندلس آورده میشد و در اختیار جوانان مسلمان قرار میگرفت و حتی یکی از کشیشان در یک سال تمام انگورهای قرطبه را پیش خریسد کرد و همه آنها را شراب ساخت و سوگند یاد کرد که آن شراب را جز به دانشجویان مسلمان به کسی

این بود سرنوشت ملتی که خودشان حالات خود را از نیکی به بدی تبدیل کردند و خداوند مطابق حکم و سنت لا یتغیر خود . (ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یتغیروا ما بانفسهم) وضع آنها را از عزت و شرافت به نکت و پستی تبدیل کرد .

خوشبختانه که ملل اسلامی بعد از خواب طولانی و غفلت به تدریج بیدار میشوند و در سراسر جهان تحولی که از روح عالی دین منشاء میگیرد در جریان است که اثرات بارز آن مانند جهاد مسلحانه هفت ساله مردم مسلمان الجزائر و بزائو در آمدن استعمار فرانسه در آن مملکت و سقوط رژیم فاسدسلطنتی ایران و محکم شدن جمهوری اسلامی بجای آن قیام حماسه آفرین و جهاد اسلامی مردم افغانستان که تاکنون با دادن بیش از یک میلیون شهید گلگون کفن و پنج میلیون مهاجر و آواره و ویران شدن تمام آبادی های آن سرزمین ادامه دارد و همه روزه درین راه به تعداد صد ها و هزاران مرد و زن آزاده و مسلمان قربانی میشوند . همه بحکم ایمان و تحقق حکومت قرآنی در آن سرزمین و تغییر حالات و وضع خود ها از بدی بسوی نیکی است و انشاءالله روزی فرا خواهد رسید که مسلمین یکبار دیگر خلافت اسلامی را برپا و مجد و عظمت و سیادت از دست رفته خود را دوباره بدست آورند .

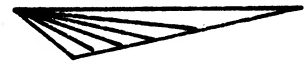


دختران اروپائی بود بسر می بردند .

به صورت عموم خوش گذارنی و عیاشی در بین مردم شیوع یافت رقابت در تجملات زندگی شروع شد عایدات مشروع که نمی توانست این همه تجملات را پوره کننده باشد در نتیجه مامورین و عمال دولت شروع به رشوه خواری و اختلاس نمودند .

شهوترانی و عیاشی در بین مردم مخصوصاً زمامداران تا حدی بالا گرفت که معتمد بن صمد (رج) حاکم آیالتی الماریا (یکی از ایالت های کشور اسلامی اندلس) عاشق یک دختر نصرانی شد و خواست با تهدید او را از پدرش بر باید ان دختر به جندل بن جمود حاکم آیالت اشبیلیه (یکی دیگر از آیالت های کشور اسلامی اندلس) پناهنده شد جندل که از مدت ها قبل از طرف زمامداران مسیحی در صورت همکاری آتش با آنان وعده فرمانروائی کل اندلس به او داده شده بود از زمامداران مسیحی کمک نظامی خواست . مسیحیون که در انتظار چنین روزی لحظه شاری میکردند لشکر مجهزی به کمک جندل فرستادند و معتمد را به قتل رساند و قصرش را ویران کردند این واقعه اولین ضربتی بود که به اثر آن معاهده شوم و باز شدن پای بیگانگان به کشور اسلامی نصیب مسلمانین گردید مسیحیون مطابق پلان های طرح شده و منظم خرویش بعد ازین واقعه عده از حکمرانان مسلمین را تطمیع و تعدادی را هم با فشار

و تهدید و لشکر کشی از بین بردند و بالاخره زمانی که ایلا فونس زمامدار مسیحی وارد قصر پادشاهی قرطبه گردید و تقریباً در حدود پنجاه دختر زیبا از دختران زمامداران اسلامی را بین افسران خود تنسیم نمود مسجد جامع قرطبه را به خاک یکسان و کتابخانه اسلامی قرطبه را که بیشتر از هشتاد هزار جلد کتاب در آن موجود بود آتش زد و ده ها هزار مسلمان را از دم تیغ گذشتاند .



چندگونگی ها

سراشیبی بسوی انحطاط و ذلت



اسلام در میان اقوام و قبیله های متفرق ، هنگامی در قالب یک جامعه پایدار و متکی بخود ، تبلور یافت که همه بافت های قوام دهنده معنوی و مادی آن اجتماع در محور عقیده گره خورده و خوبی و زشتی ها ، و نیکوئی ها و نکوهیده ها در محک تقوا ارزشیابی میگردد ، تا آنکه در زمان کوتاهی امت نیرومند و بزرگی بر مبنای اعتقاد و عمل و مبتنی بر عدل و قسط پایه گذاری گردید .

حاکمیت ضوابط ، و قانونمندی اسلامی در سیستم زنده گی افراد و اجتماعات ، حرکت اسلامی را آنچنان حیثیت رستاخیز عظیم و عالمشمول بخشید که بیشترین مردم جهان را در صحرای آگاهی و عمل جهت پذیرش حقانیت خویش حشر نموده و افتخارات شکفت و اعجاب انگیز این ملت تا شام قیامت زیب بخش صفحات

رقم گرفته تاریخ خواهد بود . علاوه از عوامل گونه گون اضحلال و فتور حکومت مقتدر اسلامی ، ترویج و گسترش حرکت های ناسالمی بر مبنای زبان ، قومیت و منطقه یکی از علت هائی بود که ملت دیرین بنا و استحکام یافته ای را در سراشیب انحطاط و انقسام سوق داد . عصیت های جاهلی و فرو مرده ای که با ایجاد انگیزه های ناسیمون برتری جویی های سوای عقیدتی در سیستم حیات اجتماعات دوباره جان گرفت ، شیرازه وحدت امت نیرومند اسلامی بشدت از هم پاشیده و همین عامل خلافت بزرگ عثمانی را در تنگنای ظلمانی ملیت خواهی بدست جنایت بار تجزیه و سقوط سپرد .

دشمنان دیرین اسلام قبایل و اقوام مختلف را که در حیطه فرمانروائی اسلام حیات بسر می بردند در محدوده های مشخص

قومی و قلمرو های مربوطه و بانی با زنجیرهای ناسلموس «مرزها» بستند و بدین سان ممالک متعدد و ملت های مختلفی تشکیل گردید ، و هر کدام آن بصورت جدا گانه بدامان استعمار خسیدند .

کرامت ها و افتخارات بی مانند و بی رقیب مسلمین که در خلافت عظیم و یکپارچه عثمانی شکل گرفته بود ، و همانند قافله سالار توانمند و زهیاب کاروان بشری را بسرعت دنبال خویش می کشانید ، در گورستان نفرت بار قوم پرستی مدفون گردید . گوهرناب و مصفای عقیده توحیدی که قطب اصلی جامعه و انگیزش جنبش ها و قیام ها را تشکیل میداد ، با غبار برتری های جاهلی نسل ، نسب نژاد ، تبار ، دودمان ، زبان ، قوم ، وطن و ... رنگباخته و مکدر گردید .

از همدین جاست که سیلاب تند و هولناک سیه روزی ها و نگون

«فرتیار»

به اصطلاح شورای انقلابی!!!

کارملوف و انتصاب دلک‌ها!

گماشتگان ، دلک بازان اند و
کاسه لیسان ، جیره خوران اند و
هوا خواهان .

این حقیقت مسلم بهمه واضح و
مبهرن است که کادر های دست
نشانده و انتصابی دستگاه حکومتی
(کارملوف) از بخش نظامی گرفته
تا ملکی همه حیثیت (گدی های
کوکی) را دارند . ایشان نه تنها
حق ابر از نظر را در مسایل
سیاسی ، حکومتی و اجتماعی ندارند ،
بلکه حتی در بسا کسری های انفرادی
و شخصی نیز از خود اختیاری
نداشته و تصمیمی گرفته نمیتوانند .
زیرا تمام برنامه های یومیۀ آنها
توسط مشاورین روسی که در رأس
هر شعبه و اداره یی قرار دارند ،
اتخاذ و طرح ریزی میشود .

عمال و پرسونل دستگاه های
حکومتی (کارملوف) فقط حیثیت
غلامان (روبل) خرید را داشته و
مانند ماشین های مصنوعی از
انرژی فیزیکی شان استفاده بعمل
میآید ، دیگر آنها در هیچ موردی ،

اقوام و قبایل در جرگه نام نهاد
قبایل می فرستند و بالاخره زمانی
هم نوکران «روبی» خود را
با اصطلاح از بین اقشار و اصناف
مختلف جامعه برگزیده و در سطح
شورای انقلابی نام نهاد جا
می زنند .

و آنگاه با تبلیغات زهر آگین و
عوام فریبانه به جهانیان ابلاغ
میدارند که (در دستگاه حزبی و
حکومتی کابل نمایندگان واقعی ملت
افغانستان سهم دارند) .

در حالیکه این موضوع بهمه گان واضح
و آشکار است که عمال و اجبران
دستگاه حزبی و حکومتی رژیم دست
نشانده کارملوف (سمبولی) بیش
نبوده و همه ایشان نوکران
(روبل) اند نه نمایندگان واقعی
ملت متدین و بخون خفته
افغانستان .

نظر به گفته شاعر :

این دغل دوستانکه می بینی مگس‌اند
دور شیرینی . ایشان همه غلامان
اند و چاکران ، اجیران اند و

باوجودیکه سردمداران کریم‌لین
و خود کامه گان حزب منحط و
ملحد کمونیست روسیه از تجاوز
و مداخلۀ بیشرمانۀ خویش در
افغانستان بسویہ ملی و بین‌المللی
مفتضح و منفعل شده اند ، بازهم
با وقاحت و بی حیایی تمام تلاش
مذبوحانه می نمایند تا به نحوی از
انحاء رژیم دست نشانده شانرا
در کابل صبغۀ قانونی داده و چنان
و انمود سازند که اکثریت مردم
اعم از کارگر ، دهقان ، اهل کسبه ،
پیشه ور ، تاجر هنرمند و غیره
اقشار و اصناف مختلف کشور از
حکومت کارملوف حمایه و پشتیبانی
می نمایند .

با این حقه بازی و عوام فریبی
گاهی تعدادی از اجیران خویش
را بنام غیر حزبی در پست های
دولتی می گمارند ، زمانی با انتخاب
نمایندگان قلابی دست به تشکیل
لویه جرگه می زنند گاهی تعدادی
از گماشتگان خویشرا بنام نمایندگان

بدانید که تمام بقایای امور جاهلیت را زیر
دو قدم هایم گذاشته ام، عجمی را بر عربی و
عربی را بر عجمی فضیلتی نیست، تمام تان اولاد
آدم اید و آدم از خاک بود، مسلمان برادر مسلمان
است، تمام مسلمانان برادر هم اند، تمامی دعوی
های جاهلیت باطل شده است...

بغاطر تحکیم عصیت های جاهلی
تفاخر لسانی و قومی باشد باطنین
تهدید «لیس منا» عدم
موجودیتش را در صف اسلامی
اعلان می نماید.

با آنهمه تاکید، عامل خطیری
را که در فروپختن تعمیر مستحکم
ملت اسلامی بیشتر موثر می یافت،
همانا برافروخته شدن آتش تعصبات
جاهلی از زنده گی ممر بارش حین
ادای مناسک آخرین حج محور
گفتارهای گرامی اش بر نفی
تفوق جاهلی از زنده گی عملی
مسلمین استوار بود، طوریکه در
خطبه عرفات خطاب به جمع کثیر
و چندین هزار نفری مسلمانان
فرمودند:

بدون شک بامینت قدوم سعادت
آور اسلام طومار جاهلیت در همه
نمود هایش در هم می پیچد و یکجا
با معیارهای جاهلی در زیر قدم های
اسلام بخاک سپرده میشود و هیچ
نوع فضیلتی را بر معیارهای لسانی،
وطنی، قومی، منطوقی نژادی و
نسبتی رانه تنها اعتبار و رسمیت نمی
دهد بلکه کلاً بدست ابطال می
سپارد.

اسلام معتقد است هر کرامتی
که متکی بر علو نسب و نژاد و
برتری قوم و تبار باشد، کرامت
نه بلکه حرکتی است که از اعماق

کوبیدن اسلام و تحصیل منافع
خویش بارها سرزمین های اسلامی
را بخون مردمش رنگین ساخته
و کاخهای اقتدار خویش را بر تارک
جمجمه های پوسیده جوانان رشید
و دلیر مردان آزاده و مسلمان
بنا نهاده اند و زنجیریکه کردن
های زنده گان مان بدان بسته
است، آخر الامر در پای همین
کرمی پیچیده و کمره اش زده اند.
پیامبر بزرگ اسلام که هدایاتش
شفا بخش الام جوامع درد مند
انسانی است، در حیات طویه اش
بارها پیروان صدیق و وفا دارش
را از خطر مهلک بروز حرکت
های جاهلی قومی، لسانی،
منطوقی و... با تاکید بر حذر
میداشت و تا آنجا که رنج و
مشقات دهوت، دشواری های
توان سوز جنگ و قتال و به
آغوش کشیدن شاهد مرگ را در
این راه نه تنها نمی پذیرد بلکه
رهروانش را از تحمل مشکلات که

بختی ها بر امت اسلامی هجوم می
آورد و از هر طرفی دست ها و
دهن ها به چابیدن ها و بلعیدن
های سرمایه های معنوی و مادی
در وطن های منزوی شده، پارچه
های جدا افتیده و تبارهای بی اراده
شده و نژاد های مسخ شده و به
اسارت رفته مسلمین باز و دراز
گردید و از آنروز به بعد همه
هستی مان طعمه اجانب گردید.
مغزهای سرجوانان، و خون سرخ
مردم بیگناه مان مایه هستی،
حیات و تغذیه سار های
پرورده قدرت های استکباری
گردید.

از آنزمان تا کنون امت مسلمان
و هزار ملیونی در مجمر حقارت،
ذلت و مسکنت می سوزد و قرن
هاست که در کام خونین دشمنان
خدا دست و پا می زند و توان
تصور «چگونه رهیدن» را نیز از
دستش گرفته اند. دست سیاه و
جنایت آفرین دشمن تا امروز جهت

جاهلیت برخاسته است و از دیدگاه عقیده توحیدی در آنسوی مرزهای تقوا هیچ کراست و فضیلتی هرگز سراغ نمی گردد.

طاغوت مکار بخوبی میداند که ضربت خنجرش بر کدام نقطه ای کارگر و کشنده می افتد، لذا با همه نیرنگ و تزویرش در تلاش شکوفائی مظاهر جاهلی در سرزمین های اسلامی برآمد. گرچه رشد انگیزه های قومی و ملی در برخی از نقاط جهان موجب شکستن های تجاوز استکبار گردید ولی این حربه موثر و قاطع بود که بی آمد امیدوار کننده ایرا در سر راه استعمار گذاشته و هر چه روشنتر در ناصیه بر نامه های شیطانی اش بخاطر تذلیل و تضعیف بیشتر جهان اسلام تجلی کرد. پس از آنکه است یکپارچه اسلامی با تیغ بران و زهر آلود قومیت به قبیله های متعدد تقسیم گردید،

دیگر هر کدام لقمه سهل الهضمی برای دشمنان در کمین نهشته مسلمین بود.

تصور و حرکت مسلمانان که از ضدیت و خشونت با شرک و کفر و فساد انباشته بود، جایش را به دشمنی های خاک، نژاد، وطن و منطقه خالی نمود، و این هدف در سر لوحه پلانیهای کشوری محدود بخود شان و در انحصار قوم شان باشدت وحدت تمام تر و اوصالتی ریشه دار تر عرض وجود کرد.

اسلام مبین که رسوبات جاهلی را در واژگونی بنای اخوت اسلامی و فرو ریختن بنیان است مسلمنه خطری بزرگ می یافت، آخر الامر همه ارزش ها، مجاهدت ها، ایثار گری ها و افتخاراتی که به بهای خون داغ هزاران هزار جوان، برهنه و دلیر استحصال و دستیاب گردیده بود به دست غارتگر طاغوت شرک

یکسره پوشانیده و مکدر گردید. گذر چندین قرن این پرده مکدر را بیشتر ضخامت و سیاهی بخشیده و آنرا فشرده تر از قبل بر چشم و زبان، شیوه تصور، ذهنیت و حرکت، و بالاخره به قلم و شمشیر ما محکم تر پیچانید و بدین ترتیب بازشناسی دشمن از دوست که توجیه شمشیر و قلم نیز برین اصل مبتنی است، از ما گرفته شد. این بلای تباه کن تا امروز در کشور های اسلامی بامظاهر گونه گون آن پابرجاست تاریخ اسلام صدها زخم بخون جاری این شمشیر را در سینه مجروح خویش تازه نگهداشته است.

همگی شاهد عینی این حقیقت تلخیم که کشور های اسلامی در ماهیت و شکل کنونی نیز یکی از همان منقسمه های عوامل جاهلی است و بوسیله طناب های مرزی در محدوده مشخص توسط استعمار

و امروز جهاد اسلامی افغانستان که جز عقیده و مکتب علل انگیزش

دیگری در آن راه ندارد، ولی بوق های استکبار دمبدم و گاه بیگاه آنرا بحیث قیام عشایر و قبایل و یک حرکت غیر مکتبی ناشی از قومیت و ملت تعبیر و تبلیغ می نماید و در جهت عینیت بخشیدن به این اکاذیب جهد و تلاش صورت می گیرد، همانا منطق همیشگی و یکنواخت استکبار است.

بسته و میخکوب گردیده است ، همزمان با قطع و انزوای ملت ما از بدنه است اسلامی به ائمه جور و ستم نخبه درخت تلخ گوهر قومیت را با مهارت و کهنه کاری تمام درین مهد قیام و ایثار بذر افشانی نمود و از ثمرات آن تا کنون انبارها را انباشته اند.

در پایان امر کشور ما با همه ارزش هایش به بهای خوشگذرانی عناصر منحط به دشمن تحویل داده شد و دشمن زمام حرکت آزاده مردم ما را عملاً در دست گرفت. بسلسله مرحمت همیشگی پروردگار قیوم ، بزرگمردان با ایمانی از متن مردم مظلوم کشور ما برخاستند ، پرده های سیاه جاهلیت قومی ، لسانی و منطقوی . . . را با شمشیر عقیده از هم دریدند و حرکت عظیمی را در جهت احیای اسلام در کالبد بی روح است آغازیدند ، محور نیرومند عقیده و مکتب. این بعثت را نهضت و قوام بخشید.

حرکت الهی و شکوهمندی که در سینه دم حیاتش منسوبین جوشیده از ایمان آن با اتکاء به پروردگار عزیز با مملکت ارزش دهی به عقیده زلال معنوی از اقصاهای ساکت و خاموش هردیاری گردهم آمدند و بخاطر احیای اسلام و نجات ملت مظلوم با میثاقی استوار بدور

مهرافز قرآن جمع شدند و با موج گیری توفان خون پاک شان فرا راه ملتی به اسارت رفته رهکشودند که اکنون سیلاب خروشان و متلاطم آن میرود تا قدرت شیطانی بزرگ را از هم بپاشد و نسیم گوارای آزادی در سایه جهاد را در مشام ملت های اسیر و در بند بیفشاند.

آنطوریکه موقف دشمن در قبال هرجنبشی و بکارگیری حیل و مکیدهش بمنظور کوبیدن و خنثی ساختن نهضت ها و بعثت های الهی از سحرگاهان ستیز و کشمکش حق و باطل یکسان و همنوا در عرصه تاریخ در جریان است.

تاریخ بصراحت گواه این حقیقت است که هر نهضتی ، در هر مقطعی از زمان و در هر کجائی که دعوتش را با بشارت و انذار آغاز نموده است ، استکبار کهن تجربه بخاطر ختم نمودن و یا لا اقل توقف و تشتت دعوت ، رشد و بسیج انگیزه ها و حرکت های قومی ، لسانی ، منطقوی ، نسبتی ، نژادی و . . . را اولین ، مناسب ترین و موفق ترین حربه و الی یافته و پید رنگ به آن قوسل بسته است .

توأم با بهجت و شکوفائی جنبش جهادی و فتح و گشایش ابواب پیروزی در برابر حرکت قیام آفرین ملت ، ضوابط حاکم بر روند به

زنده گی افراد بتدریج جای خود را جهت دخول اهریمن زشت میلاد «روابط» خالی نمود ، روابط ناجایزی که قطب اصلی چرخ استکبار قشری و منطقوی را در طرز العمل های گونه گون بحرکت می آورد.

بدون تردید «ضوابط» اسلامی و سازنده ها کم بر حرکت جهادی ملت آن را ، جوشش خون شهدا در تداوم سالها نهضت و استقامت بخشیده است ، و اکنون حرکت بخشیدن این ضابطه ها بسوی مرداب عفوالت بار «رابطه پرستی ها» جفای بزرگی به آرمان علیا و خون پاک هزاران شهید گلگون کفن و سرخ قبای ما بوده و مایه فشرده ساز جماعت را متلاشی خواهد ساخت. ما در روشنائی مکتبی سوی فردا های درخشان و سعادت بار گام بر میداریم که در تمام ابعاد فکری و عملی آن استکبار لسان و منطقه تفاخر تبار و نسب ، قداست دودمان و نژاد ، استعلای قشری و وطنی ، تفوق ملکیت و پوست ورده های دیگری که حرکت در مسیران ، به کام غفریت جاهلیت منتهی میگردد ، هرگز موجودیت و اصالت ندارد. و این چنین انگیزه هائی ابداً علت قیام های پیروز و دیر پا شده نتوانسته و اسلام عزیز این افتخارات بی مایه را نخوت جاهلیت قلمداد می نماید.

با ارج گذاردن به «رابطه پرستی» های نارواییکه مبنایش عقیدت نیست یکبار دیگر هیولای منفور جاهلیت در و بار باهمه زشتی های مشرکانه و سوزنده اش بر قلمرو حیات و حرکت مان به مسند فرمانفرمائی تکیه خواهد زد.

این عمل یگانه روزنه و منفذیست که عاملین سیه کردار دشمن ازین مجرا به سهولت به کانالهای جهادی راه می یابند تا در وقت لازم و در فرصت مناسبی با خنجر بران قلب فرزندان صدیق نهضت را بدرند. و چه بسا قلب های روشن و لبریز از اخلاص که عشق و وفا در آن می جوشید، باهمین خنجرها ازعقب دریده و سوراخ گردیده است.

عناصر شیطان زده ایکه تا هنوز ته مانده های جاهلیت در ظروف قلبهای زنگ زده شان به زیادت پیداست، پدیده غیر الهی و تشنت

ساز «قومیت پرستی» را تقدیس و تکریم و تمجید نمایند. آگاه و یا نا آگاه حرکت را در یک کشمکش بی محتوا و سکون نا پذیر سپرده و طبیعی است که قدرت تشخیص و تمیز خبیث و طیب از میان برخاسته و هیولای یأس و عدم کارائی بر منسوبین حق سایه می افکند.

باتوجه به ثمره تلخ و زیانبار این بلای وحدت زدا، آنهاییکه زنگار سیاه و چسبنده رابطه های قومی و لسانی، دلهای با صفای شانرا. تیره نساخته است و تعهد بسته اند که جز بر محور عقیدت اسلامی در اطراف محور دیگری بحرکت نیایند، نباید فراموش نمایند که مردم مظلوم و بی دفاع ما سالیان درازی تازیانه ستم جباران زورمند را از هر دست جنایت آفرینی توام با آلام جانسوزش به اندام معذب خویش شدیداً لمس نموده اند و اکنون

مصمم اند تا با قبول و تحمل همه قربانیها به آستانه عزت و شرف پانهند، در سر زمین اسلامی و آزاده خویش «مسلمان» زیست نمایند، عملی کردن و پیاده نمودن «ضوابط» و استمرار این امر، نگذارند یکبار دیگر شلاق استخوان سوز ظلم و جور بادست جنایت ریز «رابطه پرستی ها» مبنی بر قومیت، لسان و منطقه برفرق مردم عذاب کشیده ما محکمه تر از پیش فرود آید. ملت مومن و مجاهد ما، مردم شهادت شعار ما، فرد ای خوین انقلاب، و دنیای کنونی لبریز از فتنه، بی تابانه در انتظار اند تا آنهایی که جرثومه های خطر و ریشه های شوم سرنوشت فرد ای مردم مسلمان ما را با بصیرت اسلامی تشخیص میدهند، به جهاد و ابلاغ درجهت شناسائی و انهدام آن با اطمینانی مؤمنانه گام بردارند.

کسانیکه رایحه آیین حقانیت و اصالت شکوهمند مکتب شان را

مشتاقانه استشمام می نمایند و میخواهند باهبوب دل انگیز نسیمش باغستان خزانزده ملت، معطر و شگوفا گردد، و بخاطر تحقق این مأمول بزرگ عزیز ترین دلبندهای خویش را بدست خود به قربانگاه سپرده اند، وجیبه شان هست تا پای مرگ در پی کوبیدن ارزش های تلاش ورزند که مردم مسلمان و وارسته را بنده گان الهه جاهلیت می سازد.

موقف استعمار در برابر نهضت‌های اسلامی

موقف‌گیری مشترک استعمارگران در ...

استعمار در تمامی ادوار و زمانه‌ها پالیسی و جهت‌گیری ویژه‌ای برضد نهضت‌های اسلامی داشته است که این مطلب را میتوان از لای‌لای اوراق و صفحات تاریخ بخوبی فهمید؛ ولی با تغییرات و تطورات در سطح آگاهی و زندگی مردم روش و خط‌مش آن فرق میکنند.

روش‌های که دیروز استعمار بخاطر نابودی و اضمحلال جنبش‌های اسلامی به کار میبرد امروز به تکامل رسیده است - استعمار در هر دوری از تاریخ با در نظر داشت طرز فکر و خواست ملت‌ها در پلانها و تکتیک‌های مطروحه اش تجدید نظر میکند. همچنان‌که استعمار مفهوم حادث و نوپیدای نیست، بودند ملت‌های پیش از ما که مورد ضرب و شتم و تعدی سلاطین و کشورداران و وقت‌قمار گرفته اند که ما امروز از آن به عنوان داستان‌های هیجان آور و عبرت‌انگیز یاد میکنیم.

چه زیبا بیانی دارد درین رابطه کتاب آسانی که آن را پروردگار هستی آفرین برای هدایت بندگانش فرستاده است «ان فوعون علی فی الارض وجعل اهلها شیعیاً یستضعفون طائفة منهم ینجعون الیهم ویستجیون»

نساء هم انه کان من المفسدین».

(سوره قصص، آیه: ۴)

ترجمه: هر آینه فرعون تکبر کرد در روی زمین و گردانید اهل آنرا گروه گروه به استضعاف کشانید طائفه‌ای از آنها را، می‌کشت پسران شان را و زنده نگه میداشت دختران شان را - یقیناً او بود از جمله مفسدین.

فرعون نخستین عنصر طغیان‌گری نبود که پا از جاده عبودیت و بندگی بیرون نهاده باشد و با گفتن جمله «انا ربکم الاعلی» علیه نهضت اسلامی که در راس آن حضرت موسی (ع) بود صف آرایی کرده باشد، بلکه قبل از فرعون نیز این سلسله جریان داشت - فرعون که هوای نفس کورش کرده بود و حقایق را از لای پرده‌های سیاه جهل و عصیان نمیتوانست بنگرد بخاطر بقا و ادامه حکومت ظانمانه‌اش چه احجاف و ظلمی نبود که بر قوم موسی (علیه السلام) روا نداشت.

او (فرعون) سمبول وحشت - تجاوز - جهل - غرور - خودبینی و صدها خصلت ناپسندیده دیگر به شاز میرفت، فرعون استعمارگری بود که تا خون در بدن داشت برخلاف موسی (ع) مبارزه کرد و آنچه

به روز سیر تکاملی خود را پیموده به جمع طرفدارانش افزود .

امپراطوری های روم و فارس با آنکه از برتریهای نظامی و جنگی فوق العاده برخوردار بودند در برابر اراده آهنین این منجی بشریت نتوانستند ثابت قدم بمانند همان بود که یکی بعد دیگری سر به نیستی گذاشتند و دعوت جهان شمول محمد (ﷺ) سراسر جهان را فرا گرفت .

همینکه تمامی صنادید و بزرگان عرب موقوف واحدی را علیه محمد (ﷺ) و یاران گرامی اش دنبال کردند انگیزه اش آنست که در جهانی شدن و قوت گریستن نهضت نو بنیاد محمد (ﷺ) سقوط سلسله آقائی و سردمداری شان را یقین کرده بودند — بناء آنچه از صلاحیت و قدرت شان پوره بود بخاطر جلوگیری از نفوذ این منجی بشر بکار بردند .

بعد از وفات پیامبر (ﷺ) استعمار بار دیگر دست و پاچه شده بدستکاری منافقین خواست این نور بیاض و گرانبها را از صفحه زندگی ملت های مسلمان دور کند درین رابطه تلاشهای مذبحخانه بکار رفت ولی به ایثار و قربانی فرزندان راستین این مکتب (اسلام) همه توطئه ها و درز اندازی های قدرتهای شیطانی بی اثر و باطل ماند — و مسلمین توانستند به اثر روشن

در توان داشت در جهت نابودی موسی (ع) و پیروزی خود به کار انداخت .

طوریکه از متن آیه مذکور پیداست یکی از خصوصیات مهم و خطرناک استعمارگران در تمام زمانه ها تفرقه و اختلاف افگنی میان مردم و ملت هاست «وجعل اهلها شیعا» چه در اختلاف و چند پارچگی ملت ها استعمارگران بخوبی می توانند به اهداف شوم و پشت پرده خود فایق آیند ، فرعون با اکسراه و جبر نگذاشت که قوم موسی (ع) (بنی اسرائیل) از حقوق زندگی بهره مند گردند همه این جنایات و حق تلفی ها تنها بخاطر جلوگیری از ظهور طلیمه ای بود که فنا و نابودی سلطنت فرعون را اعلام میداشت، سرانجام آنچه فرعون نمی خواست به مشیت و اراده پروردگار محقق یافت و در مدت نه چندان بعید در برابر اراده پولادین و بی آرایش آن راد مرد سترگ پایه های حکومت جبروتی فرعون متزلزل و ویران گردید .

سنگ اندازی و موقوف گیری خصمانه امپراطورهای روم و فارس و عکس العمل رؤسا و بزرگان عرب در برابر حضرت محمد (ﷺ) یکی از نمونه های بارز توطئه چینی و چهره کشائی دیگری استعمار برضد نهضت های اسلامی است . چسان همه قدرت های شیطانی مزورانه در برابر نهضت اسلامی محمد (ﷺ) صف آرایی و عرض اندام کردند و چگونه صف مشترک را تشکیل دادند تا جلو فعالیت ها و دعوت جهانی آن بزرگ مرد را مسدود بسازند ، جنگ احزاب توطیه ها و دیسایس مختلف منافقین نمایان گر موضع گیری قدرت های مسلط بر اوضاع آن وقت برخلاف نهضت الهی محمد (ﷺ) است .

ولی از آنجاییکه نهضت الهی محمد (ﷺ) مدافع و پشتیبانش قدرتی بود که سیطره و تسلط آن زمین و آسمان و آنچه در میان این دو اند فرا می گیرد . روز



گری‌های علماء و دانشمندان چیزفهم این مکتب از عظمت و شوکت اسلام جان بازانه پاسداری کنند . در عصر کنونی که در آن زندگی میکنیم نوبت‌ها و جنبش‌های اسلامی سخت در مضيقه و تنگنا قرار دارند - هیچ روزی نیست که به ده‌ها فرزندان اسلام قربانی نشوند .

نهبست اسلامی افغانستان در برابر این همه‌ویران گری‌ها نه تنها متزلزل و بی‌جا نشد - بلکه چون فولاد آبدیده از صحن ازمون موقانه بیرون آمد .

دشمنی که دیروز افراد متعدده و ایثارگر این نهبست را به عناوین و القاب نا درست خطاب میکرد و دزدان و راه‌زنانی بیش نمی دانست امروز به اثر ضربات کوبنده و بنیاد بر انداز دلیران این نهبست حاضر شده است تا از طریق مصالحه و سازش معضله افغانستان را حل کند .

ولی ما باورد داریم درین لحظات حساس و فیصاه کن‌که روسها در افغانستان شکست خورده انداستکبار جهانی در راس آن (روس-امریکا) دست بدست هم داده در کوشش اند تا با حیلہ‌گری‌ها و نیرنگ‌های دیگری این نهبست الهی و خون چکان را ضربه‌بزنند تا برای همیشه محکوم و اسیر باقی بماند . پس یگانه راه که نهبست اسلامی افغانستان بقاء واستدامتش در آن متصور است . تداوم جهاد و بی‌بردن به دسائس و توطئه‌های شیطانی استعمار است .

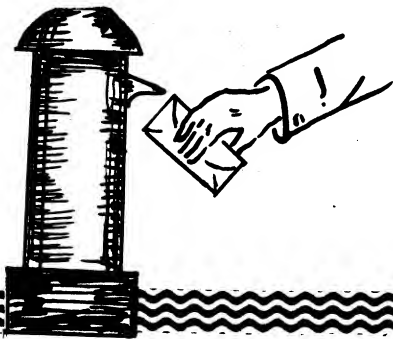
خداوند (ج) به ما توفیق عنایت فرماید تا در استحكام سنگرهای جهاد و افشای چهره‌های ضد انسانی استعمار همت بلیغ به خرج دهیم و با وحدت نظروعمل کامل دشمنان اسلام سرنگون وحکومت اسلامی را در افغانستان بخون خفته بنیاد گذاریم .

نهبست اسلامی افغانستان هم یکی از جمله صد‌ها نهبستی اسلامی است که در برابر توطئه‌ها و فشارهای بزرگ ترین طاقت نظامی دنیا قرار گرفته است - این نهبست به خون غنوده که به خون پاک هزاران جوان گلگون کفن آب یاری شده است - با داشتن اسکا‌ت‌های خیلی‌ها ناچیز و اندک از مرزهای ایدئولوژیکی اسلام غیورانه پاسداری میکند .

درین مدت استعمار با همه ساز و برگ و بسوف و کرنایش کوشید این نهبست را در نطفه خنثی کند، با فجیع ترین حالت متعدمین مخلص و جان باز این نهبست را به شهادت رسانید - کشت و زرع مردم را به آتش کشید - به نوامیس مردم تجاوز کرد - مردم بی‌گناه و غیر نظامی را به توپ‌ها و مسلسل‌ها بست زندان‌ها و سیاه چاه‌ها از شکنجه‌ها و تعذیب



راغلی لیسکونه



که څه هم د دغه مجلی مسؤولینو او چلوونکو تر خپلې وسی د فرهنګي او فکري سنگر په پراخه ډګر کې خپل مسئولیت او رسالت تر سره کړی خو په دې هم معترف دی چې زموږ د ویاړلي اسلامي انقلاب پر ضد د جهاني استکبار او استعمار لخوا، د روان ظلم او تیري په مقابله کې د دغه طاغوتي قونو د لا رسوایي او ماتې، او زموږ د مظلوم ملت لاینداري او چټکي لپاره شوی فرهنګي او فکري هلی ځلي کافي نه دی، اوښل په دې فکر کې دی چې د شرایطو او امکاناتو د برابري په صورت کې دغه سنگر نور هم بیاوړی او پوځ شي، چې د دغه مرام د ښه تره تر سره کیدو لپاره د شفق مجلې ادارې پټیلي ده په مجله کې دوخت له غوښتنو سره سم نوی نوی بابونه پراييزی، د دغه نوښتونو لړۍ ته لومړۍ ګام ددې لپاره د

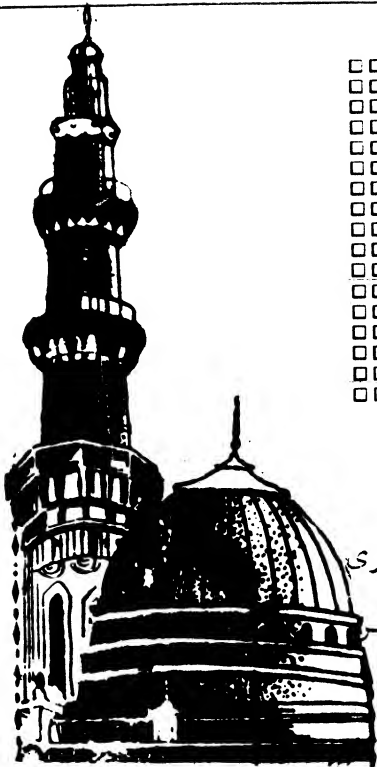
لوستونکو په لیکونو پورته کوو چې که وکولای شو رنځور او پرهارژلي ملت ته د لاینه خدمت مصدر وګرزو، ځکه د خپل دغه د رانده پټی په پورته کولو کې د نهضت ټول متعهد او درد من وروڼه را سره شریک بولو او کولای شي د خپلې مجلې د کمیت او کیفیت په باب پیشنهادونه او خپل اصلاحي او جوړوونکي انتقادونه او مشورې موږ ته راواستوي د متعهدو وروڼو د مسئولا نه او عالمانه مرستو په هیله ددې ددې ګڼې لیکونه او د هغې ځوابونه :

لومړنی لیک موږ ته د سعودی عربستان له «حایل» څخه ډیر و قدرمنو وروڼو هر یوه الحاج تورګل کوثر، تورن رحمت الله او ملګرو یې را لیږلي، دغه قدرمنو وروڼو د ارشاد او فرهنګ کومیسون کارکوونکو ته له سلام نه وروسته په خپل لیک کې لیکلی دی :

... قدرمنو د ارشاد او فرهنګ کومیسون د نشراتو مسؤولینو خدای (ج) دی په فرهنګي او نشراتي کارونو کې نور هم ستاسې مل وی که څه هم له تاسې نه ډیر لری یو خو باور وکړی چې زړونه مو له خپلو وروڼو او وطن سره تړلي، په خوښۍ یې خوښ او په غم یې غمجن کیږو، کله چې د کومې رادیو له خولې د مجاهدینو د بری او توری غیواورو من من پری غږیږو.

څرنگه چې تاسې وروڼو ته د اسلامي انقلاب د په وینو لړلیو سنگرونو او د هغه د ارزښتونو د بیان او نشر ستر مسئولیت در په غاړه شوی دی بریالیتوب مو غواړو او ورسره دورورګلوی په چوکاټ کې زموږ لاندینی خواستی د امکان په صورت کې ونی ډیر احسان به مو را باندی وی.

۱- د خپلو ټولو نشراتو یو یو



رېښتني اعلان

د اسلام دين ، هغه نوي دين چي محمد (ﷺ) ي مخکښ او علمبردارو ، کوم سرسري او تيريدونکي رغنده او سموونکي غورځنگ نه و ؛ بلکي د بشري نړي لپاره د ژوندانه يوه لسره برنامه او اوچت قانون و . له اسلام سره پښاني چي له دين سره خپل تاريخ هم له خپلو ټولو اتليو سرښندانو سره راتلونکي کول ته په ارث پريږدي . همدا ارواپاڼوونکي سرښندنې دي ، چي دي دين ته د يوه پاخه «بنسټ» په توگه ټينگښت او پايښت وربښي .

هغه (عمار ياسر) د هغو سرښندو يو په لسوري کتار کې و چې دا يو بنسټ ي کښود چې استاد محمد آصف صديقي

څرگندونه او د يوه داسي واقعيت تاکيد و ، چي رسول الله (ﷺ) لیده او حس کاوه .

«ياسر بن عامر» د «عمار» پلار د يمن و ، په خپل ورک ورور پسي ي ټول ځايونه له پښو تير کړل خو د مکي ښاري خوښ شو ، هملته پاتې شو ، اوله «ابو حذيفه بن مغيره» سره ي د دوستي او ملگرتيا تړون وکړ (۱) :

ابو حذيفه خپله يوه «سميه بنت خياط» لومړۍ وينځه ورته واده کړه ، چي «عمار» د همدې واده غمرو .

دا کورنۍ د نورو بلزرو (روشندلان) په څير ، چي له الهي هدايت نه برخمن وو ، د رسول الله (ﷺ) د بعثت په هاغه لومړۍ سرکي مسلمانان شول . او

د عمار پلار هم د همدغه دودله مخي د مکي له يوه مخور «ابو حذيفه بن مغيره» سره تړون کړي و . ژباړه

د ټولو هغو کسانو په څيري چي مسلمانان شوي وو ، د قريشو ډير رږ او خوړونه وزغمل .

د جنت يو سړي

عمار ياسر (رض) :

که په جنت کې څوک زير يدلای ، او د جنت په چاپيريال کې لسويدای ، او بيا دې دنيا ته د ځمکي د ښکلا لپاره راوړل کيدای ؛ بې له شکه «عمار» او سوري «سميه» او پلاري «ياسر» به هم پکې وای . خو ولی ووايو «که» ؟ او ولی پيښه فرضي وگڼو ؟ ولی د ياسر کورنۍ عملاً جنتيان نه وو ؟!

د ياسر د کورنۍ د وگړيو بشري ، جنتي بشري وې ، آخر هم جنتي شول ، پيغمبر اکرم (ﷺ) فرمايلي : «ای د ياسر کورنۍ ! صبر وکړۍ ؛ ځمکه ستاسي ځای جنت دی» .

د رسول اکرم (ﷺ) دا وينا يواځې د هغوی د خاطر د تسل لپاره نه وې ؛ بلکي د يوه داسي حقيقت

رجنیا چی ویروونکی او ملاماتوونکی وی .

د دغی قهرمانی میرمنی سرښندنې او ترخه کیسه دلته راوړل نه غواړو؛ خو که د خدای (ج) رضا وه، په هغو سختو تاریخي شپو ورځو کې به د دی قهرمانی بی بی او د مسلمانانو د نورو زمړیو میرمنو پر اریانوونکي ټینګار او سترو سرښندنو به بل وخت و غږیږو:

دلته به همدومره بس وی، چی ووايو: بی له مبالغې پر هغه ورځ د سمیه شهیدې وضو می. انسانی نړی ته داسی تلپاتی لویښت او پټ ورویاښه، چی خلا به یی هیڅکله تنه نشی، داسی وضع چی سمیه یی د ژوند په ټولو د ورو کی د باعظمته مسلمانانو او ارځښتمنو انسانانو د مور په توګه و ټاکله.

پیغمبر اکرم (ﷺ) به د یاسر د کورنی د رېږونی ځای ته ورغی، او پخپلو سترګو به یی هغه خواشینوونکی ننداری لیدی، خو د قریشود آزار د شنډولو او دفع کولو هیڅ ډول امکان یی په لاس کی نه و، خو په دی بیوسی نه یواځی مسلمانان نه نښلی کیدل، بلکی د اسلام د پرمختګ راز ګڼل کیده، ځکه هغه نوی دین، چی محمد ﷺ یی علمبردار او سر لښکرو، هغه کوم سرسری او له منځه تاوونکی اصلاحی غورځنګ نه و، بلکی د بشری نړی لپاره د ژوندانه یو ستر دوې او قانون ګڼل کیده، څرګنده ده چی اسلام باید له دغه قانون سره باید خپل تاریخ له ټولو اتلیو، سرښندنو او سختی سبانی کول

قریشو له ټولو مسلمانانو سره یو راز چلن نه کاوه؛ بلکی د هر مسلمان د حالت په پرتله یی چلندود (د رفتار طرز) توپیر درلود.

که کوم مسلمان به په خپله قبیله او خیل کی د دریځ، ارځښت او شخصیت څښتن و، داراوه او ګواښه یی، ابو جهل به چی داراز وګړی کتل ویل به یی.

«د هغو پلرو دین دی پریښود، چی تر تابه پوهیدل حال دا چی درنه غوره هم وو، که د محمد (ﷺ) دین دی پری نشود، بی عتله او احمق به دی ګڼو، پټ او حیثیت به دی داغمن کړو، تجارت او سوداګری به دی په ټپه ودروو. او مال به دی له منځه یوسو».

په دی ګواښونو پسې به یی د هغه پرضد د اعصابو جنګ او تبلیغاتی ګوزارونه کول.

خو که داسی مسلمانان به د مکی مرییان یا بیوزی او مسکینان وو؛ نو د عذاب او ځور په لمبو کی به یی سیځل.

د یاسر کورنی په دویمه ډله کی راتله.

د یاسر د کورنی د ځورونی کار «بنی مخزوم» ته سپارل شوی و. بنی مخزوم هره ورځ د یاسر د کورنی غړی (یاسر، سمیه او عمار) نه ښاره بهرایستل او د مکی پرسروشکو به یی ځملول، او ډول ډول ځورونی او کړاوونه به یی پری تیږول.

له سمی سره یی چی کومی ناکردی وکړی، هغه

کاوه؛ نو که کوم جلاوطن او پردیس به و غوښتل چی په مکه یا د جزیره العرب په بله سیمه کی واوسی، نو ناچاره به یی د یوی قبیلې لمن نیوه، او د یووالی تړون به یی ورسره کاوه.

دا کار په هغوی کی ډیر دود، او د حلف په نامه یا دیده، چا به چی له کومی قبیلې سره داسی تړون وکړ، هغه د هغه قبیلې حلیف یا دیده.

(۱): تر اسلام د مخه په جزیره العرب کی کوم ځانګړی واکمن حکومت نه و، چی عدالت یی په ټولنه کی انځور کړی وای، او د زور ورو نه د کمزور یو حقوق وژغوری.

هله قبیلوی نظام حکومت کاوه، او هری قبیلې به د تعصب له مخی د خپلو وګړیو ملاتړ کاوه، او په پېښیدونکیو اختلافاتو کی د هغوی پړوی



حق ابر از هیچگونه نظری را ندارند.

این موضوع که روس ها در اسور حزبی و حکومتی کابل هیچگونه مداخله و غرضی ندارند ، بارها از طریق دستگاه های دروغ پراگنی کمونیست ها اعلام گردیده ، لیکن ضرب المثل معروفیست که می گویند : (دروغگو حافظه ندارد) چنانچه چندی قبل شاه محمد دوست

وزیر خارجه حکومت دست نشانده روس در کابل در محضر خبرنگاران خارجی در پاسخ روزنامه نگارچاپانی با وقاحت و بی حیایی گفت : (در صورتیکه قوای روس از افغانستان خارج شود ، بازهم چندین هزار مشاور روسی در افغانستان باقی خواهد ماند . . .).

دیده درایی و بی حیایی این اجیر روس دلالت بر این می کند که چندین هزار مشاور روسی در افغانستان موجود بوده و امور حزبی ، حکومتی و اداری کابل را کنترل و بررسی می نمایند .

پس وسعت دادن شکلی و ظاهری شورای انقلابی نام نهاد و انتصاب تعدادی از دلقک باژ و شعبده باز خرید شده درین شورای بی ارزش چه مفهومی دارد ؟

آیا این حقه بازی (کارملوف) و به اصطلاح رئیس شورای انقلابی نام

نهاد که خود حتی صلاحیت اختیار نوشیدن یک جرعه آب را ندارد ، دلقک بازی مضحکانه بی نیست ؟ !

در صورتیکه غلام گوش فرمان واستخدام شده ، خودش صلاحیت اختیار ، اراده ، تصمیم ، حق ابراز نظر و حتی حق انجام دادن برنامه های شخصی خود را نداشته باشد ، غلامان - غلام و نوکران - چاکر چطور میتوانند حتی دفاع باشند و از حقوق دیگران دفاع نمایند ؟ !

چه رسد باینکه به مردم مسلمان و مستضعف افغانستان مصدر خدمتی شوند .

طاغوتیان کریملین نشین این جو فروشان گندم نماها در تحت ماسک سیاست دست بمعامله های تجاری می زنند تا بزم خویشت خواسته باشند بسر نوشت ملت

های مظلوم و بی دفاع بازی کنند ، اختراعات ، عواطف بشری و احساسات انسان دوستی شانرا اگر بزور سرنیزه خاموش کرده نتوانند ، لافاقل توسط (روبل) و وعده های نافرجام بخرند .

به این تفکر پوچ و خیال باطل دست به فروش بست های وزارت خانه ها می زنند ، چوکی های پر درآمد مؤسسات عوایدی را در معرض داو طلبی قرار میدهند و زمانیکه درین معامله تقلبی ور شکست شدند آنگاه بخاطر بازاریابی آخرین متاع سیاسی خویشرا که عبارت از کادر های پوشالی و پوشیده حزبی است در معرض لیلان قرار میدهند تا باشد که با فروش این متاع لیلانی که حملو از کثافت و انواع مکروب است توجه مشتریان را بخود جلب کنند . در حالیکه این متاع خود

جاهدوا منكم ويعلم الصابرين.

(آل عمران : ۱۴۳)

ژباړه : آیا دا موکڼلی ده چی (خوشی په خوشی) به جنت ته ننوځی، حال دا چی خدای له تاسی نه مجاهدین او صابران سره (بیل نکړی)؟

ولقد فتنا الذين من قبلهم ، فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين . (عنکبوت : ۳)

ژباړه : هغه کسان مو(هم) ازمییلی دی، چی له هغوی نه مخکینی وو ، خدای رښتینی او دروغجن (ښه) پیژنی .

ام حسبتم ان اتركوا ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم . (توبه : ۱۶)

ژباړه : آیا کڼلی موده چی (بی محاسبی) به پریښودل شی ، (بی له دی چی) خدای له تاسی نه مجاهدین بیل کړی؟

ما كان الله ليدرك المؤمنين على ما اثم عليه حتى يميز الخبيث من الطيب . (آل عمران : ۱۷۹)

ژباړه : خدای مؤمنان پدی حال چی تاسی یاستی، نه بریږدی (د دی لپاره) چی ناولی له پا کوڅنی بیل کړی .

وما اصابكم يوم التمتي الجمعان فبأذن الله وليعلم المؤمنين . (آل عمران : ۱۶۶)

ژباړه : تاسی ته چی ددو دلو د درتګ پروخت څه در ورسیدل ، (هغه) د خدای په امر وو (د دی لپاره) چی مؤمنان سره معلوم کړی .

هو قرآن خپلو پیروانو ته وریادوی ، چی د دین په لارګی سرښندنه د ایمان جوړیدی ، او د تیږیو ، بلوسو ، او ګواښونو په وړاندی ټینګار او مقاومت د ایمانی ځواک ځلانده او په زړه پوری وړانګی شمیرل کیږی .

د همدی اصل له مخی اسلامی قانون ته چی هغه مهال یی نوی بنسټ ایښودل کیده ، او په بت لمانځونکی

عمار[ؓ] د حضرت عمر (رض) د خلافت پړوخت د هغه له خوا د کوفی د والی په توګه او « عبدالله بن مسعود (رض) » د کوفی د مالی مسئول په توګه وټاکل شول .

حضرت عمر (رض) د کوف والو په نامه یولیک ولیکه ، چی د نوی والی په توګه یی د هغه د تقرر داسی زیری ورکړ :

« عمار یاسر (رض) » می تاسی ته امیر او ابن مسعود (رض) می معلم او وزیر وټاکه ، دا دوه کسه د رسول الله (ﷺ) خواږه یاران او په بدر جنگ کی له ګډون کوونکیو ځنی دی .

او نسل ته پریردی .

همدغه ازیانوونکی سرښندنی دی ، چی دغه دین ته د یوه پاڅه د یوال په توګه ټینګښت او پایښت وربښی .

دغه سرښندنی او اتلی (قهرمانی) هغه زړه وړونکی خوږیوې ده ، چی د مسلمانانو زړونه راکاږی ، په ښادی او خوشالیوې مړوی .

همدا (سرښندنی) د هدایت هغه مثال دی ، چی را روان کول (نسل) د اسلام سترتوب ، رښتیا یتوب او حقیقت ته ورېولی .

نو ځکه پرهغه ورځ اسلام ناچاره و ، چی د خپل زیاتیدونکی پرمختګ لپاره تلفات او سرښندنی وزغمی . قرآن کریم دا مفهوم مسلمانانو ته په ګڼو آیاتونو کی روښانوی ، فرمایي :

أحسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آنا وهم لا يفتنون . (عنکبوت : ۲)

ژباړه : آیا خلک دا ګڼی ، چی په همدومره وینا به پریښودل شی (او محاسبه ښه نشی) چی وواي موږ ایمان راوړی ، او وبه نه ازمییل شی ؟

ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما يعلم الله الذين

به ورغی ، پرسر به یی ورته د مینی لاس رابښکه ،
ویل به یی : اوره پر عمار داسی سور او ښکلی شه
لکه پر ابراهیم خلیل الله چی سور شوی وی .
دغو رېړونوکه څه هم د عمار بدن خوړاوه او
زور یی ور او به کړی و ، خو روحیه یی نه وه
کمزوری کړی .

عمار لا تر هغه وخته دمرگ پرپوله نه ودریدلای ،
چی یوه ورځ ځناور خو په بت لمانځونکیو په چل
او زور چی په جنایت او ظلم کی یی درلودلی ، هر
رنګ و ځوراوه ، د اوږو داغونو ، پر سرو شکوي
ځملولو ، تر تودو تیرو لاندی اچولو او بیای په
اوبو کی د منډلو له امله د تېړنو پوستکی او پتری
سره جلا شوی وو ، او نژدی وچی ...

پرهغه ورځ عمار د زور او رېړونی له امله بیسده
شو ، ورته ویی ویل : زموږ خدایان په درناوی یاد

هر څوک چی د ستر پیغمبر محمد ﷺ ،
د بشري ټولنی د لارښود او معلم په باب
په اوږو کی څه شګه لری ، د هغه (ﷺ)
د دغه شان پیروانو او یارانو په وړاندی
دی ودی او ځان دی وپوښتی .

آیا له گران پیغمبر او د بشریت له ستر
لارښود پرته څوک کولای شی ، داسی
غوره وگری وروزی ؟ داسی وگری ، چی
کله چی د خدای (ج) په لار کی د جنگ
د گرتو ورکوزیدل ، داسی پرمخ تلل ، لکه
چی د مرگ په لټه کی وی ، نه د بری ،
او چی کله به حکومت او واک ته رسیدل ،
د کړنځیو میسرې یی لوشلې او د یتیمانو
دود یی پخوله .

ټولنه کی یی ریښی ځغلولی ، او پخپل لاس روزلی بیلګی
یی ټولنی ته وړاندی کولی ، پکار وو خپل ستون
او موجودیت په یو لړ سرښندنو او ځانتیریدنو سره
پیاوړی کړی او د قربانیو په ورکړی سره خپل
پرمختګ لاپسی وړاندی وغځوی .

د دغه ستر هدف د ترلاسه کولو لپاره د اسلام
یو شمیر درانه پیروان ټاکل شوی وو ، چی
د مبارزینو په لومړی لیکه کی ، د سبانیو مسلمانانو
وتلی او ممتازی بیلګی او ښه سرمشق اوسی .

«سعيد»، «ياسر» او «عمار» له همدغی وتلی
او درنی ډلی ځنی وو ، چی د تقدیر لاس د دی لپاره
غوره کړی وو چی سرښندنی او ټینګښت یی د اسلام
د تلپاتی عظمت سند کړی .

وسو ویل چی رسول اکرم (ﷺ) به هره ورځ له
ښاره بهر د یاسر د کورنی د رېړولو ځای ته ورته ،
او په مینه او پولادی روحیه یی ستاینه ، او د دغی

ځورونکی ننداری او غیر انسانی او ستومانوونکیو
رېړونو په لیدو به د حضرت رسول اکرم (ﷺ) له
سهربان او مینه ناک زړه نه لوڅره پورته کیده .

یوه ورځ یی رسول الله (ﷺ) بیا کتوته ورغلی
و ، عمار چغه کړه : «یا رسول الله ! رېړونی نوری
له حده وتی دی ، موږ یی وسه تلو» .

پیغمبر ﷺ وفرمایل :

«ابا یقظانه (عمار) ! صبر وکړه .

د یاسر کورنی صبر وکړی ، جنت ستاسی لارڅاری» .

د «عمار (ﷺ) دوستان او ملګری بیل بیل هغه
ځورونی یا دوی ، چی هغه زغملی .

«عمرو بن حکم» به ویل :

عمار (ﷺ) به یی دومره ځوراوه ، چی بیسده به شو

او نه به پوهیده چی څه وای ؟

«عمرو بن میمون» به ویل :

مشرکانو عمار په اورسیڅه ، پیغمبر اکرم (ﷺ)

عمار ساه صورت شو، او چی بیا به پری هرڅومره تکلیف راته، څه اړخښتې نه ورکاوه.

پدی توگه عمار (عليه السلام) پریالی شو، او قرآن پری دغه بختور زیری وکړ، نور ورته پېښی بی اړخښته وی. عمار (عليه السلام) دومره ټینگ ولاړو، چی هغه سخت زړی جلاخان یی نور په رپړولو او ځورولو ستومانه شول. اودده د ټینگار او استقامت په وړاندی په سرکوزی په گوندو شول.

د رسول الله (صلی الله علیه و آله) تر هجرت وروسته چی مسلمانان په مدینه کی میشته شول، نو بنسټی اسلامی ټولنه په چټکتیا سره رغیده او بشپړیده.

په مسلمانانو او د رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) په پیروانو کی عمار لوړ ځای او ستر دریځ درلود.

پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) ورسره زبته زیاتنه مینه کوله، او همیشه به د هغه په استقامت او ایمان ویاړیده. رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) به د هغه په باب فرماییل: «عمار (عليه السلام) د هلوکیو ترمنځو پوری له ایمان ډک دی».

د «خالد بن ولید» او «عمار (عليه السلام)» ترمنځ چی کله لاندی بانندی پېښ شو؛ نو رسول الله (صلی الله علیه و آله) وفرماییل: «څوک چی له عمار» سره دښمنی وکړی، د خدای دښمن به وی، څوک چی له عمار سره کینه وکړی، خدای (ج) به پری په غوسه شی».

د رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) د دی وینا په وړاندی خالد بن ولید» بېله دی بله چاره نه لرله، چی عمار» ته ورشی او عذر او بښنه تری وغواړی.

رسول الله (صلی الله علیه و آله) اوسلمانانو چی د مدینې لومړی جومات، جوړاوه، حضرت علی» څه شعرونه وویل او له ځان سره یی زمزمه کول، مسلمانانو هم له علی» سره په یوه آواز غبرگول، لا یستوی ست یعمر المساجد فرمایا...

کړه، بیایي ورته د بتانوستاینه اوصفتونه وروړاندی کړل، هغه هم بی پامه د هغوی خبری تکرار کړی. له ځورونی لږه شیبه وروسته چی عمار په شدو او هغه کړی خبری ورپه زړه شوی، دومره په هغو خبرو واوښت، چی نژدی یی فکر له سره الدوق و، دا معنی یی د یوی نه بېل کیدونکی کناه په څیر سترکوته دریدنه، او په لږه شیبه کی د گناه احساس له داسی روحی عذاب سره مخ کړ، چی د مشرکانو ځور او رپړونه ورته شفا بښونکی درمل ښکاریده.

رښتیا چی که عمار یو څو ساعته نور هم پرمهغه احساس ټینگ ولاړ وای، ساه یی و ته عمار (عليه السلام) چی پرځان داسی گوزارونه زغملای شول، لدی لاسله وو، چی یو پساوړی روح یی لاره، خو اوس یی چی احساسو له، چی له ماتی سره مخ شوی دی، نژدی یی له ډیری غم او غوسی نه زړه دریدلی و.

خو ستر خدای (ج) غوښتل چی د دغی هیبتاکی صحنی پای پریمینه او ستره وی.

هو الهی پیغام عمار (عليه السلام) وژغوره، او پدی باب خدای (ج) پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) ته نوی امر وکړ. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) کتل چی عمار (عليه السلام) سخت ژاړی، او بیی یی ورپاکی کړی او ویی فرماییل:

«ته کفارو وټپولی، په اویو کی یی ننه ایستلی، او تا هغه او دغه وویل...؟»

عمار (عليه السلام) له ژړانه سلکی وهلی، خبری یی نشوی کولای، ویل: هو یا رسول الله. پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و مسید ویی فرماییل: «که بیایي همداسی وځورولی، دا نننی خبره بیا وکړه» او بیایي دا لاندی آیت تلاوت کړ:

(الا من اکره وقلبه مطمئن بالایمان.
ژباړه: مگر که څوک (د کفر په اظهارولو) مجبور کړای شی، خو له زړه نه مؤمن وی؛ نو بآله نشته»

توک راواستوی البته د پوستی
مصارف یی زموږ پرغاړه دی .

۲- موږ ته د مجلو د اشتراک
شرایط ویشی او په څه ډول ستاسی
سره د شفق په مجله او نورو
مطبوعاتو کی گډون کولای شو
را ته واضح یی کړی .

۳- په عربي ژبه که کومه مجله
اویا کتاب چاپ شوی وی که یی
راولیری بده به نه وی ترڅو عربي
ورونو ته د خپل جهاد په باب
څه ژوندی اسناد برابر کړای شو.
نور مو په خدای (ج) سپارو
ستاسی ورونه تورگل «کوثر» او
تورن رحمت الله .

قدردمنو ورونو تورگل کوثر
او تورن رحمت الله ، زموږ
سلامونه هم وینی !

عزتمندو ! خدای (ج) مو له موږ
سره د دین او مظلوم ملت غم
په زړو کی ژوندی لره ، ستاسی له
نیک نیتی نه مننه چی زموږ له
کارونو نه راضی یاستی ، د پوښتنو
په ځواب کی مو باید ووايو چی :
دوه دوه شماری شفق مجلی او
شهادت جریدی مو د رواستولی
خدای (ج) د وکړی چی درورسیری
د اشتراک وجه یی په مجله کی
پخپله وگوری او نور کوم خاص
شرایط نه لری ، د دریمي غوښتنی
په باب مو وایو چی د الموقف په

نامه عربي مجله د سیاسي کمیټی
لخوا نشریری او لومړی کنه یی
له چا په راوتلی که مو تر لاسه
کړه د روبه یی لیرو نور مو په
خدای (ج) سپارو .

«اداره»

دو هم لیک هم له سعودی
عربستان قشم څخه الحاج مامور
روزی خان الحاج غلام حضرت
او نورو انډیو الانوی رالیری له
سلام وروسته یی د شفق مجلی
کارکوونکو ته له خدایه زیات توفیق
غوښتی دغه ورونو هم په مجله
کی د گډون شرایط غوښتی دی .
موږ هم د دغه ورونو سلامونو
ته وعلیکم السلام وایو له نیک
نیتی نه یی مننه ، او دا هم ورته
څرگند وو چی د گډون وجه پخپله
په مجله کی کتلاي شی نور کوم
شرطونه نه لری خوښ او بریالی
اوسی .

کارکنان محترم مجله شفق
سلامهای صمیمانه مارا بپذیرید !
شماره های مجله شفق را بدون
قطع تسلسل میخوانم ، واقعا
دلچسپ است - اما چیزیکه باید
شما هم به آن توجه داشته باشید
این است که در بین محتویات مجله
مضامین ادبی و هنری را نیز
بگنجانید. به امید پیروزیهای هر
چه بیشتر شما ! (صادق)

برادر ارجمند صادق جان السلام
علیکم و رحمة الله و برکاته !
نامه شما که حاکی از ذوق سرشار
شما با دانش و فرهنگ بود ، بما
رسید در پاسخ نامه شما باید به
عرض برسانیم که :

* مطلب شما را در قسمت
مضامین ادبی و هنری ندانستیم و
تا اندازه یی خواسته شما بر ما
مبهم ماند .

* اگر مراد تان از مضامین
هنری و ادبی ، مضامینی بوده که
فقط و فقط پیرامون شرح ارزشهای
هنر و ادبیات باشد ، فکر میکنم
که تاحدی مرتکب اشتباه
شده اید ؛ زیرا : مجله شفق ارگان
نشراتی نهضت اسلامی شرایط
انقلاب است ، نه چون مجله های
مسلمی و دمه و ادب فاکولته
ادبیات و علوم بشری که بجز از
مسایل زبانشناسی ، تاریخ ادبیات
و فروعات زبانشناسی پیرامون
موضوع دیگری مضمونی نمیداشت.
* و اگر مقصد شما از مضامین
هنری و ادبی ، مضامینی باشد که
مود روز و به هرداری سر میزند و
حتی فرهنگ اجانب را ملوث تر ساخته
است ، اگر انگیزی را نمیدانید در
مجله های ژوندون ، سیدق والمجله ،
عربی شمع هندی و اخبار جهان
پاکستانی اشتراک کنید انشاء الله

عش هرنی و ادبی تان فروخواهد
نشست !!!

* و اگر مدعای تان ادب و
هنر انقلابی تعمیری باشد و آلام
بی پایان، نه تنها مردم افغانستان
را تاحدی کاهش بخشد و بسوی
توجیه شده باشد که این مأمول
را بسر برساند، بلکه امت مسلمه
و جهان را در نظر داشته باشد،
به جرأت گفته میتوانم که مجله
شفق از این خاصیت برخوردار است
و انشاء الله در آینده فردا های
بسی تابناکی را در پیش خواهد
داشت، زیرا هنر و آیات فقط در
ساخت و متركچر مودیزم،
انگیزشهای شهوانی (!) مضامین
ادبشناسی و . . . خلاصه نمیشود.
اگر در این ادعای من اشتباهی
داشته باشید، به کتاب نفیس «الفن
الاسلامی» دانشمند شهیر عالم اسلام
(استاد محمد قطب) و کتاب التصوير
الفنی فی القرآن - شهکار استاد سید
قطب شهید و کتب دیگر اسلامی
مراجعه کنید . . .

به امید همکاری ها و مشوره های
تعمیری بیشتر شما با احترام. (اداره)

خواننده گان و علاقمندان مجله شفق

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

کارکنان مجله بدینوسیله احتراماً بشما میرسانند که :

* با ارسال مضامین علمی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و ..

مجله تان را هرچه بیشتر زینت بخشید.

* در شرایطی که ملت بخون خفته ما از زمین و فضا و دشت

و مزرعه زیر رگبار گلوله های دشمنان ناموس دین و انسانیت قرار

گرفته اند و جهان محو تماشا است و از سوی هم (بجز نصرت خداوند)

لمعه ای از کمک و دلسوزی به نظر نمیرسد، والله الحمد مجاهدین

قهرمان ما، عرصه را بر روسها چنان تنگ کرده اند که حتی نشرات

خود شان مصروف هستند رسوایی و ناکامی قشون سرخ را در افغانستان

بر ملا میسازد - جدا ضرورت است که جریانات روز - تبصره بتکه های

خبری جهان و اوضاع جهادی سنگرها را مرتباً به اداره مجله تان

ارسال دارید.

* انتقاد و پیشنهاد های سازنده و تعمیری هم مشعل راه ما است،

ما با کمال خوشنودی انتقادهای سالم شما را میپذیریم و اگر خواستی

داشته باشید پاسخ ارائه میداریم.

* آراء و نظرات تان را در پیشبرد معیاری شدن مجله مفصلاً

تحریر داشته به این اداره ارسال دارید !

* هستند برادرانیکه با سابقه درخشان نویسنده گی و قلم فرسایی

تا هنوز هیچ مضمونی بمانفرستاده اند ؛ ما از آنها دعوت مینماییم که

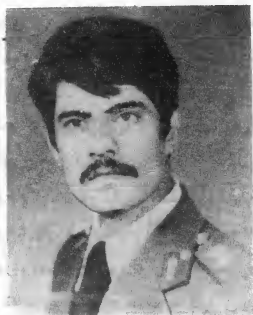
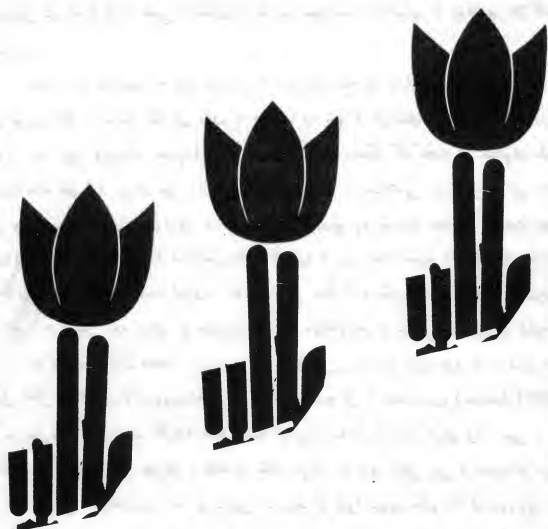
علت به گل رفتن شان چیست ؟

اگر پاسخ منفی بود - مجبور هستیم در شماره آینده مجله :

(به امید پیروزی انقلاب اسلامی افغانستان)

(اداره)





يا دواره يی از شهدای راستین

نوی حماسه

نوی حماسه! هو هغه چی یو سرتیری مسلمان د خپلو وینو په
بدل کی وزیر وله او د قربانی او غیرت په میدان یی د
حضرت حسین (رض) یاد یوځل بیا تازه کړ

د دوو بی موسم و، کلان غوړیدلی او باغونو شنی جامی په تن کړی وی هری خوا ته به دی چی سترگی واړولی
په ډیرو زړه وړونکو منظرو په لگیدي، د دری په امتداد د سیند پر غاړه د نگو د نگو چنا رونیو او شنو ځنگلونو سترگو
ته خوښی او زړه ته نوی ژوند ور بښه ، د دری په منځ منځ کی د نسبتاً آرامه ژوندانه نشی نښانی له ورايه ښکاریدلی ،
که څه هم له دری اخوا د غونډیو ترشا وضع بیا بل شان وه . . . هلته له سهاره ترماښامه د روسی قواوو پر له پسې
کټاونه د تورښمار په څیر د کندهار کابل ترمنځ په تلو راتلوکی وو ، هلته د سیند نری شرهار او دونو د پانو زړه

وړونکي غږ نه ؤ او د هغې پر ځای د ديو صورت ته ټانگونو او پولادي کلاگانو د رزا او غرمبا د هر چا غوږونه خورول . . .

هو ! د غونډيو نه دی لور ته د درې په منځ کې د فرحت او خوښۍ امن اوسولی ، مينی او عاطفې کوټری په الوتو وی او د هر چا نظر ئی ځان ته ورجلبا وه خو د غونډۍ تر شا پر پاڅه سرک بيا د تجاوز او تيری زاغانو خپل شوم او تور وزرونه غوړولی وو او د ظالم او ستمگر کرکجنه او خونړی څيره له ورايه د هر چا تر سترگو سترگو کيده هلته هو ! د سرک خوا ته د سولی کوټرو او د سلامتۍ بابلانو الوتنی نشوای کولای او نه یی دامن سندرې غږ ولی شوای هلته یوازې د تږپکو او توپونو په خولو خبرې کيدی او د پرهارژلو ویشتلې زگیروي به تر غوږو کيدل. کله ناکله به د آرامۍ درې له زړه د زین خان خیلو له کلی نه هلته چی سرتیري «محمد امين» او سيده ناڅا په د پاڅه سرک په لوري د مجاهدینو ډلگۍ ورڅیرمه شوه او د تکبیر په زوږ او ایمان په زور به یی بیاد یی غیر ته دینمن دوه درې او سپینزی کلاوی «ټانکونه» د غوسې په اورکي ډاډه کړل . . .

او کله به ځوان «محمد امين» پردیس مجاهدین ترمنځ کړی وو او د درې په کړ لیچونوکي به ئی د هجرت او یا خپل وطن په لوري لار، ورښوله . . . په آرامه دره کې د محمد امين (مسلمیار) انقلابی روح د اسلام او د هغې د پیروانو او سرسپارلیو په خدمت لگیاوه هغه شپه او ورځ په ځان یوه کړی وه ، چی د وطن اسیر او مظلوم مسلمانان د سره استکبار له ستم نه وژ غوری ، هغه په ځان سړی تو دی گاللی چی د شهیدانو میرات ټاټی یتیمان آرام وکړای شی هغه به د ورځی مجاهدینو ته پردینمن د برید او شوا خون ځایو نه او مورچلی وربودی او د شپې به ئی بیا د مسافرو کاروانونه د خپل منزل په لوري برابرول او تر خپل ټک به یی اړول را اړول هغې ته تیاره او رڼا د هدف په لاره کی یو شان وو .

هو ! ظابط صاحب محمد امين د ایمان په ډاډه داسی مست شوی ؤ چی نور ئی د فانی دنیا د ژوندانه ټولو لذتونو ته شا کړی وه د هغه په خټه کی د سره او تور ښکیلاک پر ضد روحیه اغیز شوی وه. . . آن د ظاهر شاه په توره دوره کی یی د سړی بلا له بچونو سره خوابده او ورسره لاس په گریوان ؤ . . .

هغه یو مسلمان ؤ او د خپل فطرت له مخی یی د باطل سره نه لگیده او پر ضد ئی خپل ټول واک او ځواک په کار اچولی و ، هغه د مینې او سولی ماحول او چا پیريال غوښت او تل به ئی د مینې او مېنې دېمنانو ته په کرکه کتل . . . هو ظابط صاحب «محمد امين» لکه څنگه چی ځان مسلمیار باله هماغسی ئی په کسرو وړو او چال چلن کی هم له ورايه دغه خصلت او خوی ښکاریده هغه له خپلی سیمې نه تر مکتب او له هغه نه د وظیفې تر چا پیريال پوری ټولو دوستانو او خپلوانو د یوه مبارز مسلمان او زړور مجاهد په نوم پېژاند . . . د شیخ آباد ټولی درې د هغه په وجود فخر کا وه او په هستی به یی ویاړیدل . . . هغه ورځ ناڅا په آرامه دره د شور او زوږ په وات بدله شوه هری خوا ته درز او دروز پورته شو . بوټی او گلان فصلونه او کښتونه د توپونو او ټانگونو د بمونو او راکټونو په گردونوکي څر پر شول او نور یی هغه شنه زړه وړونکی منظره نلر له . . . د سکوت زړه د توپونو په درزا و څیرل شو او د سیند داوبو او باغ او بڼ ، دونو د پانونړی شرهار د خرواریزو بمونو په درېهارۍ کی بالکل ورک اوغلی شو ، د درې د مسلمانانو ناری سوری پورته کیدلی . . . او د بی وزلو او تش لاسو مظلومانو فریاد !!

آه خدایه روسانو تر (سرک) د سیمې پرخواهم د تیري پښی راغځولی وی هر چا ځان گوښه کاوه او یوی خوا ته یی خغستل خو . . . ظابط محمد امين د خپل تره زوی سره یو ځای بیا هم د یوی نوی حماسی د زیږونی په منظور د سیمې د خلکو پر خلاف آرام او ډاډه د روسانو پلي ډلی څارلی . . . هغه غوښتل چی د ځان په قربانی د تیري لښکرو ته یو بل درس ورکړی ، هغه ځکه په یوازې تن د لوی لښکر مخی ته ولوید چی ثابت کړی بری په ایمان دی

نه په مادی توان .

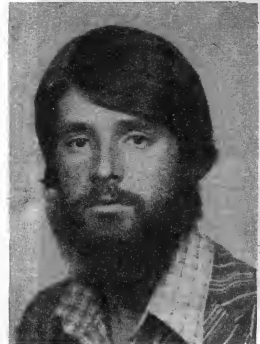
هو ! ظابط محمد امين او محمد نعيم دوه په دوه ترغر می پوری د روسانو سره و جنگیدل خوتنه پوځیان او د تیری ځنګېنان ئی په خپلو وینو کی لیت پیت او راغوزار کړل، د سیمې تر اوښخو د دواړو تورپالیو ځوانانو د اتلو له جګړې ننداره کوله . . . ناڅا په غره مهال د محمد امین او محمد نعيم د تکبیرونو غږونه کرار شول داسی چی بیاد تل لپاره چاوانه وریدل . . .

هو ! هغوی د شهادت گولی په تهر سړی کړی او په یوه سنگر کی غبرګ شهیدان شوی وو .

باور د رلودچی رېږیدلی او رنځیدلی ملتونه په جهاد او شهادت باندی له پیل او عقیدې پرته هېڅ ډول سوکالی او نیکمرغی ته نه شی رسیدلی، نوځکه ئی شهادت ترهرڅه غوره و باله او د ۱۳۹۴ کال د زمري د میاشتی په لسمه د خپل زړه ورتره زوی «شهید مسلمان» سره یوځای د شهادت په کوڅه وردننه شو.

انا لله و انا الیه راجعون.

زوی د وردگو د شیخ آباد د زین خانخیلو کلی او سیدونکی و نوموړی شهید په ۱۳۵۸ کال کی شرعیاتو پوهنځی ته شامل شو خو زړی دا و پتيله چی د کفر تر واک لاندی زده کړی څخه د جهاد په وینو لږلیو سنگرو کی ښه دی نو ئی د نور و مجاهدینو سره یوځای په جهاد لاس پوری کړ او د جهاد اروا پالونکی داعی ته یی د ایمان په ژبه لیک وویل شهید مظلوم یار



شهید ورور محمد نعيم «مظلوم یار»
شهید محمد نعيم د محمد داود خان

افغانان پخپلو منځو کی اېږچمېږیدل غوښتل، چی د افغانانو د روسی کولو خپله کرغېړنه منصوبه په اسانی تر سره کړای شی. او د همدی کار لپاره یی د مسلمانو هزاره وو پر خلاف (۱۳۰۰۰) یو لس ډزی ټوپک د مسلمانو وردگو په واک کی ورکول غوښتل، نو فاروق جان د خپل تشی لاسی اولس د دی لپاره ولسی اخیستوته وهڅاوه چی پخپل ځان او خپل مسلمان هزاره ورونه پری د روسی ښکیلاک له تاراکه وژغورلای شی.

ځوانیمرګ شهید غلام فاروق د وردگو ولایت د جغتو ولسوالی د کمالخیلو د غلام حضرت خان زوی، د مسلمان انقلابی افغانستان له هغو صدیقو او اتلو بچیانو څخه یو دی، چی د تره کی له گوداګی رژیم واخله د ببرک ترخونپری رژیم پوری یی د وردگو سره د خیزه ځمکه پر دښمن سره ښه کړیده.

هغه مهال چی ملحد تره کی د شیعه او سنی او پښتون او هزاره د مذهبی او نسلي تبعیض د خوړل د راتاندولو له لاری یو ځل بیا

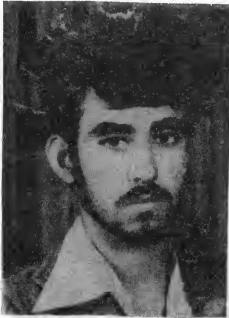


غزوان محمد هميد
تر قیامتہ ده گواه زما په وینو
دا سرخی چی درته ښکاری دا شفاق

شہید محمد نعیم

بعد از زدو خورد شدید در حالیکه تعدادی از کمونیست ها را از پا در آورده بود با چار تن از صنگران به درجه رفیع شهادت نایل آمد.

انا لله وانا اليه راجعون



شہید فقیر محمد

شہید فقیر محمد ولد ملا شاد محمد مجاهد سر بکف در جبهه الفاروق امام صاحب ولایت کندز در حالیکه بیست بهاری زندگی را پشت سر گذاشته بود، در یک برخورد رویا روی با روسهای سفاک جام شهادت را به سر کشید و به رفیق اعلی پیوست.

انا لله وانا اليه راجعون

شہید مولوی امیر محمد

شہید برادر مولوی امیر محمد فرزند دادا بای در بهار سال ۱۳۳۲ ولسوالی رستاق ولایت تخار در یک خانواده فقیر و دین پرور بنا به عرصه وجود گذاشت. در سال

شہید برادر محمد نعیم فرزند عبدالخالق در قریه تاسن علاقہ داری دھیک ولایت غزنی در یک فامیل خدا پرست چشم بجهان کشود. بعد از کودتای ننگین ثور به جہاد مسلحانہ پرداخت، وظایف محولہ خویش را با کمال صداقت و امانتداری انجام میداد و سرانجام در عملیات بالای ولسوالی خواجہ عمری بتاریخ ۶۴/۴/۲۹ جام شهادت را نوشید. روحش شاد و راهش مستدام باد



شہید عبدالخلیل :

شہید برادر عبدالخلیل فرزند حمید الله قوماندان فرنگل کہ در سال ۱۳۳۵ در شہر پلخمیری چشم بدنیاکشود سکنہ اصلی اش غور بند میباشد. موصوف باعشق و علاقہ سرشار در ساحات مختلف ولایات پروان، بامیان، کابل و بغلان با ملحدین مصاف داده است. در پایان در لیل ۲۹-۱۰-۱۳۶۳ در کمین با روسها مقابل گردیده

او له ہمدی لاملہ پخبلہ ہم دوه میله توپک تر لاسه کړل.

هو: لکه څرنگه چی وروسته ټولو هیوا دوالو د سر په سترگو ولیده پرمهغه دولتی توپکو د وردگو زیاتره اوسوالی آزادی کړای شوی.

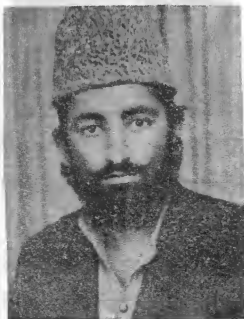
شہید فاروق جان یو لوستی او پوه شخص ؤ، کہ څه هم په ۱۳۵۲ لمریز هجری کال د علومو پوهنځی ته بریالی شو، خو د پلار د مړینی لامله یی خپلو تحصیلاتو ته ادامه ورنکړای شوه او یوازی په مأموریت اخیستوی بسیا وکړه.

لکه د مخه موچی ورته هم اشاره وکړه د تره کی د ملحد رژیم له رامنځته کیدو سره جوخت یی عملی جہاد ته ملاوت پرله اوږیری سوږی په برخه شوی. خو بالاخره ۶۴ کال د عقرب په میاشت کی د یوی توپکی په ترڅ کی د شهادت جام وگوتہ.

اروا دی ښاده وی.



قرارگرفت، بالاخره بتاريخ ۱۶-۷-۶۴ به اثر انفجارمین که از جانب روسها فرش شده بود داعی اجل را لبیک گفته، بکاروان نور پیوست. روحش شاد راهش مستدام باد



شهید محمد افضل مجروحیار :
شهید محمد افضل مجروحیار د شهید
محمد اسمعیل زوی د ننگرهار ولایت
د خوگیاڼو د ولسوالۍ د میاگانو
د کلی او سیدونکی و نو موری
وروریو بادیانته او توربالی ځوان
و چی د اوږدې مودې جهاد څخه
وروسته د شهادت مقام ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون.

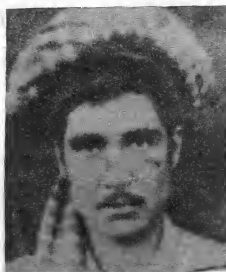
شهید محمد اکبر

شهید برادر محمد اکبر فرزند
غلام محمد در قریه استائیزی زرد
کمر ولسوالۍ خان آباد ولایت
کندز دیده بدنیا کښود. موصوف
در جریان انقلاب، با برادران
هدفمند سلاح بر علیه دشمنان

وجود نهاد. در جریان تحصیل
افتخار عضویت تحرک اسلامی
کشور را حاصل داشت سر انجام
از طرف مزدوران روس دستگیر
و در یکی از شب های جوړ ای
۱۳۵۸ باچندتن ازیاران راستیش
به مقام والای شهادت نائل آمد.



روحش شاد یادش گرامی باد



شهید قربان :

برادر شهید قربان در سال ۱۳۴۰
در یک خانواده متدین در قریه
نگاری ولسوالۍ نهر شاهی ولایت
بلخ دیده بجهان کښود، در سال
۱۳۶۰ در صف پاسداران اسلام

۱۳۵۶ افتخار عضویت حزب
اسلامی افغانستان را حاصل کرد.
در ابتدای سال ۱۳۵۸ به جهاد
مسلحانه آغاز کرد، بعد از مدتی،
فرماندهی (۳۰۰) نفر مجاهد مسلح
را در حوزه القدس به عهده داشت



در مدت جهاد مسلحانه خویش
(۱۳) پوسته مهم را فتح و در
صدها عملیات اشتراک ورزیده بود
سرانجام در میزان سال ۱۳۶۲ در
حالیکه ۳۰ سال از عمر داشت
در یک عملیات عمومی که برای
مدت ۸ روز بالای پوسته های
دولتی در ولسوالۍ رستاق ادامه
داشت در شب هفتم به لقاء الله
پیوست و جام شهادت را مردانه
وار بسر کشید.
روحش شاد یادش گرامی باد.

انجنیر عبدالله

شهید برادر انجنیر عبدالله فرزند
فتح خان در سال ۱۳۳۷ در
بهارک ولایت تخار پا به عرصه

شد ، کدام افتخار دیگری را
کمایی نکرد .

زیرا ملت مسلمان و متدین
افغانستان باین حقیقت بخوبی واقف
هستند که انتصاب و عزل کادر
های رهبری حزبی و حکومتی رژیم
دست نشانده روس در کابل چون

تغییر و تبدیل مهره های شطرنج
بوده و ارزشی در حیات سیاسی ،
اقتصادی و اجتماعی مردم افغانستان
ندارند و نه بر سینه مجروح و
قلب داغ دیده مردم مسلمان و
ملت بخون خفته افغانستان مرهمی
گذاشته میتوانند .

آزادی آخیل عیبی.....

او تاریخی جـورپـشت سره په یوه بنیادی رنگ او پیوند کی ؤ نو ځکه
خوږی په ډیره لنډه موده کی د مسلمانو پرگنود ضمیر او احساس
په دهلیز کی تندریزی انگازی وکړی ، او د مسلمانو ملتو بی تحرکه
کتلی یی په سیالو، لویو توپانی استعماری ضد غورځنگونو واړولی ، د مسلمان
امت د «آزادی» او «استقلال» لپاره له پیله بیا تر ننه د «سید» ملکوتی چیغه
د نړی پر بیلا بیلو برخو کی د مستضعفو او مؤمنو ولسونو له پښو اولاسو
څخه د استعمار او استبداد د ناولو ولچکو او زولنو د ماتیدو په شر ښکار
بدرگه شوی او لابه بدرگه کیږی ، لله الحمد چی تر پیری تیریدو وروسته
هم د جهانی استکبار او کفر نه ټولو طاغوتی هلو ځلو سره د جمال الدین
«افغانی» د ایدیولوژیکي اجتماعی مبارزاتو خط او آرمان د ټولو پیدارو او
مکتبی قیاسونو د جد او جهد سرلیک دی، او د اسلامی امت د نوی دوران
مسئولو مؤمنو رجالو عبدالرحیم «نبازی» سید قطب، مودودی، دکتورشریعتی
او . . . په څیر مظلومو شهیدانو چی هر یو د خپلی زمانی او چا پیریال
سید جمال ؤ په خپل نه ستړی کیدونکی «جهد» او «اجتهاد» د سید د الهی
آرمانونو کاروان پیاوړی او گرځندی ساتلی دی .

د افغانستان اسلامی حزب چی د علامه سید جمال الدین «افغانی» د
اسلامی مبارزو په اصیل خط او لوری کی د تاریخ او زمانی په سختو او
خطرناکو منزلو کی د خپل شل ملیونی مسلمان ملت د الهی ایډیالونو دقافلی
د سرغندوئی ویاړ په برخه لری د سید د ژوند بشپونکی یاد د درناوی په
مناسبت د اسلامی نړی د بشپړی خپلواکی ، آزادی او سرلوړی په هیله
اسلامی نهضتونو ته د دی ستر شخصیت پر خط د پوره وحدت او پیوستون
بلنه ورکوی ، د علامه خط دی روپانه او ارمان دی ژوندی وی .

بشارت

فروشی نیز در بازار مسلمانهای
با وجدان و دارای عقیده راسخ
اعتبار قانونی نداشته و تقاضای
برای این متاع عرضه شده، سراغ
نمیشود .

زیرا ماهیت و کیفیت تاروپودو
نسج های پوشیده کمونیستی در
لا بر اتوار عقل و منطق تجزیه شده
و در جامعه مسلمانهای افغانستان
بازار کسادی دارد . هیچ مشتری
متدین و مسلمانی حاضر نمیشود
که نظری به چنین متاع کمونیستی
بیافکند ، چه رسد باینکه فریب
این ترستان ، دعوی جلابان و
لیلامی فروشان را بخورد و متاعی
از دکان بی پشتوانه این معامله



گران بازار سیاه بخرد .

«کارملوف» یا این «جمهوری
مداری یی» شعبده بازان کرملین
با انتصاب چند کارگر ، دهقان و
دلقک باز . در کادرهای حزبی و
حکومتی جز اینکه نفرت و انزجار
مردم مسلمان و یادیانت افغانستان
را برانگیخت و بغیر اینکه باعث
سرافندگی و شرمساری خود و
سبب بدنامی و ذلت چنین اشخاص